

قٲاوہ خانہ کھی دوورہ پڑی

نوسینی : جوں ستریلکی
وہرگیڑانی له ننگلیزیہ وہ : ئدريس مستهفا

ویئہی نووسہر

پیشکھشہ به کہیسی و مایک و ئاننا..... جوں

دەربارەى نوسەر ... (ئەمە لە ناوہوہى بەرگى دووہم نوسراوہ وەرگىر)

جۆن سترەلەكى، شارەزايە لە بواری رى نیشاندان و راویژکاری خەلك بۆ باشتەركردنى ژيانيان كە پيشتەر زۆرتەر لە گفتوگۆ رادیوییەكان و پيشتەكەشكردنى وانەكانیەوہ بە ريگەى تر، كارکردى لەسەر ملیۆنان خەلك داناوہ. ئەمە يەكەمین بەرہەمى نوسینیى بە شیوہى وێژەى بىنوسیت. ئەم پەرتوكە، قاوہخانەكەى دوورە رى، يەكێك لە پرفروشتەرىن پەرتوكە چىرۆكى سال بوو. تا ئیستا جارىكى تر، دواى يەكەمین چاپى لە سالى 2003، لە چاپ دراىوہ لە سالى 2006 دا. بۆ ھەژدە زمان وەرگىردراوہ. ئیستا لەو جیگایانە دەخوینریت یان ئەو قوتابیانە دەخوینن كە نیازی رۆشتنیان ھەىە بۆ خویندن لە زانكۆ. جۆن ستریلكى، ئیستا لە شارى (ئۆرلاندۆ) سەر بە ھەرىم (فلوریدا) لە ولاتە يەكگرتووہكانى ئەمريكا دەژى.

دەربارەى ئەم وەرگىرانە ~

دوو خال بە پىويست دەزانم لەم بارەيەوہ...
يەكەم:

بە راستى دەيليم، من وەرگىرانيم. وەرگىران ھەر بە تەنھا زمان زانين نيه بەلكو رۆشنبيريەكە بوخوى، كە من تا ئىستا خۆم لە قەرەى ئەو رۆشنبيريە نەداوہ، بە تايبەت بەم شيوەيەى ئىستا كە كاريكى تارادەيەك قورسە بو وەرگىران ھەرچەندە بەرھەمەكە زۆر گەورە نيه لە قەبارەدا بەلام گەورەيە لە باس و خواسدا، دەولەمەندە بە پرسىيار و وەلام و بىرۆكەكانى ناوى. ئەم چىرۆكە يەككە بوو لەو وانانەى كۆرسى زمانى ئنگليزى لىرە، لە ولاتى كەنەدا، خویندەمان. ئەوہى پالى پىوہنام ئەم بەرھەمە وەرگىران بابەت و گفتوگو زیندووہكانى نيوەخنەكەيەتى، كە دلنيام خوینەرى كوردیش وەك خوینەرانى زمانەكانى دى دەخاتە كەلكەلەى بىرکردنەوہ و تىرامانەوہ، لە ژيان لە بوونى خوى لە دەوروبەرى، كە خودى "جۆن"، نوسەرەكە، يەكەمىن كەسى ئەو بىرکردنەوہ و تىرامانە بووہ.

دووہم:

The Why Café

ناوى راستەقینەيى ئەم چىرۆكەيە. وەرگىرانى بو كوردى نەك ھەر زەحمەت نيه بگرە ھىچ مانايەك نادا بە دەستەوہ. نەك ھەر وەرگىرانى پیت بە پیت و وشەيى ناتوانى بو كوردى مانايەكى ھەبى بگرە وەرگىرانى مانايى و واتادارىش مانايەكى ئەوتوى پى نابهخشی. بە كوردى ئاواى لىدیت (قاوہخانەى بو، قاوہخانەى بوچى و ..ھتد) يان (قاوہخانەى ھۆدار، قاوہخانەى ھزر،...ھتد) دواى مشتومرپكى زۆر لە نيوان من و ئەو تايئلەدا لە لايەك و زمانى ئنگليزى و كوردى لە لايەكى تر، گەيشتمە ئەو ئەنجامەى ئىستا، (قاوہخانەكەى دوورە رى) كە ھەم لە شيوہ و ھەم لە ناوہرۆكدا چىرۆكەكە لە خۆدا چر دەكاتەوہ. ھەرۆھەا، لە چەند زمانىكى تردا تايئلەكەى گۆراوہ؛ بو نمونە، لە ئەلمانيدا كراوہ بە (جیھان لە پەراويزى قاوہخانەيەكدا)، بە چینی كراوہ بە (قاوہخانەى ژيان).

ئدریس مستەفا

تۆرۆنتۆ، كەنەدا سەپتەمبەرى 2009

پیشہ کی نووسہر ~

ہندی جار، کاتیک بہ تہمای شتیک نیت و ہر لہ چاوپروانیدا نیت بوئی
ہرچہندہ ئو شتہ لہوانہیہ زور پیویست بیٹ، خوت لہ شوینیکی تازہدا
دہبینیہوہ، لہگہل خہلکی نوئی و فیروونی شتی نوئی تر. ئوہ بہ تہنیا لہ
شہویکی تاریک و تنوک و ریگہ باریکیکی دریزدا بہسہر مندا ہات. بہ
نیگیہکی خیرا لہ گہرانہوہ بو ئو کاتہ، حالہتہکھی تیئی کہوتبووم
رہمزیک بوو بو کوئی ژیانم. ہر وہک چوں ریگہم لی وں بوو، ئاواہاش لہ
ژیان وں ببووم، دلنیا نہبووم بو کوئی دہرؤم و بہرہو چ ئاراستہیہک ملم
ناوہ.

ہفتہیہک پشوم وەرگرت لہ کارہکہم. ئاواتم ئوہ بوو دوور بکہمہوہ لہ
ہر شتیک کہ پھیوہندی بہ کارہکہمہوہ ہہبیٹ. کاری خوم نہبوو خوم
حہزم پیئی بی بویہ زور لہ لام ناخوش بوو. بیگومان، لہ بی ہیواییہکی بی
وینہدا رای گرتبووم، سہرم لہوہ سور دہما باشہ ناکری لہ جیاتی دہ دوانزہ
سہعات سہرقال بوون بہ بیرکاری و ژمیریاریہوہ کہمیک بو خوم بزیم. بہرہ
ہندی جار خوی لہ دوانزہ چواردہ سہعات دہدا گہر پیویستی بکردایہ.
لہ دہمانی قوناعی ئامادہبییدا خوم یامادہ دہکرد بچم بو پھیمانگہ؛ لہ
پھیمانگہش خوم ئامادہ دہکرد لہ ئیش و کاری جیہانیدا شارہزایی پھیدا
بکہم. لہو کاتہوہ، لہ وەرگرتنم بہ کارمہند لہ کومپانیایہک ہہموو
کاتہکانی روظانہمی بوخوی برد. نووکہ، پرسیاریکم دہکرد لہو خہلکانہی
ریگہیان پی نشان دام بخوینم بو ئہم کارہ، ئایا ئیستاش بہ سووک و
ئاسانی ہہمان ئاموزگاریم دہکہنہوہ یاخود ئوانیش ہہمان شت بہ
خہلکانی پیش خوین و توتہوہ.

لہ راستدا، ئاموزگاریہکان خراب نہبوون، بہلام ئو ری نیشاندہریہش نہبوو
کہ مہرامہکانمی تییدا بہینمہ دی. وا ہہست دہکرد ہہموو ژیانی من ئوہیہ
لہ بواری بازگانیدا کاربکہ و پارہ پھیدا بکہ. ئہمہ بوخوی بازگانہکی

باش نه بوو بۆ ژيان و ماناكانى. كاتېك رېم كهوته (قاوه خانه كهى دووره رې) زانېتم سهرم لى تېك چووه، مېشكم ته واو نيه.

كاتى ئەم چيرۆكەم بۆ كه سانى تر ده گېرايه وه، باوه رپان نه ده كرد و گوزارهى "ئەفسانه" يان بۆ به كار ده برد. هه ندئ جار دۆش داده مېنم، ده لېم تۆ بلېى ئەو ئەزموونه ده ته واوى راست بووبېت كه من دېتم. كاتى ئەم ههسته به گيانمدا دېت ده چمه سهر مېزى خویندنه وه و نوسينه كه م له ماله وه، ئەو خوراكنامه يه ده كه مه وه كه كه يسى به ديارى پېى دام و ده كه ومه خویندنه وهى ئەو چه ند وشه يه ي كه يسى له سهر به رگه كهى وهك دياريهك له سهرى نوسيتى. ئەوه م دېنېته وه ياد كه ئەو شتانه چه ند راست بوون.

تا ئېستا به خه يالما نه هاتوو ه بچمه وه بۆ سهردانى (قاوه خانه كهى دووره رې). ئەگه ر بگه رپمه وه بۆ ئەو چه قى رېگه يه ي، كه به هۆيه وه قاوه خانه كه م دۆزبېه وه، له وان ه نيه وهك خۆى مابى؛ ته نها له و ساته دا، له و شه وه دا ئەو جه قه بوونى هه بوو، بوونه كه شى ته نها بۆ ئەوه بوو كه من خۆمى تېدا ببېنمه وه. هه ندئ جار به شىكى ئىجگار بچوك له دلّم پېم ده لئى گرنگ نيه ئەو ئىواره يه چه نه ده راسته يا راست نيه، گرنگه ئەوه يه، له و ئىواره يه دا، كه لكه له ي گه ران به دواى بوونى خۆمدا تيا دۆزبېه وه.

له وان ه يه رۆژئ له رۆژان برۆم بۆ سهردانى قاوه خانه كه. ياخود، له وان ه يه شه ويك خۆم له به رده م قاوه خانه كه دا ببېنمه وه و له پرا خۆم بكه م به ژووردا و به (كه يسى و مايك و ئاننا) بلېم ئەو شه وه ي له گه ل ئىوه دا دانېشتم چه نه ده ژيانمى گۆرى. پرسياره كان چۆن به روومدا ده ته قېنه وه كه بېرى چه ندان باسى له مېشكمدا هه لكه ند، ئەو باسانه ي كه جاران ته نها وهك خه يال و ابوون له لام.

كئى ده زانئ، له وان ه بوو ئەو شه وه له گه ل كه سىكى تردا بكه و تمايه ته قسه كه چۆن بزر بووه و چۆن رېى كه وتۆته قاوه خانه يه كهى دووره رې و منيش ئەزموونه كه يم ده كرده په رتوكىك و به لكو ببېته به شداريهك و بلاو كردنه وه يهك بۆ ئەو باسانه ي له قاوه خانه كه دا ده درانه به رباس و لىكو لېنه وه و تېرامان.

جۆن سترىلكى

یهک ~

هەر وهک چۆن له یاری کێبڕکێی ماشین سواریدا ماشینهکان لادهدهنه سه‌رلارپێه‌کان، منیش ئاوها تابه‌یه‌کی ماشینه‌که‌م به‌سه‌ر قه‌راغی جاده‌که‌دا ده‌هاژوو به‌لام زۆربه‌ خاوی، به‌ پێچه‌وانه‌ی خێرای ئه‌وانه‌وه‌ . دواى کاتزمیڕیک له ماشین لیخوڕین به‌و شیویه‌ جاده‌که‌ هەر به‌ ته‌واوی راوه‌ستا . ویستم رادیۆکه‌ داگیرسینم به‌لام هیچم لێ هه‌لنه‌کراند .

دواى بیست خوله‌ک له‌و وه‌ستانه‌، هەر یه‌که‌ و له‌ ماشینه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌هاته‌ دهر . هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌ هیچی له‌ مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ده‌گۆڕی به‌لام که‌ هەر یه‌ک له‌ لای خۆیه‌وه‌ بۆله‌ بۆلیکی ده‌هات ته‌سکینییه‌ک بوو بۆ دل .

کابرای مینی قانه‌که‌ی پێشمه‌وه‌ گله‌یی ئه‌وه‌ی ده‌کرد گه‌ر تا سه‌عات شه‌ش فریا نه‌که‌ویت ئه‌وا ئه‌و ژووری ئوتیله‌ی به‌ کرێ گرتوویه‌تی له‌ ده‌ستی ده‌دات . له‌ ده‌سته‌ چه‌پیشه‌وه‌، ژنیک که‌ له‌ ناو ماشینیکى سه‌قف دریاو دابوو به‌ مۆبایله‌که‌ی ده‌ستی له‌گه‌ڵ که‌سی‌کدا قسه‌ی ده‌کرد و باسی بێ که‌لکی ریگاوبانه‌که‌ی بۆ ده‌کرد . له‌ پشتیشه‌وه‌، سه‌یاره‌یه‌کی گه‌نجانیه‌ی تیمی وه‌رزشی به‌یسبۆل بوو که‌ ده‌یویست ژنه‌ به‌ریوه‌به‌ری یاریه‌که‌ی بگینێته‌ شوینی مه‌به‌ست . له‌ دووریشه‌وه‌ گویم له‌ ژنیک ده‌بوو بۆله‌ بۆلی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ ئه‌مه‌ دوايين جاره‌ دێته‌ سه‌ر ئه‌م جاده‌ خێرایه‌ . به‌ هه‌رحال، من تا‌که‌ ریشالیکی زۆر بچووک بووم له‌ چاو ئه‌و شریته‌ درێژ و فراوانه‌ی گله‌یی کردنه‌ له‌سه‌ر جاده‌که‌ ده‌بیستران .

بیست و پینچ ده‌قیقه‌ی تر رویشت و هیچ ئاماژه‌یه‌کیش دیار نیه‌ بۆ به‌ جو‌له‌که‌وتنی سه‌یاره‌کان، به‌لام پۆلیسیکی هاتووچۆ، که‌ سه‌یاره‌که‌ی به‌ ناو

گژوگیای لای جاده که دا ده هاوژوت، هەر چه ند مه تریک راده وهستا و دیار بوو به خه لکه که ی دهوت هوکاری ئەم دواکه وتنه و گیرکردنی جاده که چیه .

له به رخۆمه وه گوتم "ناخ خۆزگه ئەو پۆلیسه پۆلیسی بلاوه پیکردنی ئازاوه گیپی بوايه."

به هه لچوونیکی زۆره وه چاوه پروانی نۆبه تی خۆمان ده کرد بزانی ن ئەو پۆلیسه ئافره ته چی ده لیت. له ئاخردا گه یشته به رده ممان له جاده خیراکه و پیی راگه یان دین له دوورایی پینج میل له ئیمه وه ته نکه ریکی باره لگر وهرگه پاره که پیده چی ماده ی کیمیایی ژه هراویشی له گه ل خویدا هه لگرتبیت، بۆیه ریگه که به ته وای گیراوه. ههروه ها پیی گوتم که ده توانن ریگه ی تر بدۆزنه وه بۆ ده رچوون له م قه ره باله غیه ئەگه ر له گه ل ئەم دۆخه دا ناتوانن ئارام بگرن. پاککردنه وه ی ریگا که له وانیه سه عاتیکی تری پیی بچیت.

ته ماشای پۆلیسه که م ده کرد که چوو بۆ لای کۆمه لی شو فییری په ست و بی تاکه تی تر. کاتی گویم له کابرای مینی قانه که ی به رده مم بوو که هه ر ده یگوت تا سه عات شه ش گه ر فریا نه که وم ئەوا ئوتیله که م له ده ست ده چی، منیش سه برم لی براو له به رخۆمه وه ورده بۆله یه کم کرد و گوتم " باشه بۆ ده بی شتی وا روو بدات هه ر کات بمه وئ بۆ ماوه یه ک خۆم له سه رقالی ئیش و کار دوور بخمه وه."

خه ریک بوو ئوقره م لی ده برا، به تایبه ت که گویم له پرته و بۆله ی کابرای مینی قانه که ی به رده مم ده بوو که هه ر ده یگوته وه سه عات شه ش، ئیتر به ته وای په تی سه برم بچرا. هه ر ئەوه نده ی ئەو توژیک ریگه که ی بۆ چۆل کردم یه کسه ر له جاده خیراکه لام دا و به ناو گژوگیاکه ی ته کمه وه پیچیکم به سه یاره که کرده وه و به پیچه وانیه ئاراسته وه که وتمه لی خورینی ماشین.

پیش ئه وهی دهست بهم سه فه ره م بکه م، نه خسه ی ریگه که م له ریگه ی
 نه نته رنیته وه چاپ کرد و له گه ل خو م دا هی نام. له و کاته دا خو م زور به
 شاره زا دانا و گوتم پیویستی زورم بهم نه خسه یه نیه و ته نها تابلوی
 ریگه کان به سه بو ئه وهی ئاراسته ی ریگه که به دروستی بگرمه بهر. به
 خه یالی خو م به ره و باکور ده روم که چی به ره و باشور مل ده نیم، بی تاقه تیم
 دهستی پیکرد. پینج میل ریم کرد و هیچ ده رچونیک نه هاتمه ریم، پینج میل
 بوو به ده، ده بوو به بیست.

له په شیوی میسکی خو م دا به ده نگیکی که میک قایم به خو م گوت "له گه ل
 ئه وهی نازانم به ره و کوئ ده چم به لام ریگه یه ک بو ده رچون هر ده دوزمه وه."
 له کو تاییدا، له بیست و هه شته مین میلدا ریگه یه کم بو ده رکه وت.

له نیوقه دی ریگه که دا راوه ستام و به خو م گوت "ئه مه شتیکی سه یر نیه."
 هر ده لئی له شوینیک دام که له جیهاندا شوینی وانیه، نه
 به نزیخانه یه ک، نه چیشتخانه یه ک، نه ریره ویک بتباته وه سه ر جاده یه کی
 خیرا، نه هیچ شتیکی...

به لای چه پدا روانیم هیچ نه دیت. به لای راستدا روانیم هر به تالایی بوو.
 له دلی خو م دا گوتم "له وه ناچی بزنام چ ریگه یه ک بو کویم ده بات." بام
 دایه وه به لای راستدا، به عه قل گوتم ئه مه ئاراسته ی رۆژئاوایه و له چوار
 ریانی داهاتوودا هه مدیس به راستدا باده ده مه وه. به پشتا و پشتیش
 ده گه ریمه وه بو باکور. ریگه که دوو ریره وی بوو، یه کیکیان زیده تر دووری
 ده خسته مه وه له و شوینه وه ی لیوه ی هاتووم، ئه وی دیان ده بیردمه وه بو
 جییه که ی خو م. به راستی نه مده زانی کام ریره ویان هه لبرترم. ریگه که زور
 چۆله وانی بوو، ته نانته هیچ ئامازه یه کی شارستانیش دیار نه بوو.
 خانویه کی تایبه تم دیت له ناو کیلگه یه کدا له دووره وه، جگه له مه ته نها دار
 و دره ختم دیت.

دوای کاتزمیریک له لیخورین به تهواوی گوم بووم. لهسهر چوار ریانیکي
بچوکدا که توزیک پیش ئیستا تیمپهړاند تابلویهکی گچکه دیت که دیار بوو
نامارزه ی ئهوهی پیدام که من له گرفتدام. کاتیک تو له ریگهیک بوویت و به
دریژیایی چل میل هیچ کهسیکی ترت نهدی و تابلویهک هاته بهردهمت لیی
نوسرابوو (کونه ریگه) ئهوه یهعنی ئهوپهړی بی هیوایی.

له جوار ریینهکهی بهردهمدا که هیچ لهوانی تر جیاوازتر یان گهورهتر
نهبوو که هاتنه ریم، به لای راستدا پیچم کردهوه. ئهوه بو خوی جوریک بوو
له بی هیوایی، بهلام هر هیچ نهبی به ئاراستهیهکی ترده دهرپوم که بو
خوم نازانم بهرهو کوئییه. بو نهگبهتی من، دهستیکی ئهه رییهش به بینین
تابلویهک دهستی پیکرد که لیی نوسرابوو (کونه ریگه).
کات له ههشتی ئیواره نزیک ببوو، خور بهرهو ئاوا بوون دهچوو. لهگه
دوایین ئاوا بوونی تیشکهکاتی خوردا بی هیوایی من زیاتر دهبوو.

"دهبوو جاده خیراکهه به جی نههیشتایه." به تورهییهوه به خومم گوت.
"دهوره سهعاتیکه ون بوومه، پیشتیش دوو سهعاتی ترم له دهست چوون،
کهچی ئیستاش نازانم له کویم."

ریک له حاست سهری خومهوه مشتیکم دا به بن میچی ماشینهکهمد له
کاتیکدا سهیارهکه هیچ گوناحیکي ئهه حالتههی منی نیه که تیی کهوتووم.

ده، پانزه، بیست میلیکی تریش رویشتم هر هیچ. ماشینهکه کهمتر له نیوه
بهنزینی تییدا ماوه، ئهوهندهی بیری لی بکهمهوه گهړانهوهه بو دواوه
ههلبزاردنیکي دروست نیه چونکه لهو شوینهی لیوهی هاتوم هیچ شتیکم
نههاته ری. بویه گهر بگهړیمهوه به جیگهی خومدا خو بهنزیخانهیهکی لی
نیه.

تهنیا ههلبزاردن ئهوه بوو که هیور ببهوه و به هیوایم لهوهی که جیگهیهک
بدوزمهوه تاکو بتوانم سهیارهکهه پر بکهه له بهنزین و هندی خواردنیش
بو خوم بکره. نیگای بی تاقهتیم جووه سهه شوینیکی تر ئهویش گیچی
بهنزینهکه بوو.

به تهما بووم بهم سهفه رهم تۆزیک له سهرقالییهکانی ژیان دوور بکهومهوه:
ئیش کردن، کریی خانوو، پارهی ئاو و کارهبا و تهلهفۆن و ههندی
دهردهسهری تری رۆژانه. نهمدهویست لیڕهش توشی ببهمهوه. من ئیستا دهبوو
خهریکی ووچاندان و بووژانهوهی خۆم بوومایه، پاتریهکانم شهحن
بکردنایهتهوه. به خۆم گوت "چ دهستهواژهیهکی ناحهز بوو. پاتریهکانم
شهحن بکهومهوه، بیان کوزئینهوه، دایان گیرسینهوه.... ئاخر ئاوها چۆن به
ریگهیهکی دروستدا ئاراسته دهکهم."

خۆر به تهواوی دیار نهما، بولیل تهواوی دهشت و دهرهکهی داپۆشی. رهنگه
سوورخونیهکهی خۆر به لیلابی تاکه رۆشنایی بوو بهسه ر ریگهکهوه بمینی،
منیش له ئاسمانم دهروانی و له سایهی کهشیکی وهدا دیاربوو حالی من
به رهو خراپتر دهروات چونکه هیشتا هیچ ئامازهیهک نیه ئاوه دانیهک
ببینمهوه. دووباره تهماشایهکی گچی گازه کهم کردهوه و به قایم هاوارم
کرد "دهوه ره له چاره کییک که متر گازم پی ماوه."

له یادمه دوایین جار که خهو بردمیوه له ناو ماشینه کهمدا ئهوه دهمه بوو
که له پهیمانگه بووم. ئهوه سالییک پییش نووکه بوو. به راستی هیچ پلانیکی
ترم دانه نا تاکو توشی حاله تیکی وهها ببهمهوه به لام، به داخهوه دیاره
ئه مجاره به قولتری ده بی بۆی ببهومهوه له ناو ماشینه کهمدا. بیرم کردهوه
"پیویستیم به خهوه"، "جا ئهوه دم گوروتنیک دیتهوه گیانم و هیزی ئهوه م
ده بیست بجم به دواي گازه یهیدا کردندا بگه ریم."

سى ~

کاتییک چزوی گچی گازه کهم ده دیت وا به رهو به تال بوون دهروات و
هه لکردنی گلۆپه سووره که که نیشانهی نهمانی گازه، گه وجییتی دای له
می شکم و له سه ر چوارریانیکی بچوک به لای چهپدا بامدایهوه. ههر هیچ
نیشانهیهک نیه بۆ دیتنی که سیک به دی ناکه م و له سه ر ئهوه

پېچکردنه وه یه ی خوښم به رده و امم له لیخوړین. هه رهیچ نه بی تابلوی له و جوړه نابینم که لیی نوسرابی (کونه ریگه) به مه دللی خوم د ه دایه وه. " وادیاره، بو هه ر حاله تیکی نا ئومیدی ده بی باجه که ی ده ی. " به دهنگه وه به خومم گوت.

هه ستم کرد له روښناییه ک نزیک ده بمه وه، له وه ده چوو روښنایی گلوپی بان جاده بیټ. روښناییه کی که م بوو، گلوپی کی شیر ی له ناوه راست شوینی کدا ئه دره وشایه وه له دووره وه که نه مده زانی جیگا که کوپیه. "خوزگه شوینی ک بیټ و خه لکی لی بیټ. " ئه مه م وه ک ته هلیله له بهر خوممه وه ده گوت تا هه ر نزیک ده بوومه وه لیی. به لی، به دلناییه وه ئه وه شوینی که.

له لای گلوپه که سه یاره که م راگرت، له هه ل ئه وه ی شوینی کی ئیجگار کون و پیس و پوخل بوو به لام جیگه ی تاییه ت به راوه ستانی به سه یاره بوو. له وه سه رم سوړما که خانویه کی لاکیشه یی له به رده م ما قوت بووه، به تابلویه کی شینی نیون لیی نوسرابوو (قاوه خانه که ی دووره ری) به ته کیه وه سی ماشینی ترم بینی راوه ستابوون، " دلنایام ئه وان له و ریگه یه وه نه هاتوون که منی پیاداهاتوم چونکه له م سه عاته ی دواپیدا که من له ریگه بووم هیچ که سیکی ترم نه دیت، که ئه وه شتیکی باشه " له دل خومدا وتم. " هیوادارم ئه وان بزنان ئیره کوپیه و چونیش بتوانم لیره ده ربازم.

قایشی خو په سنه وه که م له خوم کرده وه و له ماشینه که م هاتمه ده ر، شان و قولم هه مووی ره ق ببون، که میک به ملا و ئه و لادا بامدان و ئینجا به ره و ده روازه ی چوونه ژووره وه که رویشتم.

ئاسمان تاریک بوو، ته نها خه رمانه ی مانگ و دره وشانه وه ی ئه ستیره کان نه بی که روښناییان د ه دایه شه وه که.

هه ر ئه وه نده ی ده رگا که م کرده وه ده نگی زه نگی کی بچوک هات وه ک ئه وه ی بلیت که سیک هاته ژووره وه. سه رم سوړما له وه ی بوون و به رامه یه کی خوش هات به بهر لوتمدا، ئه و دم زانیم چه نده م برسیه. نه مزانی ئه و بوونه خوشه

له کویوه دیت به لام دام نابوو به قهد سی نه فهر داوای خواردن بکه م ئیتر
چی ئه بی با بییت.

چوار ~

له ناو چیشتخانه که دا هه ستت ده کرد بوئی چیشتی قه دیمی دیت. له
ناوه راستدا، فواره یه کی رهنگاورهنگ هه بوو، به ده وریدا ریزیک کورسی،
پشتی رهنگ سوریان له سهر دانرابوو، له به رده میشیاندا به رمیزیکی سپی و
ته نک هه بوو. له لای په نجه ره کانیش، هه ندئ میزی خر هه بوون که هه
یه که یان به چهند کورسیه ک ئه لقه درابوو. له سهر هه رمیزیکی خویدانیک
، قوتویه کی بچوکی پر بیهری تفت و تیز، ده فریک له شه کر و سوراحیه کی
گچکه له شیر هه بوو که دیار بوو بو تیکردنه ناو قاوه وه به کارده هات.
ده غیله یه ک، که له نزیکیه وه راگیره یه کی دارینی چاکه ت و پالتو هه لواسین
هه بوو، له سهر میزیکی بچوک له لای ده رگای سهره کیه وه هه بوو.
جیگه یه کی ئاوها زور خوشه له گه ل کومه لی هاوریدا بو کاتیکی زور لیی
دانیسی، به لام به داخه وه من هیچ یه کی که له براده ره کانم له گه لدا نیه لی ره.

کچیکی به رده ست له گه ل جووتیک میواندا له سهر میزه که ی ئه وسهر قسه ی
ده کرد. به بزیه که وه سهیری کردم و وتی، "فه رموو، هه ر جییه ک چه زت
پییه ده توانی لیی دانیسی." زور ویستم به سهر ئه و په شیوی و نا ئارامیه دا
زال بم که له ماوه ی چوار سه عاتی رابردوودا حوکی هه موو گیانمی ده کرد
تا کو باقی خنده که ی بده مه وه. له و کاته ی ویستم له سهر یه کی که له و
کورسیه قه دیفه سوورانه ی ده وری میزه که ی لای ده رگاکه وه دانیشم، دیقه تی
ئه وه مدا ئه و کورسیانه چهند نوین. به هه ر چوارده وری خومدا روانیم، له
دلی خومدا گوتم "هه موو شته کانی ئیره تازه ن."

به خوم گوت، "له وانیه خاوه نی ئه م چیشتخانه و قاوه خانه یه چاوه ریی
ئه وه بکات ئه م شوینه له ماوه یه کی که مدا بییته شاریکی گه وره.

رازاندنه‌وهی بینایه‌کی ئاوها له‌م دووره ده‌سته هه‌ر به هیوایه‌کی ئاوهاوه
بنیات نراوه. " له‌م خه‌یال و که‌لکه‌له‌ی کرپین و فرۆشتنی خانوو زه‌ویه‌دا بووم
ده‌نگیک رایچه‌کاندم، " به‌خیر بییت. " ده‌نگی کچه‌به‌رده‌سته‌که بوو،
به‌رده‌وام بوو و گوتی؛ " ناوم (که‌یسی)یه. ئه‌م کاته باش. "
" کاتی خو‌شتان باش، ناوم (جو‌ن)ه. به‌لام که‌میک له‌وه‌ده‌چی ریگه‌م ون
کردی. "

به زه‌رده‌یه‌کی تاله‌وه وه‌لامی دامه‌وه گوتی: " به‌دنیاییه‌وه تو ریته‌ه‌له
کردوه. "

هینده به‌سووربونه‌وه قسه‌که‌ی کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی بلایی من ناوم (ونبووه) نه‌ک
جو‌ن.

" جو‌ن، تو بوچی لی‌ره‌یت؟ " که‌یسی پرسیری کرد. " به‌ته‌مای شوینی‌ک بووم
بچم بوی، به‌لام توشی هه‌ندئ گرفت بووم. ویستم لی‌یان ده‌ربازبم که‌چی
ئه‌وان به‌ته‌واوی گومیان کردم له‌نیو خو‌یاندان. له‌و پرۆسه‌یه‌دا له‌گه‌ل
ئه‌وه‌ی خه‌ریک بوو گاز له‌ماشینه‌که‌م ده‌پرا وه‌خت بوو بمرم له‌برسانیشدا. "
له‌م کاتانه‌ی ئه‌م گله‌یی و گازنده‌ییی خو‌م له‌و دو‌خه‌ ناله‌باره ده‌رده‌بری
که‌یسی هه‌مان زه‌رده‌ی تالی بو کردمه‌وه و گوتی، " ئه‌زانی چی؟ من ده‌توانم
یه‌ک شتت به‌دنیاییه‌وه بو بکه‌م ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ خه‌می بری‌تییه‌که‌ت نه‌بی؛
بو ئه‌وانی تریش ئه‌وا دوا‌یی قسه‌ی لی‌ده‌که‌ین. "

خو‌راکنا‌مه‌یه‌ک، له‌لای ده‌روازه‌ی هاتنه‌ ژووره‌که‌وه که‌له‌گه‌ل چه‌ند
دانه‌یه‌کی تردا له‌دوو تو‌یی لی‌قی‌کسی‌کدا بوو، بوی هینام ودایه‌ده‌ستم. به
هوی رو‌شنایی گلو‌په‌که‌وه بوو یان له‌ماندویتی می‌شک و چاوه‌کانی منه‌وه
بوو، سوور بووم لسه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ئه‌و په‌راوه‌ی ئه‌و ویستی بمداتی وامزانی
توایه‌وه و دروست بو‌یه‌وه. په‌راوی خو‌راکنا‌مه‌که‌بوو دانرا له‌سه‌ر می‌زه‌که.
له‌دلی خو‌مداس گوتی، " له‌وه‌ده‌چی به‌راستی ماندوو‌بم. "

که‌یسی ده‌فته‌ریکی بچوکی له‌ناو گیرفانی ده‌ره‌یناو گوتی " تا ئه‌وه‌نده‌ی تو
خه‌ریکی خو‌راکنا‌مه‌که‌ده‌بیت بو من شتی‌کت بو نه‌هینم بو خواردنه‌وه؟ "
داوای گلاسی‌ک ئاوم کرد، که‌یسی چوو بیان‌هینیت.

برپاربوو رو‌ژه‌که‌م به‌پی‌ی به‌رنامه‌ دا‌رپ‌ژراویکی خو‌م بچوو با‌یاته‌ پی‌شه‌وه،
به‌لام دیاره‌ دوور له‌ئیراده‌ی خو‌م شکلی گرت. یه‌که‌مین شت، دا‌ها‌ژووتنی

ماشین بۆ چەند سەعاتیک بە بئ هیچ ئەنجامیک. دووهم، گیرسانەوهم لەم قاوەخانە دوورە دەستە، ئینجا بزەى تالی خانمی گارسۆن. خۆراکنامەکەم گرت بە دەستەو و سەیری بەرگەکەى پێشەوہیەیم کرد.

لە سەرى سەرەوہ نوسرابوو "بەخیر بیی بۆ (بۆچی ئەم قاوەخانەیه؟)" لە خواری خوارەوہش نوسرابوو "بەرلەوہى داواى خواردن بکەیت، تکایە لەگەڵ کارمەندەکانماندا راویژ بکە تا بزانی تۆ لیڤرە چ کاتیکی پڕ بایەخ بەسەر دەبەیت." لەو کاتەى ویستم پەرەى خۆراکنامەکە هەلبەدەمەوہ بە خۆم گوت، "ئومید دەکەم ماناکەى ئەوہبیت کە خواردنیکی باشتەر داوا بکەیت بۆ خواردن."

لە دوو تویی پەراوی ئاشنامەکەدا، لیستیکی ئاسایی خواردن ریکخرا بوو. نانی بەیانى لە سەروى دەستە چەپەوہ بە ناو دانرابوو؛ ساندویچەکان لە خوار ئەمانەوہ بوو. مەزە و زەلاتە لە سەروى دەستە راستەوہ دانرابوو؛ خواردنى ژەمە سەرەکیەکانیش لە خوار ئەمانەوہ دانرابوو. سەرسورمان لەوہوہ هات کاتیکی تەماشای دوا بەرگی ئاشنامەکەم کرد، سئ رستەى پرسیاری نوسرابوو، لە خوارەوہشیان ئەم دیرە نوسرابوو: "تا ئەوہندەى چاوەرپیت، بیریکى وردیان لئ بکەرەوہ." سئ پرسیارەکە ئەمانە بوون:

تۆ بۆ لیڤرەى؟

لە مردن دەترسیت؟

ئایا مەرەمەکانت بەدیھاتوون؟

وہک چۆن بە خیرایی لاپەرەیهکی وەرزشى لە رۆژنامەیهکدا هەلدەدەیتەوہ بە پەلە خۆم گوت، "بیگومان نەخیر." خەریک بوو دووبارە بچمەوہ بەسەر سئ پرسیارەکەدا، کەیسى هاتەوہ لەگەڵ گلاسە ئاوہکەى داوام کردبوو. پیی گوتم، "هەموو شتیکت بە باشى لە خۆراکنامەکەدا ببینیەوہ؟" پەراوی خواردنەکەم کردەوہ و بە پەنجە ئامازەم بۆ جووری قاوەیەک کرد، گوتم "ئەمە یەعنەى چی؟" ئاوها وەلامى دامەوہ:

"ئوہ، هەموو کەسیک دیتە ئیرە داواى روونکردنەوہى ئەو ناوہمان لئ دەکات. لە حەقیقەتدا، ئەوہ هەر بە ناوی خودى قاوەخانەکەوہ بانگ

ده کړیت (قاوهی قاوه خانہی هو) یه. نوکه بفرموو چی ده خوازی با بوټ بهینم؟"

له راسیدا، هیشتا خوټم حازر نه کړدبوو چیم دهوئ. تهنانهت وهخت بوو دهستم بگه ینمه چاکه ته کهم و یه کسه ر به جیی بهیلم. ههستی کرد شوینه که ناحهزه و جیاوازیه کی سهیری له گهل چیشته خانہی تر دا هه یه که به لای منه وه به رووه خراپه کهی دابوو..

گوتم، "ببوره که یسی. توژی کاتی زیاترم دهوټ تا کو بتوانم داواکاریه کهم دیاری بکه م."

وه لامي دامه وه "به سه رچاو. دواي چهند خوله کیکی تر ده گه پریمه وه بولات تا بزنام چی ده خوټیت."

پینج ~

سهیری که یسی م ده کرد که چوو وه بو لای دوو مشتته ریبه کهی تر. هه ر که گیشته نهوئ یه کسه ر ده ستیان کرد به گفتوگو. قسه و باسه کان هه رچیبه ک بن دیاره باشن چونکه هه ر سیکیان زه رده خه نه به رامبه ر یه کدی ده کهن و پیده خه نن له گهل یه کتردا.

له بهر لیوه وه گوتیم "دیاره نه م شوینه خراپ نیه وه ک من وامزانی. با هه ندئ له ناوه که یان بخومه وه."

سه رنجم گه راپیه وه به لای ئاشنامه که دا، له گهل خوټم په یقیم و گوتم، "هه ر چه نده هیچ شتیکی خراپ رووی نه داوه تا ئیستا به لام هه ر هه ست ده که م شوینه که که میک ناحهزه؛ به س هیچ چاره یه کی ترم نیه، خه ریکه گازم لی ده برئ، به دریزایی نهو دوو سه د میله ی هاتووم جیگه یه کی ترم شک نه برد تا توژی خواردم لی ده ست بکه ووټ."

نه م شتانه که میک ئارامی کړدمه وه. کاتیکی که یسی م بینی دوانه که ی به جی هیشته و به ره وه مه تبه خه که ملی نا و به دوو قاپی گچکه له ی حه لوای

شلک و ریواسه وه هاته وه بۆ لایان، دوو دلّیه کهم به ته واوی ره وایه وه چونکه زۆر ههزم به هه لوای شلک و ریواسه و چه ند سالیک ده بی ده م به ری نه که وتوو. حالی بووم که خۆیان لییره نه وه هه لوایه دروست ده کهن، بۆیه نه مه زیده تر پالی پیوه نام بمینمه وه لییره بۆ ماوه یه ک.

پرسیاره غه ریبه کان له لایه که وه، بره کهانی خواردنه کان له لایه که وه، باش بوون. بریارمدا به له میک قاوه لّتی داوا بکه م هه رچه نده کاتی ئاسایی و گشتی قاوه لّتی نه بوو. که یسی هیشتا له گه لّ دوانه که دا دانیشتوو و قسان ده کات. سهیری پشتی خوراکنامه کهم کرده وه بۆ نه وه پرسیری یه که مه ی کرابوو:

تۆ بۆچی لییره ییت؟

باشه نه مه پرسیریکی غه ریب نیه له موشته ری ناو ریستوران بکریت. تۆ بلّیی نه وه نه زانن بۆچی که سیک دیته ناو چیشتخانه وه؟ ئایا خه لک گه ر بۆ نان خواردن و قاوه خواردنه وه نه بی بۆچی دینه ئیره؟ نه متوانی به ته واوی له مانای پرسیاره که تی بگه م. تۆ بۆچی لییره ی؟

گه رانه وه ی که یسی بۆ لام په تی بیر کرده وه ی بچریم. پرسیری لیکردم: "ئاماده بووی؟" خه ریک بوو به به لّی وه لام بده مه وه، به لام یه کسه ر نیگام چوو به بان نه وه رسته یه ی ده لّیت له و کاتانه ی خه ریکی هه لّبژاردنی خواردنه که ت ده بییت، له گه لّ کارمه نده کانماندا راویژ بکه تا بزانی به های کاته که ی تۆ لییره چیه. پیم گوت، "به لّی ئاماده بووم،" به لام ئیشاره تم به رسته که کرد و گوتم، "مه به ستی سه ره کی له مه چیه گه ر بمه ویّت ئاخافتنی له باره وه بکه م."

دیسانه وه خه نده یه کی کرده وه و وه لامی دایه وه، "ئوو، نه وه." نه مجاره یان هه زم به خه نده که ی کرد. به رده وام بوو له قسه کانی و وتی، "به دریژایی چه ندان سالیکه ئیمه دیقه تمان داوه، دوا ی نه وه ی خه لک دینه ئیره بۆ به سه ربردنی کاتیک دینه ئیره هه ست ده کهن جیاوازیه ک رووی داوه له ژیانیا ندا. جا بۆیه له گه لّیا ندا هه ولّ ده ده ین پرسیاره که یان بۆ سانا بکه ینه وه له ئاستیکی فراواندا له وه ی تۆ بۆچی لییره ی، بۆچی له م قاوه خانه یه ی؟ به نه زمونه وه. له گه لّیا ندا بیرو را ده گۆرینه وه له وه ی

چاوه پروانی چی لهه پرسیاره دهکهن. ئایا به تهواوی دهتوانن مانای رهسه نیستی ئهه پرسیاره لیك بدهنه وه؟"

لهه کاته دا به تهواوی واقم ورمه. دلنیا نه بووم ئایا ئیمه له باره ی خواردنه وه، له باره ی ئه زمونی موشته رییه وه که دیته وه بو ریستورانته که یاخود له باره ی شتیکی تره وه.

که یسی گوتی: "ئه گهر چه ز ده که ی داخوازیه که ی ده به م بو ئاش لیینه ره که، له وانیه ئه و باشته لیت تی بگات."

"بیگومان." به سه رسورمانیکی زیاتره وه وه لامه که م دایه وه. به رده وام بووم و گوتم، "له گه ل ئه وه ی ده زانم کاتی قاوه لتی نیه به لام چه ز ده که م به له میک له نانی به یانی داوا بکه م. ئایا ئه مه ئه سته م نیه؟"

"ئه مه یه که تو ده تویت؟" که یسی گوتی.

"به لئ ئه مه یه " من گوتم.

که یسی قسه که ی له ده م وه رگرتمه وه، گوتی، "من دلنیا م ئه مه نابیتته گرفت، به تایبه تی له کاتی به یانی نزیکتر بووینه ته وه وه که له ژه می ئیواره."

سهیری کارژی ره که ی ده ستمم کرد سه عات ده ونیوی شه و بوو. گوتم، "خوشتترین شت ئه وه یه بیر له شته کان بکه یته وه."

که یسی زه رده یه کی کرد و وتی، "زور یارمه تیده ربیت گهر بیتوو هندی کات سهیری شته کان بکه ییت له چه ند روانگه یه که وه."

داواکه ی نویسیم و له لام روئی. دیقه تم دا به ره و لای ژووری خوارنگه که چوو، تیبینی له سه ر خوړاکنامه که م نووسی و له به رده م په نجه ره ی داواکردنی خواردنه که په راوه که ی به جیهیشت به جوړیک تا ئه وه ی ژووره وه بزانی موشته ری داوا ی هیه.

شه ش ~

کاتیگ که یسی له و په نجره یه ی داواکاری خواردنی لیده کریت بو مشتیری، بو یه کهم جات کابرایه کم دیت له ناو ژووری خواردن دروستکردنه که. که وچکیکی دارینی که میگ گه وره ی به دهسته وه بوو، دیار بوو ئه مه ئه و که سه یه خاوه نی ئه م شوینه بیټ. کاتیگ که یسی گه یشته به رده م په نجره که، شتیکی چرپاند به گوئی کابرا دا. منیش ریگ ته ماشام ده کردن، کابرا سه یریکی کردم و له گه ل نیوه پیکه نینیگدا دهستیکی سلاوی بو راوه شاندم. منیش لاقرتیه کهم بو کرده وه و دهستم بو راوه شانده وه و وهک ئه وه ی پی بلیم ئه م کرداره بی ماناییه چیه چونکه له هیچ قاوه خانه یه کدا له سه ر شتی وا رانه هاتووم.

که یسی و کابرا که چند دهقه یه ک پیکه وه قسه بیان کرد، پاشان که یسی داواکه ی منی خسته نیو گیره یه کی بازنه یی مزراح ئاساوه که له به رده م په نجره که دا بوو تا کو کاری خواردنه که بچیته پیشی، ئینجا که یسی ههنگاوی نا بیته وه بولای میزه که ی من. بینیم کابرا که گیره بازنه ییه که ی خولانده وه و داواکه ی منی له پیش خوئی دانا و بو دوو سی چرکه سه یری کرد و ئینجا بردی بو ناو خواردنگه که له گه ل خویدا.

هه مدیس نگام چوو یه وه سه ر پشتی خوراکنامه که. خه ریکی دووباره خویندنه وه ی پرسیری (تو بو لییره یی؟) بووم که یسی هاته وه بو لام و له سه ر کورسیه که ی به رامبه رم دانیشټ.

گوتی: "ئه و کابرایه ناوی (مایک) ه، ئه م شوینه هی ئه وه و هه ر خویشی هه موو خواردنه کان دروست ده کات. گوتی دیم بولای هه ر ئه وه نده ی ده رفه تیکم بو ریگ بکه ویټ. ده رباره ی داواکه ت قسه م له گه لدا کرد وتی ئه و هه مووه زوره به لام تو له وانه یه پیټ بخوریټ."

گوتم: "ئه وه بوخوئی جوړیکه له کاره که و خزمه تکردنی مشتیری." "بیگومان" به خنده یه ک وه لامی دامه وه "با بچینه سه ر ئه و خاله" ئامازه ی به دیوی پیشه وه ی خوراکنامه که کرد، ئه و دیره ی که ده لی (تا ئه وه نده ی خواردنه که ت بو ئاماده ده بیټ ده توانیت راویژ له گه ل کارمه نده کانماندا بکه یت.)

پیم سہیر بوو ئەو چۆن دەزانیت من عەودالی تیگەیشتن لە پرسیارەکان و دێرەکانی تری ئاشنامەکە بووم، بەس خۆم واتینەگەیاندا کە من ئاوها سەرم سوپماوە لیی.

پیم گوت، "مەبەستت چیە؟"

"زۆر ئاسانە گەر بێتوو زۆر ئالۆزی نەکەی." کەیسە گوتی. بەردەوام بوو "وہ ئەگەر بێتوو یەک پیتیکی لێ بگۆری ئەوا مانای شتەکان لەگەڵ خۆیدا دەگۆری."

گوتم: "مانای شتەکان لەگەڵ خۆیدا دەگۆری؟ کام جوور لە شت؟ وەک ئەوہی من ناتوانم لێرە نان بخۆم، یان، دەبی شتیکێ تر داواکەم؟" "نەخیر." کەیسە گوتی، بەردەوام بوو لە قسەکانی بەلام شتەکان لای ئەو زۆر حالەتی جدی وەرگرت، وتی "شتی زۆر گەورە." زۆر نەکەوتە سەر و گویلاکی قسەکانی، بەلام رووشن بوو کە ئەو گالتە ناکات. پیم وت:

"من زۆر بە تەواوی لیت تێ ناگەم."

کەیسە دووبارە ئیشارە بە خۆراکنامەکە کرد و گوتی، "ئەگەر پرسیارەکە بگۆری و خواستت بێت نەبیت بە شتیک ئەوا لە کەسیکی تری بکە، لە بری ئەوہ گەر هاتوو ئەو پرسیارەت لە خۆت کرد ئەوا توو چیدی ئەو کەسە نابیت کە پیتش پرسیارەکە هەبوویت."

وڕ بووم بەو وتانە. چیدی من ئەو کەسە نابم؟ ئەوہ مانای چ دەگەین؟ ئەمە چ شۆینیکە منی لیم؟ لە پریکدا خۆم لە بەردەم لیواری کەندەلانیکی مەزندا بینێوہ. دلنیا نەبووم ئایا ئەمە مانای ئاراستەییەکە بەرەو مردن یاخود بەختیارییەکی هەتاهەتایی.

"بەلێ جووریکە لەوہ، بەلام زۆر بە خەستیش نا." کەیسە بە خەندەییەکەوہ ئەمە ی گوت.

ویستم پێی بلیم باشە توو چۆن زانیت من ئاوها بیرم لیکردوہ، کەیسە لەسەر ئاخاوتنەکە ی روویی، "ریم بدە با پیت بلیم چۆن بە بی ئەوہی هەنگاوی کردەیی بوو بنییت. پرسیارە یەکەم بخوینەرەوہ لەسەر ئاشنامەکە، بەلام بە جیا لەوانی تر بیخوینەرەوہ هەر وەک چۆن بە چاوخشانیک سەردیپی هەوالەکانی روژنامەییەک تە ی دەکە ی."

سهرم خواركرده وه و سهيري پرسياره كه كم كرد به تهنهها كه چي له پردا ئه وه
پرسياره (تۆ بۆچي ليړه ييت؟) نه مابوو كه پيشتر ده مخوينده وه. ئيستا ئاوها
ده يخوينمه وه (ئايا من بۆچي ليړه م؟)
هر ئه وه نده ي له خويندنه وه كه ي ته واو بووم كه چي گؤرايه وه و بؤوه به
هه مان پرسيارى پيشوو (تۆ بۆچي ليړه ييت؟)
"ئه وه چي بوو روويدا؟" هاوارم كرد. "ئايا خؤراكنامه كه ت ليم گؤرى؟ چؤن
ئه وه ت كرد؟"
كه يسي وتى، "جؤن. له وه ئه چي تۆ ئاماده يي ئه وه ت تيا نه بييت وه لامى ئه وه
پرسياره بده يته وه."
من هر به هاواره وتم، "مه به ستت له چيه؟ چؤن ئه وه ت كرد، چؤن توانيت
ئاشنامه كه بگؤرى؟"
هه نو كه من به ته واوى شله ژام له وه ي ئه وه چي بوو روويدا. ويستم خؤم كؤ
بكه مه وه تا به ته واوى له شته كان تى بگه م. ديار بوو كه يسي كه وانى له
حاله ته كه م گرتبووم، پرسيارى كي كرد:
"جؤن. ديتت چ ئالوگؤر يي كه به سهر ده قى خؤراكنامه كه دا هات؟"
"بيگومان. شتيك بوو كه ئه وه ي يه كه م جار خويندمه وه له دووه جاردا گؤرا
به وه ي ئيسته له به رده ستم دا يه. ئاخىر بۆچي و چؤن روويدا؟" من وتم.
كه يسي خؤراكنامه كه ي له به رده ممدا ريكخسته وه و ئامازه ي به خواره وه ي
كرد كه نووسرابوو (تا ئه وه نده ي چاوه رپيى خوار دنه كه ت ده كه يت ... هنتد) و
گوتى "هر ئاوها جؤن. ئه وه پرسياره ي تۆ ديت، له گه ل ئه مه يان جياوازه -"
قسه كانم پي برى "ئه وه ي كه گوتم (بۆچي من ليړه م؟)"
"به لى. ئه وه پرسيارى كه نيه كه به خي رايى به سه ريا گوزه ركه ي.
چاوخساندن پيايدا تهنه شتيكه به لام كاتي ك ده چيته ئه وديو
چاوپيداخشانه وه ئه وكاته حه قيقه تى ئه وه پرسياره ت بؤ دهر ده كه وييت،
جيهانه تايبه ته كه ي خودت ده گؤرئ. ئه زانم تۆزيك دژواره، بؤيه ئه وه
په يامه مان له سه ر به رگى سه ره كي خؤراكنامه كه نووسيوه."

حه وت ~

که خۆم ئاوها دەدیت له ناخهوه بهم حاله‌ی خۆم پێده‌که‌نیم. له قاوه‌خانه‌یه‌کی دووره‌ری، کات نیوه‌ی شه‌وه، ناشزانم ناوچه‌که‌ کوپیه. گوئ له په‌یامیک بگره‌ که له خۆراک‌نامه‌ی به‌رده‌م مشتەری دایه و یارمه‌تی گۆرینی جیهانی میوانه‌کان ده‌دات! ئەمه‌ چ ئیواره‌یه‌ک بوو له ناو چیشته‌خانه‌یه‌کدا ده‌ستی پیکرد بۆ گیانی من.

"ده‌بینیت،" که‌یسی به‌رده‌ام بوو "کاتی پرسیار ده‌که‌ی و به‌ دوا‌ی وه‌لامه‌که‌دا ده‌گه‌رپی ئه‌وه‌ به‌شیکه‌ له‌ بوونت. ته‌نها له‌وه‌دا خۆت ده‌دۆزیه‌وه‌ که‌ له‌ به‌یانیه‌وه‌ له‌ خه‌وه‌ده‌ستیت ده‌ست بکه‌ به‌ پرسیار کردن، رۆژانه و به‌ به‌رده‌وامی به‌ شه‌وقی پرسیارکردن خانه‌کانی میشتک رۆشن بکه‌ره‌وه‌. له‌وانه‌یه‌ هه‌مویانته‌ نه‌یه‌نه‌وه‌ یاد به‌لام له‌ خه‌ویشدا بیریان لێده‌که‌وێته‌وه‌. وه‌کو ده‌روازه‌یه‌ک وایه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی کردته‌وه‌ خۆی بانگت ده‌کا. هه‌ر ته‌نها ئه‌و جارە‌شه‌، که‌ کرایه‌وه‌ ئیتر داخستنی گه‌لیک گرانه‌."

له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دا بووم هۆش به‌ به‌رخۆمدا به‌ینمه‌وه‌ و له‌و پرسیاره‌ (تۆ بۆچی لێره‌ی؟) تێ بگه‌م که‌ نه‌مه‌زانی ئه‌وه‌نده‌ قول و من به‌ ئاسانی تێم په‌راند که‌ یه‌که‌م جار دیم. له‌ قسه‌کانی که‌یسی دا بۆم ده‌رکه‌وت که‌ بنه‌رته‌ی ئه‌و پرسیاره‌ له‌وه‌دا نیه‌ تۆ بۆچی له‌م قاوه‌خانه‌یه‌دا.

له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم که‌یسی پێی بریم و گوتی، "ئه‌وه‌ دروسته‌. مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا قاوه‌خانه‌که‌ نیه‌، به‌لکو پرسیارکردنه‌ له‌ بوونی که‌سیک به‌ مانا فراوانیه‌که‌ی."

پشتم دایه‌وه‌ به‌ کورسیه‌که‌مدا، وپ و کاس ببوم، به‌ سه‌رسورمانه‌وه‌ گوتم، "ئمه‌ چ شوینیکه‌ منی لیم؟"

ته‌ماشایه‌کی که‌یسی م کرد، وتم: "ئهمانه‌ شتی زۆر به‌دوومن."

ده‌مویست هزری په‌رپه‌رتم کو بکه‌مه‌وه‌، به‌ورده‌وام بووم، "ئه‌وه‌ی تۆ فه‌رمووت که‌ رۆژانه و به‌ به‌رده‌وامی به‌ شه‌وقی پرسیارکردن خانه‌کانی میشتک رۆشن بکه‌ره‌وه‌، راسته‌. من دلنیانیم له‌وه‌ی بۆ شتیکی ناحه‌ز بووه‌"

كهسيك ئهم پرسياره له خوځى بكات. من ههركيز ئهم پرسياره له خوځ
نهكردوه و حاليشم باش بووه."
كهيسى خوځاكنامهكهى لهسه ميرهكه دانا، وتى " ئايا تو؟... تو به راستى
باشيت؟."

وشهى " باش"ى به بارى هاوپرپيهتى و كهميك به مهكروه بهكارهينا وهك
ئوهوى پالم پيوه بنيت پيناسهى وشهكهى بو بكهه، بهلام خوځى بهردهوامى
پيدا " زور خهلك ههيه باشن. بهس ههندى ههه له سهروى (باش)شهوه
دهگهپين به دواى شت گهليكى تردا كه زور بهرز و مهزنن."
منيش به گالتهچارپيهكهوه وتم، " ئينجا دين بو ئهم قاوهخانه دووره رى
يه؟"

به نهرميهك و دهنگيكي هيواشهوه وهلامى دايهوه، " بهلى ههنديكيان وا
دهكهن. وهك چون تو ههنوکه ليرهى."

توزيک گهپامه دواوه. نهزمانى چلون وهلامى پرسيارهكهى بدهمهوه. تهئکيد
نهبووم من ليره چى ئهكهه، بگره دنيا نهبووم لهوش ئاخو ئهم جيگهيهى
من بوى هاتووم چپيه."

ئهگه راستگوو به لهگهه خوځدا، دان بهوه دا دهنيه كه تاكو ئيستا ههه زياوم
و بهس، وه ههركيز ئهوه تى رانهماوم له زيان. زيان زور خراپ نهبووه.
بهلى زور جارن پهستى و بيزارى تيدا بووه بهتاييهت لهه ئيمرودا. بهلام
كارى باشم ههبووه و هاوپرپيه ئازيزشم ههبووه. زيانم خراپ نهبووه و تا
بليى باش بووه.

من هيشتا، له گهه هزرى خوځدا ديم و دهچم و ناتوانم شتهكان به تهواوى و
روونى ببينم.

" ههه ئهم ههستهيه وا له مرو دهكات ئهه پرسياره له خوځى بكات كه له
بهردهمتدايه. " كهيسى گوتى.

متم لى برا. نهك تهنيا لهبهه ئهوهى ئهه ههمديسان ميشكى خويندمهوه،
بهلكو ههست كردنم بهه تهنيايهه كه ئيسته تيدام توشى شلهزاني كردم.
سهسام بووم بهوهى كه درك پيكردهكانى ئهه ههمووى راست بيت.
برپارمدا پهريشانيهكهه بو چهه خولهكيك بخهملهلاوه و ههه بدهم باستر
له قسهكانى كهيسى بكولمهوه.

"كەيسى، دەتوانى زۆرتەر لەسەر پرسیارەكە برۆی؟" بە نزمیەكەوہ پیم گوت.
"بەسەر چاۋ. وەك گوتم پرسیارکردن دەروازەكەت لە زۆر رووہوہ بو
دەكاتەوہ؛ وەك عەقلى كەسەكە، روحي، ھەر شتیکت تۆ بە خەيال و دلتا
بیت. پرسیارەكردن ھەمیشە لە پيشی پيشەوہ ژيانى ئەو كەسەدا دەبیت تا
لە بوونی خۆی تیدەگات."

"دەتەوئ بلیی كەسێك گەر یەك جار ئەو پرسیارە (من بۆچی لیڕەم؟) لە
خۆی بكات ئیدی ناتوانی وەلای بخات؟"

"نا نا ئەوہ مەبەستەم نیە. ھەندى كەس تەنھا چاوی پيدا دەخشینى و
تەنانت لەوانەیشە بینیت، بەس دوايى لە بیری دەكەن. بەلام بو ئەو
كەسانەى كە پرسیارەكە ھەیرانى دەكا و دەیەویت بە راست مینەى
تیگەیشتنەكەى بكات، ئەوہ زۆر ئەسەتەمە خوینانى لى ویل بكەن."
"باشە گەر كەسێك پرسیارەكەى كرد و وەلامەكەى دەستكەوت، ئەو كاتە
چی دەبیت؟" من لیم پرسى.

"ئەوہ خەبەرێكى تازەییە و لەوانەشە مەملانییەكى تازە بینیتە ئاراوہ." بە
خەندەییەكەوہ كەيسى وەلامى داىوہ.
"وہك پيشتر ئامازەم پيدا گەر بیتوو كەسێك لەو مینەى پرسیارکردنەدا
وەلامى چنگ كەوت؟"

كەيسى وتى، "گەر كەسێك وەلامەكەى گیر كەوت ئەوا ھیزىكى چوونىەك
لەویدا دەردەكەویت. تۆ سەیركە، كاتیک كەسانیک زانیتیان بو لیڕەن، بو
ھەن، ھۆكەى چيە ئەوان بۆچی و چۆن دەژین، ئەوا دەیانەویت لە ھۆكارى
(بەدەستھینانەكان) بگەن. مەسەلەكە ئاواھایە، گریمان لەسەر نەخشەییەك
بە پیتی (ئیکس) شوینی گەنجینەییەك دیارى كراوہ، كاتیک تۆ پیتی
(ئیکس)ەكە دەبینى ناتوانى ئیھمالى بكەى. ئەستەمە خۆت لە گیلی بەیى
و دواى نەكەویت. لەم حالەتەى ئیمەدا ئەوہییە گەر كەسێك زانیتى بۆچی
لیڕەییە، جگە لە ئاستى ھزریدا لە رووی دەروونى و جەستەیشەوہ زۆر بو
زەحمەت دەبیت گەر بیتوو نەكەویتە دواى ھۆكارى بەدەستھینانەكان"

دووبارە پالم داىوہ بە كورسیەكەمدا و ویستم بكەومە سەر رەوتى ئەو
قسانەى كەيسى دەیانكات. وتم؛

"كهواته، ههندي شت وا لي دهكات خراپ بن. ههر وهك پيشتر گوتم، كهسيك لهوانهيه لاي باش بيټ ئهو پرسياره ههرگيز له خوئي نهكات. وهك چوئن هاتوون ئاوها بهرپيي بكن و خوئيان له گيلى بدن، ئهگهر دهربرينهكه م دروست بيټ."

كهيسي سهيريكي كردم "ههندي كهس ئهوهيان ههلباردووه. ئهوه شتيكه ههر كهسيك، كاتيڪ دهگاته ئهو پننه، دهبيټ برياري خوئي بدات." هيشتا ههر دنيا نيم لهوهي چ بكم، چ بليم و چوئن بييري لي بكمهوه، وتم "ئهم شتانهي تو دهليټ زور گهره زهمته من بتوانم بهرهو روويان بيمهوه."

"هيوادارم ههر (بهرهو روويان نهبيتهوه) بهلكو لهوه زياتر بيان ده بهر رووناكي و راستيهكانيان لهسه ههلماله." كهيسي وهلامي داياهوه و بهردهام بوو "دهزاني تو ئيستا چوئن ههستي خوټ دهربري؟ ئهوه شتيك نيه پيټ وترابي ياخود بيسهپينن بهسهرت دا، ههچ كاتيكيش بريار بدهي لي رابكهي ئهوه ئارهزووي خوټه، برياري تهنه له دهستي خوټاياه و بهس."

كهيسي لهسهر ميژهكه و ههستا و گوتي، "ههر بهدهم ئهم قسهكردنانهي خوټانهوه با بچم خهبهريكي خواردنه تايبهتهكهت بپرسم."

من به تهواوي له بيرم چوبووه چيم داوا كردووه. ئيستا ئهو هيئاياهوه يادم، به هيمني كهوتمهوه سهر ئهوهي ئايا ئهوه من نهبووم له برسانا خوټم كرد بهم چيشتخانهيهدا.

ههشت ~

عەقلم وەك خەرەكى لى ھاتبوو. تەماشايەكى خۇراكنامەكەم كرده وە و
يەكەم پرسيارەكەم خویندە وە.

تۆ بۆچی لیرەى؟

ئىستا كە دەخوینمە وە مانايەكى زۆر جياوازترى ھەيە وەك يەكەم جار
خویندە وە. دەموئ رىك ئەو وشانە بھینمە وە يادەم كە تۆزىك پيش ئىستە
كەيسى دەبوتن "مەسەلەكە تەنیا قاوہ خانەكە نيە، بەلكو پرسياركردنە لە
بوونى كەسيك بە مانا گشتیەكەى." لە ئاستىكدا بە تەواوى شتىكم بۆ روون
نەبۆيە وە. ھەستى كرد شتىك پالم پيوە دەنيت پرسيارىك بكەم، ئەو
پرسيارەى بەرى دەمىك لەسەر ئاشنامەكە بەر دیدەم كەوت كاتىك كەيسى
قسەى دەكرد. دیتوہ بیرم چى بوو.

من بۆچی لیرەم؟

ھەر وەھا لیدوانەكەى كەيسى شم دیتوہ وە ياد لە بارەى پەل و پۆ ھاويشتنى
زياتر كە بەھوئى ئەو پرسيارە وە دینە ئاراوہ.

"ئەمە شتىكى شیتانەيە." بە خۆم گوت و لەگەلیدا چاوەكانم ھەلگۆفى
ئەوہى من پيوستيم پىي بوو كەمى خواردن، ھەندى بەنزين و شوينىك بۆ
قون بادان. من چيم داوہ لەم ھەموو بىرکردنە وە و ليكدانە وەى ئەم شتانە."

نيوہى گلاسە ئاوہكەم خواردە وە، لەو كاتەى خەرىك بوو دامدەنايە وە، مايك
بە سوراحيەكى پەر لە ئاوہ وە لە بەردەم ميژەم راوستابوو، گوتى،
"دەخوازيت بۆت پەر بكەمە وە. لەو دەجى پيوستيت بە ئاوى زياتر ھەبىت."
لوتفەكەيم قبول كرد و گلاسەكەى بۆ پەر كردمە وە لە ئاو. وتى "ناوم مايك"

۵

منيش گوتەم، "خۆشحالم بە ناسينت مايك. منيش ناوم جۆن" ھەستامە
سەرپى و تەوقەيەكەمان بەيەكە وە كرد.
"چۆنى جۆن باشيت؟ كە ھاتم بۆ لات ديار بوو غەرقى بىرکردنە وەيەكى قول
ببويت."

"بەلى شتىكى لەو بابەتە." من گوتەم و ئىنجا دانىشتە وە "كەيسى تىكىستى
بەرگى پيشە وەى خۇراكنامەكەى بۆ روون كردمە وە، بەلام ھىشتا ھەر ليكى
دەدەمە وە و بزنام ھىچ شتىك دەبەخسى بۆ من."

کاتیڭ قسه کانم ته و او کرد و ام ههست کرد مایک ئاڭای له وه نیه من و که یسی چ گفتوگو یه کمان کردووه. ته نانهت و ام دانا که ئه و ته نها خاوه ن شوینه که یه و ئه رکی که یسی یه پرسیاره کانی سه ر خورا کنامه که بو مشتته ری روئن بکاته وه. که چی مایک بو چرکه یه ک رانه وه ستا و یه کسه ر گوتی،

"به لئی، ئه وه قورسترینیا نه هه ر که سه و به جوړیک لئی ده روانی. هه ندیک وه ک مندا ل پاک و پیسی بو ده کهن. به لام ئه وانیه بالقن یا گه وره ترن، قه د شیر و خه تی وه ها ناکهن. شتیکی سهیره، ها."

وام دانا بوو تا ئه وه نده ی که یسی دیته وه، هه ندی پرسیار و کلکه پرسیار ی تر قوت بکه مه وه سه باره ت به ئاشنامه که، به لام دیاره مایک درکی ئه وه ی کردووه که من چون بیر ده که مه وه، بو یه هه ر پرسیاریک له می شکمدا هه یه با له می بکه م.

"مایک. که یسی بو ی روون کردمه وه که پهل و پو هاویشتنی ئه و پرسیاره به نده به به رجه سته یی که سی تی که سه کانه وه کاتی ئه و پرسیاره ده بینن." ئینجا ئامازهم به پرسیاره که ی ناو خورا کنامه که کرد و گوتمه وه "به لام پیم سهیره دوا ی ئه مه چی ده کهن؟"

مایک نیڭایه کی له خورا کنامه که کرد و وتی، "مه به ستت دوا ی پرسیار کردنه که یه، یان، دوا ی دو زینه وه ی وه لامه که یه؟" بو چند ساتیک متقم لی برا له و کاته ی له خه یالی بیر کردنه وه ی پرسیاره که ی دابووم، گوتم، "ره نڭ بی هه ردووکیان. من و که یسی زور رو نه چوینه نیو ورده کاریه که یه وه یا خود چی ده کهن کاتیڭ وه لامه که بزائن. که یسی ته نها روونی کرده وه چی ده بی گه ر جاریک بزائن."

"ئه وه نده ی بگه ریته وه به وه ی چون وه لامه که ده دو زنه وه ئه و به پیی جیاوازی که سه کان ده بی چند ریچکه یه ک هه بن بو کارکردن له م باره یه وه. هه ر یه ک له ئیمه لا ژیان نزیک ده بینه وه به پیی ریچکه ی خو ی. ده توانم پیت بلیم چند که سیکی میکانیکی که من ده یاننا سم وه لامه که یان دو زیه وه."

خهريک بوو وه لّام بدهمه وه به لّام دانم به خوّمدا گرت و بيّدهنگيم ليکرت بو
ماوهيهک. به لامه وه سهخت بوو به وه برّوا بکه م چونکه خودی
پرسيارکردنه که زور قورسه ئاخو ده بيّ وه لامه که ی چون بيّت. "
"ئه وه راسته. "مايک گوتی. "به و چند تيئورييه ی که يسي بوّی
شیکرديته وه. "

توشی سه رسورمانیک تازه تر هاتم له وه ی ئه ميش وه ک که يسي ده زانی من
چی له دلّ و ميشکمدايه پيش ئه وه ی بيانخه مه به رده م.

تيامابووم، حه زم ده کرد وه ک ئه و که سانه ی پيش من ليّره بوونه، شتی زورتر
فيّر بم. دواي ئه م ويستنه، هه ر دلّنيا نه بووم ده توانم پرسياره که بکه م يان
نا. وتی پيّي،
"مايک، ئه ی له باره ی باشه که ی تره وه، که سيک چی بکات دواي ئه وه ی
وه لّامی پرسياره که ی چنگ که وت؟"

مايک سوکه خه نده کيه کی کرد، "ئه زانی چی، وه لّامی ئه مهت ده ده مه وه
به لّام جارّ با بچم ته ماشايه کی خواردنه که ت بکه م بزانه به چی
گه يشتووه "دواي چند خوله کيک به کوّمه ليّ قاپه وه هاته وه، وتم
"ئه وه هه مووی هی منه؟"

سه يره تا ئيستا به ته واوی له هه موو جوّره خواردنه کانی ناو ئاشنامه که م
نه روانی که چی ئه و هه مووه م داوا کردووه .

"بيگومان، ئه وه هی توّيه. قاپيک قاوه لّتی به کوّی هه موو شته کانيه وه:
هيّلکه و په نير و سه وزه، نانی گه رم و برژاو، گوشت و سه وزه ی تيکه لّ کراو
به سه ريه کدا، پسکيتی به رچايی، پارچه ته نکي گوشتی سووره کراو، شلکينه
و ميوه ی تازه بابته. "

به چوارده وری خوّمدا روانيم وتم به لّکو دوو سيّ که سی تر له و ناوه بن
به شداريم له گه لّدا بکه ن.
مايک هيّستا ته واو نه بوو بوو گوتی،

" ھەر وہک زیاده خزمه تیکیش، خۆمان ئەمانەم بۆ داناوی: جەلاتین بۆ سەر نانه برژاوه که، دۆشاو بۆ شلکینە که، ھەنگوین لەگەڵ پەسکیتە که، و ھەر وہا زەلاتیەکی تایبەتیش. من خۆشالم که جەنابت بەو شیوہیە برسیتە."
" ئەی کەسی تر نیە لەم ناوہ برسی بیّت؟" من وتم.
" چیه، سەیرە بەلاتەوہ، جۆن؟ ھەندئ جار مرۆ خۆی نازانیٹ ئایا چەند ئامادەیی بۆ شتیک تیدایە." مایک ئەمەی گوت و ھەموویانی لەسەر میژە که دانا " جۆن. تا ئەو ھەندە تۆ خەریکی نان خواردنە کەت دەبیٹ. من دەچم بۆ لای ئەو دوانە ی ئەوسەر. دوا یی دیمەوہ بۆ لات قسەکانمان تەواو دەکەین ئەگەر بیّت خۆش بیّت."

" بە دلنیا ییەوہ." وەلامم دایەوہ کاتیک من ھەر لە قاپەکانی بەردەمی خۆم دەروانی. سەیرم کردن و گوتم،
" کیشە یەک نیە، چی بکەم."

نۆ ~

دەستم کرد بە راوانی خواردن لەسەر میژە کەم. ئەو ھەندە ی خەریکی نوک لیدان لەم قاپ و ئەو قاپ بووم تا جیژەکانیان تاقی بکەمەوہ، کە یسی ھات بۆ لام.
" جۆن. نوکە کە یفت چۆنە."
پەنجە ی دۆشاو مزەم بۆ بەرز کردەوہ، کە ئەو پەنجە یە رەمزیک ی جیھانیە بۆ تاقیکردنەوہ ی خواردن بە تایبەت شلەمە نیە کان. گوتم؛
" زیاد لە پیویست دەم پر کردوہ، کە بۆ کە سیکی ئەستەمە ئاوا نان بخوات، لەگەڵ ئەو ھەندە خەریکی بیرکردنەوہم و دالغەم لە لای قسەکانە.
جا بۆ یە یەک چرکە بوو ھەستە تکایە." دوا ی چەند چرکە یەک ئاسایی بوومەوہ بۆ وەلامدانەوہ، گوتم،

"باشم، زور باشم. تا بلی خواردنیکی به له زه ته."

"له وه ده چی ئیسته که میک حالت باشر بیته."

"به لئ له حاله تیک باشر دام." ئه و نائارامیانه ی به لیشاو رووی تیم کردبوو پیش ئه وه ی بیمه ئیره خه ریکه به ره و کال بوونه وه ده چیته. له راستیدا تیرامانم له پرسیاره که (تو بوچی لیره ی؟) و ئه و گفتوگو به به ره مه مه ی به هوییه وه هاته کایه وه، هه موو شتیکی تری له لام کردووه ته لاهه کی. ته نانه ت ئه و هه موو خواردنه ش گهر بخوم له وانیه به بی تاقه تم نه کات.

"حه ز ده که ی به ته نها نان بخوی یان هاوده میکت له گه لدا بی؟." که یسی وتی.

"هاوده م" به خوشیه که وه وتم "بیگومان حه زده که م هاوده میک له گه لدا دانیشی. له راستیشدا، ئاره زوو ده که م له باس و خواسه که ی پیشترمان به رده وام بین. من هیشتا هه ر ورم سه باره ت به هه ندی شت."

"چیتر ده خوازی بیخهینه به ر روشنایی قسه باس." که یسی وتی.
"هه ر له بابته ئه و پرسیاره ی نیو خوراکنامه که وه. کاتیک که سانیک پرسیار له خویان بکه ن بوچی لیړه ن، و هوکاره که شیان دوزییه وه که بوچی لیړه ن، ده توانن چی بکه ن به و زانیارییه ی ده یزانن." من پیم گوت.
که یسی که میک وه ستا و گوتی، "یه که مین شت، ده توانن هه ر شتیکی پی بکه ن که خویان مه به ستیان بیته. ئه وان ئاشکرایان کردووه و مولکی خویانه. هه موو ماف و ره وایه کی ره هایان هه یه چو ن ده یلین و چو ن به کاری ده هیین."

نه ختیکی بیرم له قسه کانی کرده وه و پیم وت،
"گریمان که سانیک خواستیان له وه هویه حالی بن که بوچی لیړه ن، به لام ده یانه ویته باشرین ریگه بدوزنه وه بو به ده سته یانی ئه و هویه. پرسیاره که ئه مه یه، چو ن بتوانن ئه مه بکه ن؟"

سهرنجيکم دا له که یسی و له سیمایدا نیشانه ی ئه وه م به دیکرد که ئه و
وه لآمه که ده زانی به لآم چاوه پړی ئه وه ده کا من خۆم لیکی بده مه وه و لیی
حالی بم. دوا ی که میک که یسی گوتی،

" ئه وه، شتیکی تایبه تی یه و په یوه سته به ئاستی خودی که سه که خویه وه."
سه بیریکم کرد و وتم،
" ئاماژه پیدانیک له و باره یه وه؟"

که یسی گوتی، " پیده چی هیئانه وه ی نمونه یه ک یارمه تیده ر بیټ. گریمان تو
له کاته کانی ده سته تالی خۆتا هه ز ده که ی نیگار بکیشی. به چی
کلیشه یه ک ده تویت تابلویه ک بکیشی؟"

توزیک وه ستام و گوتم،

" نازانم. له وانیه یه بکه ویتته سهر ئه وه ی چ کلیشه یه ک من ده مه ویت له و
کاته دا به کاری به ینم. که یفی خۆمه ههر شیوازیک هه زم پیی بیټ له و
ده مه دا." لیږه دا وه ستام و چاوه پړی لیډوانی که یسی م ده کرد به لآم هیچ
خه به ر نه بوو بویه خۆم به رده وام بووم،

" ئاوها به ئاسانی... کاتیک که سیک زانیتی بوچی لیږه یه، هه موو شتیکی
ده که ن ته نها بو ئه وه ی بگه نه به ده سته هیئانی هویه که. وا نیه؟"

کاتیک ئاوها ده ئاخوتم خۆشیه ک به هه موو گیامندا تیپه ری ده کرد. وه ک
ئه وه ی شتیکی ده گمه ن و گرنگم دوزیبیته وه و جه سته م رایبگه ینی. دیار بوو
قسه کانم زور ساده و ساکار بوون، زه حمه ت بوون زور راستیان لی هه لوه ری.
به لآم ههر گوتم و هه موو شتیکیش ده لیم و ده که م بو ئه وه ی له گه ران و
زانینی به دوا ی ئه و گریمانه ی هویه بیبه ش نه بم.

" باشه من لیږه م بو ئه وه ی یارمه تی خه لک بده م. دریغی نه کردن له

یارمه تیدانی خه لک پیناسه ی بوونی من دیاری ناکات؟" به گه شیه که وه
ئه مه م وت. بو گه ر م ترکردنی مشت و مږه که مان. که یسی زوو وه لآمه که ی له
ده م وه رگرته وه و گوتی،

" ئه وه دروسته. ئه گه ر کۆمه کی تو بو خه لک له وه دایه باری ته ندروستیان
باش بکه ی، بیکه. گه ر ده ته وئ بالآخانه ی به رز بو لانه وازن له ناوچه که ی
خۆتا دروست بکه ی، بیکه. ته نانته ئه گه ر توانیت عه رز و حالیان بو

بنوسی و ئه وه به یارمه تیه ک دابنن، بیکه."

میشکم خه‌ره‌کی ریسیایه‌وه. له گشت ژیانمدا هیئنده توشی وروژاندنی هزر نه‌بوومه وهک له‌م نیوه‌دا تی‌ی که‌وتوم. زۆربه‌ی کاته‌کانی پیشووتری زنده‌گیم بریتی بووه له وه‌لامدانه‌وه به هه‌ندی هۆکاری تر وهک: کیشی خیزانی، گرفتی که‌لتووری و بیروبو‌چوبی جیاوازی خه‌لکی. به‌لام ئه‌مه‌ی نوکه شتی‌که زۆر جیاوازه. گوتم،

" باشه گهر من ئه‌م گریمانیه‌م بو به ملیۆنیر کردنی خۆم به‌کاره‌ینا؟"
" که‌واته بیکه مادامه‌کی باوه‌رت به بوونی خۆت هه‌یه و پیت وایه پیناسه‌ی بوونی تو له‌وه‌دایه بیت به ملیۆنیر، ئه‌گهر ده‌شزانیت ئه‌مه پپووستی به تی‌که‌لاوبوونی ملیۆنه‌ره‌کان هه‌یه، بیکه. ته‌نانه‌ی گهر ده‌تویت کار بکه‌ی تا ملیۆنی دۆلار کو ده‌که‌یته‌وه، بیکه؛ هه‌ر وهک چۆن به‌ری ماوه‌یه‌ک له نمونه‌کاندا باسکرا، هه‌لبژاردن لای که‌سه‌کان خۆیانه."
" ببی به ملیۆنیر. گوئ لئ بوون له‌م وشه‌یه زۆر خۆشه." من وتم به شو‌ر و شه‌وقی‌که‌وه " له‌وانه‌یه ماشینی نوئ بکرم، له‌وانه‌یه دوو خانوو بکرم."
که‌یسی به ده‌نگی‌کی هیمنه‌وه گوتی،
" له‌به‌ر ئه‌مانه‌یه تو ده‌توئ بزانی بوچی لی‌ره‌ی؟"
پرسیاره‌که‌ی میشک و جه‌سته‌می ته‌زاند، وتم
" نازانم."

که‌یسی گوتی، " من و مایک هه‌ندی ئه‌کرونین*مان هه‌یه به‌کاری ده‌هینین په‌یوه‌ندی به‌و پرسیارانه‌وه هه‌یه که به کورتی و پوختی له‌سه‌ر خۆراک‌نامه‌که نوسیومانه. (ئه‌کرونین: کورته‌ی چه‌ند وشه‌یه‌که له پیتی به‌که‌می وشه‌کان پیکدی‌ت. وه‌رگی‌ر)

ته‌ماشایه‌کی خواره‌وه‌ی ئاشنامه‌که‌م کرد و که‌وتمه‌وه خویندنه‌وه‌ی پرسیاره‌که:

تو بو لی‌ره‌ی؟

کاتی‌ک که‌سانیک هۆی ئه‌وه ده‌زانن بو لی‌ره‌ن، پیناسی خۆیان له هاوکیشه‌یه‌کدا ئاوها ده‌که‌ن: مه‌به‌ست له بوونمان چیه؟ له ژیانی رۆژانه‌ی خۆیاندا به‌ره‌به‌ره یه‌کی‌ک، دوان، ده، بیست یان سه‌د ده‌دۆزنه‌وه وه‌ک خۆیان تا به دوا‌ی ئه‌وه‌دا بگه‌رین به‌ده‌سته‌ینانی (مه‌رام له‌م بوونه‌یان چیه). ده‌توانن ئه‌وه بکه‌ن. زۆربه‌ی مشت‌ه‌ریه‌کانی ئیمه زیندووتری به‌لگه‌ن بو

ئەمە، ھەموو بواریکیان لە مینەکردن تاودا تاكو گەشتن بەوہی نیاز لەم بوونە چیه."

من پرسیم، "ئەی كەمترین ئەو مشتەرییانەتان كە نەیانتوانی لەو ھاوكێشەیه بگەن؟"

"زۆر شت دەكەن بۆ ئەوہی پێی بگەن." كەیسى وتى.

كەیسى نەختیك راوہستا، بازیکم داہیە ناو بیریكردنەوہكانى ناو میشكم و گوتم،

"زۆر شت دەكەن لە كاتیكدا لەوانەیه ئەو شتانە بەشیک نەبن لە دەستەواژەى (مەبەست لە بوونیان چیه)"

كەیسى بزهیهكى گرت و دركى كرد كە گەشتن بە كۆتاییهكى ئاوا دەبى خۆم بە تەنھا بیگەمى. وتم،

"كەیسى، یهگەر پرسیاریک لە خۆم بكەم، و لە ئاكامدا لە (نیاز لە بوون چیه) تیگەیشتم، ئایا چۆن فیبرم چ شتیك یارمەتیم دەدا تا پێی بگەم؟

لەوانەیه ئەو شتە خەلك بیټ، سەفەرکردن، چالاكى نواندن، ئەزمون وەرگرتن، و ھەر شتیك لەم بابەتانە. وایزانم كەمیک قەلەبالەغم كرد؟

كەیسى بە پرسیاریک وەلامى دامەوہ. لە سەرەتاوہ خۆم ئامادە كرد بۆ تیبینى وەرگرتن چونكە ئەو ھەر بە پرسیار جواب دەداتەوہ. وتى،

"جۆن. گریمان تۆ قەرارت گرت (مەبەست لە بوونی خۆت چیه) لە دروستکردنى ماشیندا دەخەیتە گەر و بریارت دا لەوہی كە تۆ دەتەویت

گریمانەى بوون خۆت لەویدا دەست كەوئ. ئایا چى دەكەى؟" تۆزیک وەستام و گوتم،

"دەبى پەراویكى زۆر لەسەر سەیارە دروستکردن پەیدا بكەم، لەوانەشە سەردانى شوینی سەیارە دروستکردنیش بكەم، پەيوەندى لەگەل ئەو

كەسانەدا دەگرم كە شارەزاییان لە ئیش و كاری ماشیندا ھەیه و

ئاموزگاریەكان وەردەگرم. ھەر كاتیكیش ئامادە بووم لە ھەموو بواریكدا ئەوا دەست بەكار دەبم."

"ھەر لە یەك جیگەدا خۆت قەیس دەدەى؟" كەیسى وتى.

وتمەوہ "نەخیر، گەر بمەوئ بزانی چۆن ماشین دروست بكەم، دەبى

سەردانى چەند جیگایەكى ماشینكاری لە جیھاندا بكەم. نامەوئ تەنھا لە

یەك رېځه وه فیږی شت بېم. پېم وایه، بو وه لامي پرسیاره که ی خوّم، که سه که ده بی زور شت فیږ بیټ به هو ی گوران ی زیاتر و به ده سته یانی ده سکه وتی زیده تر بو نه وه ی بگا به مرامی هو ی بوونی له م جیهانه.

"تو حاسلت کرد." که یسی گوتی. "نیمه هه موومان ده ست کورتین به م نه زمون و زانیارییه ی نیستامانه وه. گرنگتری ووشه (نیستا)یه. نه وه ی نیمه ده رباره ی میژووی جیهان ده یزانی، له نیسته دا له هه ر کات زیاتر، هه ر یه ک له نیمه، ده بی به دوا ی ته قینه وه ی زانیارییه کاندای بین له باره ی خه لک و که لتور و نه زمونه جیهانیه کانه وه." که یسی هه ر به رده وام بوو " نیمه له ده می کدا له هه ولداین رییه ک بو به جیهاتنی (مه به ست له بوونمان چیه) بدو زینه وه، ده ستکورتیمان له مرودا زور که مه له کارکردن بو نزدیک بوونه وه ی نه و ئامانجه، نه و ده ستکورتیانه خو مان سه پاندومانه به سه ر خو ماندا."

"تو راست ده که ی." من گوتم، "دیاره من هیشتاش ناتوانم سوود له و نزدیک بوونه وه یه وه ریگرم به ته واوی. کاتیک بیر له وه ده که مه وه چون کاته کانی روژانه م ببه مه سه ر، که چی هه موو روژی هه ر یه ک شت دووباره ده بنه وه." "بوچی ناوها؟" نه و پرسیا ری کرد.

سه یریک خو راکنامه که م کرد

تو بو لیږه ی؟

"پیده چی له بهر نه وه بی که وه لامي نه م پرسیا ره نازانم." من وتم له و ساته شدا ئامازم بو ئاشنامه که م کرد. "به بی زانیکی فراوان (بو من لیږه م) و ده مه وئ چی بکه م، من به جوړیک له جوړه کان هه ر واده زانم ده بی نه وه بکه م که زوربه ی خه لک ده یکه ن."

که یسی، دووباره کردیه وه به پرسیا ر و گوتی،

"له دنیا دیده یی تودا، نه وه ده که ی که (زوربه ی خه لک) ده یکه ن، ئایا نه و خه لکه ده توانی یارمه تیت بدات به گه یشتن به (ئامانج له بوونی تو چیه)؟"

پرسیاره‌که‌ی که‌یسی وای لی‌کردم غار‌غاری‌ن بکه‌ویته ناو می‌شکمه‌وه. ئایا ئه‌وه بکه‌ی وه‌ک زۆر‌به‌ی خه‌لک ده‌یکا کۆمه‌ک ده‌کات به‌ گه‌یشتن به‌ (نیاز له‌ بوونی چیه‌؟) پێش ئه‌وه‌ی بتوانم وه‌لام بده‌مه‌وه، که‌یسی ده‌ستی کرده‌وه به‌ قسه‌کردن،

"جۆن. ئایا قه‌د کیسه‌لی ده‌ریایی سه‌وزت دیوه‌؟"

"کیسه‌لی ده‌ریایی؟" به‌ سه‌رسو‌رمانیکه‌وه وتم.

"به‌لی. کیسه‌لی ده‌ریایی به‌تایبه‌ت کیسه‌لی ده‌ریایی گه‌وره‌ی سه‌وز له‌گه‌ل په‌ره و په‌له‌ی سه‌وز به‌ بان سه‌ریه‌وه."

"گه‌ر درۆم نه‌کردبێ و ابزانم یه‌ک جار به‌ وینه‌ دیومه‌. به‌لام بو؟" من پیم وت.

"له‌وانه‌یه به‌ لاته‌وه غه‌ریب بێت." که‌یسی ده‌ستی پیکرد "له‌ کیسه‌لی ده‌ریایی گه‌ره‌ی سه‌وزه‌وه یه‌کیک له‌ گرن‌گترین ده‌سه‌کانی ژیان فی‌ر بووم له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی چی شتی‌ک هه‌ل‌ده‌بژیری بو هه‌ر روژی‌ک که‌ ده‌ته‌وی بیکه‌ی." "کیسه‌له‌که‌ چی پیت وت؟" ئه‌م پرسیاره به‌ خه‌نده‌یه‌کی ژاکاوه‌وه کرد چونکه هه‌ر زوو زانیم خه‌نده کردنه‌که‌م ئاسایی نه‌بوو.

"پێخه‌نیناویه، ها." که‌یسی خه‌نده‌که‌ی بو فری دامه‌وه و گوتی "شتیکی

وه‌ها تایبه‌تی پێ نه‌وتم، به‌لام مامۆستا‌ی‌تی کردم له‌ به‌نرخترین وانه و مامه‌له‌دا. له‌ که‌نار ده‌ریای دوور‌گه‌ی هاوایی * (دوور‌گه‌یه‌کی گه‌شتیاریه له‌ وڵاته‌ یه‌ک‌گرتووه‌کانی ئه‌مریکا - وه‌رگێر) مه‌له‌م ده‌کرد له‌ ژیر ئاودا، روژی‌کی تا بلێی د‌لگیر بوو. له‌ ژیر ته‌نکه‌ ده‌ریایه‌کی ئه‌و روژه د‌لگیره‌دا ماماسی و هه‌شته‌پیم دیت که‌ یه‌که‌م‌جار بوو بیان بینم. هه‌روه‌ها به‌ هه‌زاران هه‌زار ماسی ره‌نگ‌اله‌یی هه‌بوون، نمایشی هه‌موو جو‌ره ره‌نگ‌یکیان ده‌کرد، هه‌ر له‌ ره‌نگی شینی تۆخی نیۆنی ئاسمانیه‌وه تا ده‌گات به‌ سووری قه‌ترانی.

نزیکه‌ی سه‌د پییه‌ک له که‌ناره‌وه دوور بووم، له تهنکه‌ی ئاوه‌که‌دا مه‌له‌م ده‌کرد، به‌سه‌ر ورده کوومه‌له به‌ردیکی ژیر ده‌ریاکه‌دا ده‌مروانی، کاتیکی به‌لای راستدا لام کرده‌وه کیسه‌لیکی گه‌وره‌ی سه‌وزم دیت به‌مه‌له‌کردن به‌ره‌و رووم دیت. ئه‌وه یه‌که‌مین جار بوو شتی وه‌ها له ده‌ره‌وه به‌چاوی خووم ببینم. ئه‌و ساته زور شه‌یدایی بوو. به‌په‌له هاتمه سه‌ر رووی ئاوه‌که و به‌چاویلکه مه‌له‌وانیه‌که‌م سه‌یری ژیر ئاوه‌که‌م کرده‌وه و که‌وتمه رووشن کردنه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی به‌رچاوم تا بتوانم به‌روونی ببینم.

کیسه‌له‌که ریگ به‌ژیر جه‌سته‌مدا ره‌ت بوو له‌و ساته‌ی من ویستم سه‌یری خواره‌وه بکه‌م. هه‌ر ئاوها مامه‌وه تا توانیم ته‌ماشام کرد، به‌ختم هه‌بوو چونکه ئه‌و زور به‌خاوی مه‌له‌ی ده‌کرد. هه‌ندی جار به‌قاچه‌کانی سه‌ولی لیده‌دا و هه‌ندی که‌ره‌تی تریش سه‌ر ئاوه‌که ده‌که‌وت، نه‌مه‌ده‌توانی ریگا و ریگ له‌گه‌لیدا برۆم و تی‌ی برۆانم. پیلاوی قاچه‌ماسیم له‌پیدا بوو که‌هی‌زی زیاتری پیدام بو مه‌له‌کردنی به‌گورژم به‌ناو ئاوه‌که‌دا، ئه‌و هه‌ر به‌باشی ده‌رۆیی و زور له‌من دوورکه‌وته‌وه. هه‌ر به‌رده‌وام تا بیگه‌می به‌لام دوا‌ی ده‌هقه لیم بزر بوو. ماندوو و بی ئومی‌د بووم له‌وه‌ی نه‌متوانی هاوشانی کیسه‌لیک مه‌له‌بکه‌م یان بگه‌مه کیسه‌لیک له‌مه‌له‌کردندا، گه‌رامه‌وه قه‌راغ ئاوه‌که و هاتمه‌وه که‌نار ده‌ریاکه.

روژی داهاتوو گه‌رامه‌وه بو هه‌مان شوین به‌هیوای بینینی کیسه‌لی زورتر. به‌دلنیا‌یه‌وه زیاتر له‌سی خوله‌ک به‌قه‌راغ لمی ئاوه‌که‌دا سو‌رامه‌وه و چوومه‌وه ناو ئاوه‌که‌وه، له‌ناچاریدا که‌وتمه‌وه ته‌ماشاکردنی پۆلیک له‌ماسی خنجیلانه‌ی شین و زه‌رد و دیتنی یه‌ک کیسه‌لیکی ده‌ریایی تر. سه‌یرم کرد بو ماوه‌یه‌ک تا ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ولی لیده‌دا به‌لای (شیلان)* یکدا (شیلان ئه‌و گیانه‌وه‌ره ده‌ریاییه‌یه که‌شیلان/مه‌رجان دروست ده‌کات - وه‌رگی‌ر) هه‌ولمدا دوا‌ی بکه‌وم تا له‌قه‌راغ ئاوه‌که‌یه. هه‌مدیسان، بووم ده‌رکه‌وت که‌توانای ئه‌وه‌م نیه‌فریای مه‌له‌کردنه‌که‌ی بکه‌وم. که‌به‌ته‌واوی هه‌ستم کرد من فریای ناکه‌وم به‌سوکی هاتمه سه‌ر رووی ئاوه‌که و که‌وتمه تی‌روانینی. ئا له‌وساته‌دا، له‌کیسه‌له‌که‌وه فی‌یری گرن‌گترین وانه‌کانی ژیان بووم.

که‌یسی له‌ئاخوتن که‌وت. دوا‌ی تو‌زیک پی‌م وت،
 "که‌یسی، چوون لی‌ره‌دا چی‌رۆکه‌که ته‌واو بوو. ئاخ‌ر ئه‌و چی‌ فی‌ر کردی؟"
 لی‌ی روانیم و بزیه‌کی گرت و گو‌تی،

"وامزانی تۆ له وانەى باوەرت بەو نەبى كىسەلى دەريايى بتوانى شتيكت پى بلى".

منيش به بزەيه كەو و تم،

"هيشتا هەر گومانم له بەشى (پى بلى) كەى هەيه، بەلام وەك ئەوەى چيروكەكە بەردەوام بوو، وا خەريكە برۆا دەكەم به فير بوونى وانەى ئەستەمى بوون. ئەى دواى ئەوە چى تر هەيه؟"

كەيسى دەستى پيكر دەو، "لهو دەمەى سەرئاو كەو تم، هەستم كرد كە كىسەلەكە جولەى خۆى به جولەى ئاوەكەو گرى دەدا. كاتيک شەپۆلەكان بەرەو كەنار دەروڤ، كىسەلەكە خۆى دەخاتە سەر رووى ئاوەكە و به قاچەكانى سهول ليدەدا تەنھا بۆ ئەوەى جيگەكەى خۆى له دەست نەدات، كاتيکيش شەپۆلەكان دەگەرپنەو ناو زەريا ئەم خيراتر سهول ليدەدا. كەواتە ئەم جولەى ئاوەكە به قازانجى خۆى بەكار دەهينى. كىسەل هەرگيز شەرى شەپۆلەكان ناکات. بگره له جياتى ئەو بەكارىان دەهينىت. هۆى ئەوەش كە من نەمتوانى فرىاي كىسەلەكە بكەوم ئەو بوو كە من هەموو كاتەكە هەر سهولم ليدەدا ئيتەر نەمدەزانى شەپۆل چۆن ديت و چۆن دەروات. يەكەم جار باش بوو توانيم له گەليا هەل بكەم، تەنانەت هەندى جار سهولەكانم خاودەكردەو، بەلام راستى هۆيهكە ئەو بوو كە من شەرم له گەل ئەو شەپۆلانەدا دەكرد كە دەهاتن. ئەو ماناى ئەو بوو كە من وزەى زياترم نەبوو چونكە نەمدەزانى چۆن سوود له ئاوەكە وەر بگرەم. تا ئەو نەندەى شەپۆلەكان دەهاتن و دەروپيشتن من شەكەت تر دەبووم. كىسەلەكە بۆ جولەى خۆى سوودى له جولەى ئاوەكە وەر دەگرت بۆيه ئەو دەيتوانى پەلەتر له من مەله بکات."

"كەيسى" من وتم "ريزم ئەو چيروكى كىسەلە هەيه....."

كەيسى پى برىم و وتى "چيروكى كىسەلى دەريايى سهوز،" به خەندەيه كەو.

"وايه، چيروكى كىسەلى دەريايى سهوز. ريزم هەيه بۆ ئەو چيروكى كىسەلى دەريايى سهوزە به تايبەت كە من زۆر حەزم به زەريايە، بەلام قورسە بۆم تيبگەم ئەمە چۆن پەيوەندى بەو وەهەيه كە خەلك ريگەيهك بدۆزنەو بۆ ئەوەى رۆژەكانى خويانى پى بەرى بكەن."

"هەروەها ئوميدىك زۆرم بۆت خواست." كەيسى هەمدىس به خەندەيه كەو ئەمەى وت.

"باشه، باش،" من وه لأمم دایه وه. "یهک دهقه بوارم پی بده" هات به میشکمداییمه وه سهر ئاخاوتنه که ی پیش ئهم چیرۆکه، ئینجا دهست به قسان کرد، "تۆ پیشتەر گوتت گهر که سانیک زانیان بۆ لیره- ده زانن (مه بهست له بوونیان چیه)- ئهو دهم ده توانن کاتهکانی خویانی بۆ تهرخان بکهن تاكو ده گهن به ئامانجه که ی. ههروهها تۆ گوتت ئهوانه ی نازانن (مه بهست له بوونیان چیه) کاتهکانی خویان به زۆر شته وه به سهر ده بهن. لیره وه ئه وه هه لده هینجینم ئهو شتانه ی کاتهکانی خویانی تیدا خهرج ده کهن، شتگه لیکن کۆمه ک ناکات به وه ی به دوا ی بتوانن (نیاز له بوونیان چیه) به ده سته یینن."

"له وه ده چی کار کردنه که زوو رهنگ بداته وه، و ابزانم ده توانم پیشبینی ئه وه بکه م که چی له وه سهری کۆلانه که هه یه." که یسی گوتی.
"به لئ تۆ ده توانی،" من گوتم، و خهنده یه کم کرد سه بارهت ئهو تۆزه فشه یه ی. "و ابزانم، کیسه له که - کیسه لئ ده ریایی سه وز- فییری کردیت که تۆ له گه ل ئاوازی شه پۆله کاندان ه بووی و زۆریک له وزه ی خۆت به فیرو دا. گهر ده رفه تیکی تری ئاوه ات بۆ ری بکه ویته وه ئه وا چیتر کاتی زۆری بۆ به فیرو ناد هیت."

"زۆر جوانه." که یسی وتی. "ههروهها سوپاسی ئه وهت ده که م که ده سته واژه ی، کیسه لئ ده ریایی سه وز، ت له بری، کیسه ل، به ته نها ناو برد."
خۆ ئه وه کردی به راست، من له دلئ خۆمدا وتم.
که یسی به رده وام بوو "به راستی ئه وه مه زنترین کات بوو له ژیا نی مندا.
به دلنیا یه وه یه کییک بوو له وه ساته ده گمه نانه ی که کاتییک مرو ف به شتیکی جوان و خۆش سه رسام ده بییت وشه ی (ئاه) به کار ده هی نییت، بۆ منیش ئه وه به ده گمه نترین ساتی ژیا نم بوو که تیدا بلیم (ئاه).

هه موو روژی خه لک هه ول ده دن رازیت بکه ن که کاتیان بپ ته رخان بکه ییت و وزه یان بۆ به خهرج بده ی. بیر له وه هه موو نامه و فلا یه رانه *(کاغه زی پرو پاگهنده ی هه مه چه شنه) بکه ره وه که روژانه و هه فتانه بو ت دیت، ئه گهر بی توو به شداری له هه موو چالاکیه ک، کرین و فرو شتنیک،
خزمه گوزاریه کانیاندا بکه ییت ئه وا هه یچ کاتییکت بۆ سه ره به سته ی خۆت بۆ نامی نیته وه. ئه مه ته نها پۆسته. وه ره ته له فزیونی ش بخه ره بانی، پیشاندانی ریستوران ته کان، جیگه ی گه شتو گوزاره کان، ... هتد

گەر به پیی ئەمانه برۆی کاتیگ خۆت دەبینیهوه ئەو شتانه دهکهیت که زۆربهی خهڵک دهیکهن، یاخود ئەوان دهیانهویت بیکهی. بهههرحال، کاتیگ گهپامهوهبو کهنار دهریا، دواي ئەوهی له دووهم رۆژدا بو جاری دووهم کیسهلم دیت چاوهکانم تیر بوون له بینین. لهسهه پارچه بهرهکهه دانیشتم و دهستم کرد به نووسین له دهفتهری یادنامهکههدا. ههستیگم لا دروست بوو له ژيانمدا، شهپۆله هاتووهکان ههموو ئەو خهڵک، چالاکی و شتانه دروست دهکات که ههول دهدهن کاتهکانت و تیبینیهکانت و وزهت بو خویان بهن نهک ببنه هاوکاریگ بو گهپان به دواي (مهبهست له بوونمان چیه)

شهپۆله رویشتوووهکان خهڵک و چالاکی و شتهکانن که وام لیدهکهن به مهرامی خۆم بگهه لهوهی مهبهست له بوونی من چیه لییه. لهبهرهئهوه، ئەو کاته زۆر و وزه زیادهیهی به خهسارمدا له شهپۆله هاتووهکاندا، کهمترم به خهساردا له شهپۆله رویشتوووهکان لهو جارهدا.

کاتیگ بیر لهو وینهیه دهکهمهوه له زهینی خۆمدا، به راستی دهمخاته بهردهم روانگی جیاجیاوه. یهکبینه بزارهی دهکهه چهند 'سهول'م لیدا، به چ مهرام و هویهک.

"زۆر به تام و چیژ بوو،" من وتم. بههوی رهنگدانهوهی چیرۆکهکهی ئەو، وه چۆن کاتهکانی رۆژانهه بهسهه دهبهه، وتم "نوکه تیدهگهه چ مامۆستاییهک کرایت لهسهه دهستی کیسهلی سهوزی دهریا."

کهیسی لهسهه میزهکه راسا. وتی "وابزانم له نان خواردنهکههشتم کرد. بوچی من بهجیت نههیلم تا نان خواردنهکههت تهواو بکهیت و دواي نهختی تر دهگهپیمهوه لات بزانم لای تۆوه چۆن دهگزهری." "کهیسی، پیش ئەوهی برۆی، دهتوانم ئەو قهلهمه و پارچه کاغهزیکت بو ماوهیهک به قهرز لی وهربگرم؟"

"بهوپهری دلنیاپیهوه،" پینوسهکهی له بهرسینهی کردهوه و لاپهپهیهکیشی له پهرتوکه بچوکهکهی دهستی، که داواکانی موشتهری تیدا دهنوسی، لیکردهوه و ههردووکیانی لهسهه میزهکه دانا. "وهلامهکان سهرسامت دهکهن." به چاوداگرتنیکهوه ئەمهی گوت و رویشتم.

"چون ده زانیت؟" دهستم کرده وه به پرسیار کردن، به لام ئه و پیش وه خته له نیوهی ری بوو بو لای ژووری خواردن دروستکردنه که.

دهستم کرد به نویسی هندی سه ره قه له م.

تیکرای چاوه پروانی کردن له ته من بو هفته و پینچ سال ... بیست و پینچ سالان بووم کاتیک په یمانگه م ته واو کرد ... شهش رژی ههفته نامه م پی بگات ... رژیانه شانزه سه عات به خه بهر به ... رژی بیست ده قه به فیرو بده له گه ل نامه کاند ...

کاتی هه موو لیدانه وه کانم ته واو کرد، نه متوانی باوهر به وه لامه که ی بکه م. هه مدیسان لیکم دانه وه، هه مان وه لام چنگ که وت.

ئینجا زانیم که یسی گالته ناکات له باره ی کارکردی شه پوله هاتووه کانه وه. له و کاته وه ی په یمانگه م ته واو کردووه تا کو ته منی هفته و پینچ سالی،

هه ر رژی بیست خوله ک به دیار کردنه وه و خویندنه وه ی نامه و

سه یرکردنی فلایه ره وه که هه رگیز تیبنیم نه کردووه، له کوتایی

لیکدانه وه که دا بووم ده رکه وت له و ماوه یه دا من سالیکی ره به ق له زیانم به دیار ئه و کاغه زه پروپوچانه وه ده روات.

بو سبیه م جار سه یری لیکدانه وه که م بیست. راست بوو. بو هی هه یه که په نجا و سی سال دوی زانی په یمانگه، ئه گه ر ئاگام له خو م نه بیست، ئه وا سالیکیان به ته نها به سه یرکردنی فلایه ره وه ده کوژم.

"خه بهرت؟" که یسی بوو له ژووری خواردنگه که گه رابوو، به لام ئه وه نده چوو بوومه ناو ئه و حساباتی ته مننه وه ههستم به هاتنی نه کرد تا هاته به رده م.

"تو راست ده که ی که یسی،" من وه لام دایه وه. "سه رم سورماوه تییدا،

ته نانه ت ئه م لیکدانه وه یه هه لی داومه ته پشت سه رسورمانیشه وه و به ره و راته کاندنی می شک بر دوومی. ده زانی ته نها ئه و نامه و فلایه ره نه گریسانه

سالیکی ره به ق له زیانم ده به ن بو خو یان؟"

که یسی خه نده یه کی کرد، "هه موو نامه یه ک نه گریس نیه، چون."

منیش گوتم، "ده زانم وایه، به لام بو من وه هایه. له گه ل ئه وه شدا مه سه له که ته نها نامه کان نین. ئه وه نده ی لی ره دانیش تووم ده بی چ ماتریالیکی تر

دهبیتته شهپۆله هاتوووهکان، ههر رۆژه کاتی تر و وزه‌ی ترم لئی داگیر دهکات.

" ماتریال هه‌یه ده‌توانی وات لئی بکات بیر بکه‌یتته‌وه. " که‌یسی گوتی. " ههر وهک چۆن کاته‌کانم له‌گه‌ڵ کیسه‌لی سه‌وزی ده‌ریاییدا وای لئی کردم تئی رابمیینم. " دیسانه‌وه خه‌نده‌یه‌کی کرده‌وه و به‌جییه‌یشتم و چوو بۆ لای که‌سه‌کانی ئه‌وسه‌ری قاوه‌خانه‌که‌وه.

یانزه ~

دهستم کرد به‌ خواردنی شلکینه‌که، وهک هه‌موو شته‌کانی تری بان میزه‌که زۆر خو‌ش بوو. له ساتانه‌ی نانم ده‌خوارد بیرم له پرسیار و گفتوگو و قسه‌کانی که‌یسی و مایک ده‌کرده‌وه. تو بۆ لی‌ره‌ی؟ چ ده‌که‌ی گهر بزانی تو بۆ لی‌ره‌ی؟ له کیسه‌لی ده‌ریایی سه‌وزه‌وه ده‌توانی چی فی‌ر بی‌ت؟ ئه‌م پرسیار و ده‌مه‌ته‌قییانه له‌ هی شوینیکی وهک قاوه‌خانه ناچی. له‌وه‌مه‌ی خه‌ریکی خواردنی میوه بووم مایک هاته‌ سه‌ر میزه‌که‌م و لی‌ی دانیشت، گوتی، " خواردنه‌که‌مان چۆنه‌؟ "

" تا بلی‌ی به‌ له‌زه‌ته. ئه‌مه شوینیکیه تو ده‌توانی ده‌سکه‌وتی باشترت لئی ده‌ست بکه‌وی‌ت، ده‌شی بیر له به‌ختیک یا سامانیکی باشتتر بکه‌یتته‌وه. " " من پێشوه‌خته سامانی خو‌مم هه‌یه. " مایک گوتی. منیش یه‌که‌سه‌ر وتم، " ئه‌ی بۆ لی‌ره کار ده‌که‌ی...؟ " هه‌لو‌یسته‌یه‌که‌م کرد به‌ خو‌م، به‌لام تازه له‌ ده‌رمم ده‌رچوو. " ببوره مایک، مه‌به‌ستم له‌وه نیه که ئه‌م شوینه گرنگ نیه. ... مه‌به‌ستم ته‌نها به راستی نازانم مه‌به‌ستم چیه.؟ "

گرتوون به لّام به ره لّام کردوونه ته وه ناو ئاوه که. دیوته من ماسیم چهنده
خۆش دهوئیت.

کابرای بزَنسمان به جدیه که وه دهستی به قسان کرده وه 'باشه روژانه بو
ماسی زور ناگری مادامه که ی ده توانی، ئه وه دم پارهییه کی زورت دست
ده که ووئیت. له ماوه یه کی که مدا ده توانی به له میکی تایبته ی ماسی گرتنت به
خوت هه بییت، دواپی ده توانی بیکه ی به دوو به له م، بگره سیانیش و ئینجا
ماسیگری باش به کری بگره تا هه موو روژی ماسی زورت بو بگرن. له چهنده
سالی کدا ده توانی نوسینگه یه کی بازرگانی تایبته به ماسی فروشتن
بکه یته وه له ناو شارد، بگره ده توانم پییت بلیم ئه وه دم توانای کردنه وه ی
کومپانیایه کی جیهانی ماسی فروشتنیشته ده بییت.

کابرای ماسیگر به پیکه نینیکه وه ته ماشای ده کات و ده لئیت 'باشه من بو ئه م
هه موو شته بکه م. بزَنسمانه که ده لئیت 'بو پاره. تو ده توانی پارهییه کی فره
کو بکه یته وه و ئینجا خانه نشین به. کابرای ماسیگره هه ر خهنده ده کا و
ده لئیت 'ئه ی چی بکه م کاتی خانه نشین بووم؟ بزَنسمان ده لئیت 'پیم وایی
هه ر شتیکی تو ده ته ووئیت. کابرای ماسیگر ده لئیت 'یه عنی ده توانم نانی
به یانیش له گه ل مال و مندالدا بخوم؟ کابرای بزَنسمان هه ست ده کات ئه م
ئاخاوتنه بو ئه وه که میکی ناحه زه، به لّام هه ر ده لئیت 'بی گومان. ماسیگره که
هه مدیس ده لئیت وه 'باشه من چه زم به راوه ماسیه، یه عنی ده توانم روژانه ش
ماسی هه ربگرم به و ریژه زیاده یه ی که تو ئیستا ده یلییت. کابرای بزَنسمان
به خاویه که وه ده لئیت 'به لئ ده توانی له راوه ماسی خوت هه ر به رده وام
بییت، به لّام بو ریژه که ی دلنیانیم چونکه ئه وه دم ماسی زور نامینن وه ک
ئیستا.

کابرای ماسیگر ده لئیت 'که واته و اباشتر نیه من کاته کانی خوم هه ر وه ک
جاری جارن به سه ربه م. به شه ژه میکی خیزان راوه ماسی ده که م، ئیواران
له گه ل ژنه که مدا پیاسه ی لیوار ئا و ده که یین و منداله کانیش با مه له ی خویان
بکه ن؟ بزَنسمانه که ده لئیت 'با بو نا. ئه وه ی تو ده توئیت. تا ئه وه دم
منداله کانیشته گه وره ده بن.

کابرای ماسیگره به خهنده یه که وه سه یریکی کابرای بزَنسمانی کرد و
ته وقه یه کی گه رمی له گه لدا کرد و ئومیدی خواست پشوویه کی هیمن و خۆش
به سه ر به رییت.

مايک چيروککه کهی ته تاو کرد و ته ماشايه کی منی کرد و گوتی،
"تو چوڻ بیری لی ده که بته وه، چوڻ؟"

"له وه ده چي، من زورتر له گهل کابرای بزسمانکه بم. ماوه یه کی زور
به خهستی کارده کهم تا نه وهنده ی پاره یه کی زورم ده بیټ و خوځم خانه نشین
ده کهم."

"منیش یه که مجار که گویم لی بوو هه مان رهئی توځم هه بوو." مایک وتی.
ئینجا به رده وام بوو، وتی

"به لام دوايي هاتمه وه سهر عه قلی خوځم. خانه نشین نه و کاته بوو له ئاینده
گهر کاتيک پاره م هه بوايه نه وه ی بمویستایه بمکر دایه. نازاد ده بووم له وه ی
به شداری له و چالاکیه کانه دا بکه م که خوځم هزم پییه، و ههر روژه خهرج
ده کهم له پیئاو نه وه ی ده مه وئ به دهستی بهینم.

ئیواره یه کیان، دواي روژیکي بیزار له ئیش کردن، گه یستمه نه و باوه رهی که
ریگه یه کی باشتر ده بی هه بی. له گهل رویشتنی کاتدا تیگه یستم که گیروده ی
هه ندی شیرزه یی بووم له وه ی هه ندی شت ده بی چوڻ بیت. زور سانا بوو،
شنتیکی شیتانه ش بوو که توشی شیرزه یی بوو بووم، له گهل نه وه شدا ههر
گیرودی بووم."

مایک له قسه کانی به رده وام بوو منیش ههر خه ریکی خواردنی خوځم بووم،
حالی بووم له وه ی که ههر روژه بوخوی دهر فه تیکه چت ده وئ بیکه. هه موو
روژئ دهر فه تی نه وه م هه یه بو به ده سته یانی نه و وه لامه ی که جه نابت له
پشتی خوراکنامه که دیده کانت لی گیر کردووه. پیویستم به وه نیه له
چاوه روانیدا بم تاکو 'خانه نشین' ده بم."

چنگاله که ی ده ستم دانا و پالم لی دایه وه. قیجه ک سه رسام بووم له وه ی چوڻ
ئاوا به ئاسانی ئاخاوتنه که ی کو تایی پی هیئا، وتم، "نه وه زور ئاسانه.
باشه که نه وه نده سانایه بو هه موو که سیک پیاده ی ناکات."

مایک گوتی، "له وه ناچی من به ناوی هه موانه وه بتوانم بدویم. تو نه وه
ده که ی که ده ته وئ بیکه ی، چوڻ؟"

چاوه ریپی نه وه م له گفتوگو که نه ده کرد به و ئاراسته یه دا بروات. به هیوا بووم
مایک به رده وام بیټ له قسه کانی و منیش ته نها گوئ بگرم. بو چرکه یه ک
بیرم له پرسیاره که ی کرده وه.

"نه خیر. نا،"

"بو نا؟" مایک گوتیه وه.

ئەو ئەوپەرى ئاسانتىن ئاست بوو لە پرسیار و گفتوگۆ کە ھەرگیز چاوەرێم نەدەکرد تێی بکەوم،

" بە راستی پێت بلێم، من دلتیا نیم. کاتیک چوومە پەیمانگە نەمزانی چ بابەتیک بخوینم. لە کۆتاییدا، گەیشتمە ئەو باوەرەى بچم بابەتیک بخوینم کە خۆم تۆزیک ھەزم پێی دەکرد و خەلکیش پالیان پێوە دەنام بچمە ھەو بوارەووە چونکە وتیان دواى تەواوکردنى خویندن کار بە ئاسانى دەستدەکەوێت لەو بوارەدا. کاتیک قوتابخانە تەواو بوو دەستم کرد بە کارکردن، یەکبەینە لە یەک روانگەووە ئیشم دەکرد ئەویش ئەو بوو چۆن پارەى زۆر کۆبکەمەووە یان کاریک بکەم پارەکەى باش بێت. ئەو بوو پارەیکەى نەختم کۆکردەووە و بە جۆریک لە جۆرەکان بووم بە کەسیکی نمونەیی لەو بوارەدا.

بەلام ھەر دلتیا نیم ئایا تا چەند چەند بیرم لەو پرسیارە کردبێتەووە. (دەستم بوو خۆراکنامەکە راکیشاو) مەگەر تەنھا ئەمشەو.

مایک دوا، " وەک پێشتر ئاماژەم پێدا، ئەو وەک شوخیک وایە و نازانریت چۆن دەگاتە لای کەسەکان، بیگومان بە جیاوازیەکانیانەووە. " ئەمەووە بە راستی شیتانەییە، " من وتم.

" مەبەستت چیە؟ " مایک وتی.

" مەبەستم لەم شتەییە کە قسەیان لەبارەووە دەکەین. بوچی ئیمە کاتیکى فرە بەفیرۆ بەدەین لە ئامادەکاری شتیکدا گەر بمانەوئ بیکەین، لە برى ئەمە با ئەووە بکەین کە ئیستە دەمانەوئ بیکەین.. "

" پێم وایە تۆ لەوانەییە کەسیک ببینی کە دەتوانی کۆمەکی زیاترت پێ بکات بوو ئەووە ھەندئ فکرەى بە بایەخت بداتى، مایک وای وت و ھەستاو رویشت بوو لای ئەو میزەى کە یەسى لەگەل مشتەریەکانى تردا دەئاخاوت. نەمدەتوانی گویم لییان بێت لەمەر چیهووە قسان دەکەن، بەلام لە ماوہى چەند چرکەییەدا کەسیک لەوانە ھەستایە سەرپێ و لەگەل مایک ھەنگاویان بەرەو رووی من ھەلھینا.

کاتیکی گه‌یشتنه لای میزه‌که، مایک ناساندمی بهو ژنه‌ی که هاتبوو له‌گه‌لیدا.

" جوڼ، چه‌ز ده‌که‌م ئەم هاوړییه‌مت پږ بناسینم، ناوی (ئاننا)یه." سه‌یریکی 'ئاننا' شی کرد و گوتی،
" ئاننا، ئەمه 'جوڼ' ه. ئەمه یه‌که‌م شه‌ویتی بیته ئیره."
ئاننا خه‌نده‌یه‌کی کرد و ته‌وقه‌مان کرد به‌یه‌که‌وه.
" خو‌ش‌حالم به بینیت،" من به‌رده‌وام بووم و گوتم، " له پږ ناساندنه‌که‌ی مایک دا دیاره به‌پړیزتان زورجار نانی ئیواران لیږه ده‌خون."
" ئەوه‌ی راستی بیته جار نا جاریک،" ئاننا وه‌لامی دایه‌وه و به‌رده‌وام بوو "
ئهمه یه‌کیه‌ له‌و جیگایانه‌ی که زورجار روحت پیوستی پییه‌تی."
" من واخه‌ریکه به ته‌واوی درک به‌وه ده‌که‌م." من وتم.

مایک گوتی، " ئاننا، من و جوڼ گفتوگو‌مان له باره‌ی یه‌کیک له‌و باباته‌وه که لای تو چیژی هه‌یه. بو‌یه، و ابزانم پیوست ده‌کا را و بو‌چوونی که‌سیک شاره‌زای وه‌ک تو‌ی تیدا بیته."
ئاننا ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و گوتی، " زور چاکه، به‌س من دلنیا نیم له‌و شاره‌زایی بوونه‌ی ئاماژت پیدا، به‌لام من هرگیز خاوه‌نی راو‌بو‌چوونی کورت بینانه‌ نیم." سه‌یریکی هه‌ردوو‌کمانی کرد و به‌رده‌وام بوو " له‌مه‌ر چیبیه‌وه ده‌دوان؟"

مایک گوتی، " جوڼ، پسیری ئەوه‌ی کرد، بو‌چی ئیمه کاتیکی فره به‌فیرۆ بده‌ین له ئاماده‌کاری شتی‌کدا گهر بمانه‌وئ بیکه‌ین، له بری ئەمه با ئەوه بکه‌ین که ئیسته ده‌مانه‌وئیت بیکه‌ین.
" ئه، ئەوه یه‌کیکه له‌و بابته به‌چیژانه‌ی چه‌زم پییه‌تی" ئاننا به پیکه‌نینه‌وه ئەمه‌ی گوت.
ئاننا، تریقه‌ی پیکه‌نینه‌که‌ی ده‌هات و به ئاسانی ده‌نگه‌که‌ی ده‌گه‌یشته گوی، یه‌کسه‌ر چه‌زم به دانیشتنی کرد و گوتم،

" ئاننا، ئاسودە ئەبم گەر دانیشی. ھەز دەكەم گویم لە دیدی توۆ بییت، ھەروەھا توۆش مایک، ئەگەر خواستە کاتمان لەگەڵدا بەریتە سەر." بە ھەردووکیان و من، بازنەییەکی خرمان بە دەوری میزە خرەكەدا دروست کرد. مایک بیژای،

" پێشئەوێ ئاننا دەست پێ بکات، دەکرێ ھەندێ شت لە بارە ی ئانناوە بزانی. ئاننا، بەرزترین پلە ی لە باشتترین قوتابخانە ی بازارداری لە سەر ئاستی جیھاندا ھە یە. ھەروەھا لە بواری راگە یاندنی جیھانیدا یەکیک لە جیگە بالاکانی ھەبوو لە بەریو بەریتە کەیدا بوۆ چەندان سال." "واو، من وتم، ئەو شتیکی زۆر بە شکۆ یە."

"نا، بەو ئەندازە یەش نا، ئاننا ھەمدیس بە خەندە یە کەو و تی. ئەو تەنھا لە سەر کاغەز گرنگە." ئاننا زیاتر لە سەر کورسیە کە جیی خۆ ی خوۆشکرد. "جوۆن، ئایا قەد سەیری تە لە فزیۆنە کان دەکە ی، گوۆقارە کانت دەخوینیتەو، یان گوۆ لە رادیوۆکان دەگریت؟"

"ھەندێ جار. بوۆ؟" من وتم. ئاننا قسە کە ی لی و ھەرگرتەو و بیژای، "بە شیک لە وە لāmە کەت بوۆ پرسیارە کە: بوۆچی ئیمە کاتیکی فرە بە فیروۆ بەدە ین لە ئامادە کاری شتی کدا گەر بمانە وئ بیکە ین، لە بری ئەمە با ئەو بە کە ین کە ئیستە دەمانە وئیت بیکە ین. ئەمە پە یامیکە روۆژانە دەخریتە بەردە ممان. دەبینی، راگە یینراو ھە کان دەمی کە ئەو دەزانن ئەگەر چا پوکانە لە ئامانجی خە لک بەدە ی، بوۆ نمونە رەواندەو ھە ترسە کانیا ن... بەدە ی ھینانی ھەزە کانیا ن، ئەوا ھانیا ن دەدە ن لەو ھەندێ شت بە کە ن. ئەگەر توۆ دەتوانی کار بە کە ی لە سەریان لە بارە ی ترس و سام یان ئارەزوو ھە کانیا ن ئەوا پیا ن دە لئیت بچن ئەو شتانە بکرن یاخود ھەندێ بواری خزمە تگوزاری بە کاربھینن."

"دەتوانی نمونە یە کە بەدە یتی." من بیژام.

"باشە. ئایا ھیچ کات نە تدیو ھە یان نە تبیستوو ھە، ناو ھەرۆکی پرو پاگە ندە یە ک بریتی بییت لە چرکردنەو ھە ی بابە تیک لە سەر ئەو ھە ی توۆ بوۆچی بەختیار نیت یان بوۆ دە ترسیت؟ یاخود ھەندێ لە م پە یامانە ت گوۆ لی بوو ھە 'ئەگەر ئەم بەرھە مە بکریت ئەوا ژیا نت باشتەر دە بییت؟"

"دە لئیا نیم، بە لām پیم وایە" من وتم.

"بە گشتی ئەو ھە ی شێو ھە یە کە ی شارە زایانە دە لئین،" ئاننا گو تی. "زۆر بە ی جارە کان قسە ی کو مپانیا کان راست دە رناچی و خە لاندە کانیا ن زۆر دروست

نيه. کاتيک تو بزانيت سهيري چي دهکهي، يان، ببيني به کو مه لي
پروپاگنده ئابلوقه دراوي، مبهست له پهيامهکه نهويه بو نهوهي رازيت
بکهن و پيت بلين تو له ريگهي نه م بهرهمه تاييه تهوه ئاواته کانت دينه
دي. بو نمونه، ليخورپيني نه ماشينه ماناي ژيانه.... گهر نه م ناييس کریمه
بخوي نهوا ژيان بهرهو بهختياري دهگوري... نهگهر نه م نه لماسهت هه بي
نهوا ده تواني ئاسوده بيت هه بي.

ههروه ها، (نانا بهردهوام بو)، با شتيکي گرنگت پي بلیم. چه ند
شاره زيانه تر کار بکهن نه وهنده کارکردنيان زياتر ده بيت لهوهي رازي
بووني خه لکي لیده که ويته وه. نهک تو خو ت بهرهمه که دياري بکهي به لکو
نهوان بو ت هه لده بزيرن گهر تو نه زانيت کاميان دياري بکهي، و به
سووربوونه وه پيت ده لين ئاوها ئاواته کانت دينه دي، نهگهرنا نهوا هيچ.

به لاقرتييه که وه ته ماشايه کم کرد. " باشه نانا، تو به خه لک ده لي هيچ
شتيک مه کړن، ته نانهت شته تاييه ته کانيش؟ نهوه ره ئيکي ره ها نيه؟"

" نوو، نه خير. نانا گوتي. " به هه له لي م تئ مه گه، هه ره که سيک ده بي
بچي شت بکړيت. من ناي م خه لکينه سه ياره مه کړن، مه چن بو مؤ له کان و
ناييس کریم مه خو ن.

تو پرسيارت نهوه بوو : (بوچي ئيمه کاتيکي فره به فيرو بدهين له
ئاماده کاري شتيکدا گهر بمانه وي بيکهن، له بري نه مه با نهوه بکهن که
ئيسنه ده مانه وي بيکهن). به شيک له وه لامه که نه مه يه نه گهر ئاگامان له
خومان نه بيت، نهوا ده بي هه موو شتيک بکړين و بازاره که هه مووي به ينيه
ماله وه چونکه نهوان نهوه ده که نه باوه ر که بهختياري و ئامانجي مرو ف
نهويه که شته کانين بکړي، نهوه ش ماناي کړيني هه ر روژه ي
شتمه که کانين. ئاکامي نه م دوخه نهوه ده بي که خومان بخه ينه باريکي
مالي وه هاوه که ده بي هه ر بهردهوام بين له سه ري، نه مه ش نهويه که ئيمه
نامانه وي بيکهن.

" به راست ناتوانم به ته واوي تبيگه م. " من وتم.

" با نمونه يه کي گشتيت بده مي، " نانا وتي. " نهوه له بهرچاو بگره که نه م
نمونه يه به سه ر هه موو که سيکدا دابين نابي، به لام نهوه روون ده کاته وه که
ئيمه له باره ي چيه وه قسان ده که ين.

له ته مه نى لاوى دا، ئيمه به ليشاو به ره و رووى پروپاگه نده كان ده چووين،
راسپاردهى ئه وهى له گه ل خويدا بو دهناردين كه خه ونه كانتان له ريى ئه م
شتانهى ئيمه وه به دى ديت گه ر بيكرن. كه واته چى بكهين؟ خوړسكيانه
ئيمه ش ده چووين هه ندئ ماتريالمان ده كړى به و هيوايه ي راگه يانده كه
راست بكات.

ململانئيكه ئه مه يه، (ئاننا گوتى) كرينى ئه و شتانه پارهى ده وئيت. بو
چاره سه رى ئه و گرفته ش ده بئ كار پهيدا بكرئ. له وان هيه ئيشه كان به دلى
خومان نه بووبن كه كروومانن، ئه و سه عاتى ژيانانهى له و روژانه دا
سه رفمان كردن به هه ده ر روى، به لام ده بوو كار بكهين چونكه ده بئ پارهى
ئه و شتانه مان چنگ بكه وئ كه كړيو مانن. ئيمه به خومان ده لئين ئه م
كار كرده كاتيه و دواتر كاريكى تر ده كهين، ئه و (تر) هى چه سپى كردهين به و
كاتهى كه له ماناى راستيه كه دوورى ده خستينه وه، راستى ئه وهى به راست
ده مانويست چ كاريك بكهين.

گرفته كه له وه دايه كه كار ه كه به هز و ئيرادهى خومان نيه و بويه چه نده
له و كار ه به رده وام بيت ئه وه نده دوور ده كه وئته وه له به ديهيئاننى هز و
ئامانجه كانت. هه ر له ده وروبه رى خومان چه ندان كه س چاوه رپى ئه و روژه
ده كه ن تا خانه نشين بن و ئينجا بكه ونه دواى ئه و شتانهى ده يانه وئيت
بيانكه ن چونكه كار ه كه يان مه ودائى پئ نه داون هيج شتيك بكه ن له وان هى
خويان به دليان بووه.

پيش ماويه كه، ئيمه ده ستمان كرد به هيئانه به رچاوى ئه فسانه ي كات كه
له ئاينده دا گه ر نه مانه وئيت ئيشيك بكهين، ئه وا له برى ئه وه با كاته كانمان
به كار بهيئنين له ئيستادا بيكهين. له هه مان كاتدا، بو هاوسه ننگ كرده وهى
حه قيقه تيك كه ئيمه نامانه وئيت كاته كانمان به فيرو بدهين، ده چين هه ندئ
شت ده كرين، به ئوميدى ئه وهى په يامى پروپاگه نده ي راگه يانده كان راست
ده رچئ. ئيمه هيو ده خوازين ئه و شتانه له گه ل خوياندا ئاواته كانمان بو
به دى بهيئن كه له كارى روژانه ي ئاساييدا ده ستمان ناكه وئيت.

به داخه وه هه رچه نده شت زور بكرين ده بئ زياتر كار بكهين له كاتى
زياترى خومان، چونكه سه عات كار ه ئاساييه كه به ش ناكات. له كاته وهى
ئيمه كار ه كه مان به دلى خومان نيه تا به دل ه وه كاته كانمانى بو به خه رج
كردن بدهين چونكه به فيرو داني كاتى زورتر له كارى ئاوه ادا ماناى زورتر

بئ هیوایی له گه‌یشتن به ئامانجه‌کان، لهو شتانه‌ی که ده‌بوو بمان کردنایه.

من قسه‌کانم بری و گوتم، "ئو شتانه واتای کرپینی زیاتری هه‌ندئ شت." دوا‌ی هه‌لو‌یسته‌یه‌کی خیرا به‌رده‌وام بووم "وابزانم دیاره شته‌کان چۆن ده‌روا. له‌وه‌ناچی ده‌وره‌یه‌کی پۆزه‌تیفی بی‌ت." "پۆزه‌تیف بی‌ت یان نا،" ئاننا وه‌لامی دایه‌وه "ئه‌نجامی کو‌تایی ئه‌وه‌یه خه‌لک بو‌ ده‌وره‌یه‌کی دوور و دریژ کارده‌که‌ن، شتی‌ک ده‌که‌ن که ناتوانی مه‌به‌ست له بوونیان لی‌ره چیه' بسه‌لمینی.

له‌هه‌مان کاتدا، چاویان بریوه‌ته ئاینده به هیوای روژیک بی‌ت و کارنه‌که‌ن و ئینجا ئه‌و شتابه بکه‌ن که له می‌ژه‌ه‌زیان بووه بی‌که‌ن." "وا، پی‌شتر هه‌رگیز بیرم له شتی ئاوها نه‌کردبووه،" من وتم. پی‌م گوت، "ئاننا، ئه‌و هه‌موو شتانه‌ی تو ده‌ی‌لی‌ی د‌ل‌نی‌ای لی‌ی؟" ئاننا و مایک هه‌ردوو‌کاین قاقایان لی‌دا، ئاننا گوتی، "جو‌ن، من هه‌رگیز پی‌شنیاری ئه‌وه بو‌ که‌س ناکه‌م کاغه‌ز و ماغه‌زی پر‌وپا‌گه‌نده وه‌ک شتی‌کی به نرخ ته‌ماشای بکه‌ن، تو ده‌بی وه‌ک ئه‌وه بیان‌بینی که هه‌ن. هه‌زن‌اکه‌م هه‌ر شتی‌کیش من گوتومه تو به سانایی قبولت بی‌ت. که‌یسی باسی کرد که ئیوه قسه‌تان له‌بارهی ئه‌وه‌وه کردوو که چۆن هه‌موومان چانسی ئه‌وه‌مان هه‌یه هه‌وله‌کانی خو‌مان فراوان بکه‌ین بو‌ گه‌ران به دوا‌ی شته‌کاندا، ئاوها ئی‌مه له مانای بوونی خو‌مان تی‌ده‌گه‌ین. به‌ش‌داری کردنی من لی‌ره‌دا ته‌نها وه‌ک را و بو‌چوونی هه‌ر که‌سی‌کی تره. خو‌ گو‌یت لی‌ بوو من چیم گوت. تو ده‌توانی سه‌یری جیهان و ده‌وروبه‌ری بکه‌ی و بزانه هه‌ندی‌کی، گشتی یان هیچی راست نیه."

"به‌لی، به منسو‌گه‌ری ئه‌وه‌ی وای لی‌کردم که به ری‌گه‌یه‌کی نو‌ی بیر له کو‌مه‌لی شت بکه‌مه‌وه." من وام گوت. "ئاننا پی‌م بل‌ی ئه‌و نمونه‌یه‌ی ئی‌سته هی‌ناته‌وه، ئایا خو‌ت پی‌ایدا تی‌په‌ریوی؟"

ئاننا، پی‌که‌نی هه‌ر وه‌ک عاده‌تی خو‌ی، "به د‌ل‌نی‌اییه‌وه، ئه‌م پی‌که‌نینه‌م بو‌ ئه‌و کاته بوو، به‌لام ئه‌وده‌م به گالته نه‌بوو. به راستی ناشاد بووم و هه‌میشه هه‌ستم پی‌ده‌کرد، نه‌مه‌ده‌توانی کو‌ن‌ترو‌لی حاله‌تی بی‌زاری خو‌م بکه‌م. هه‌موو روژی چه‌ندان کاتزمیری زور کارم ده‌کرد، هه‌ولم ده‌دا که‌م و

کورپه کانی خوّم له کاته کانی دهستبه تالییدا به خه ریک کردن به شته وه
 پرپکه مه وه. له هزری مندا ئه وه ژیرانه ترین نزیک بوونه وه بوو له ژیان.
 روژانی پشووش کارم ده کرد، به خوّم دهوت شایه نی ئه وه ی به
 که رهسته یه کی تره وه خه ریکت بکه م، جاری واهه بوو خوّم خه ریک ده کرد به
 ئامیریکی ئه له کترۆنی بی بایه خه وه، یان، هه ندی شتی ناومالی تازه.
 گرفته که ئه وه بوو، ئه و کاتانه ی ئیشم ده کرد زور ده گمهن کاتم بو دروست
 ده بوو خه ریکی مامه له کردنی خوّم بم به هه ندی شته وه تاکو ده روونی پی
 بلاوینمه وه. خه لک ده هات ده هاتن بو ماله که م و ده یانوت ئه و شتانه زور
 جوانه، به لام ئیجگار کاتی که مم هه بوو تاکو به دلی خوّم لیی پروانم.
 شه ویکیان، چاوم خشان به کومه لی نامه دا که له کو مپپاله و پاره ی قهرز و
 لیستی ئه و شتانه ی کپی بووم، دیقه تمدا دیسانه وه نیوه ی مووچه که م رویشته
 گیرفانی ئه و کاغه زانه وه. گه رامه وه ناو جیگه که م و پالم دایه وه و چاوم
 بریه بن میچه که. ئه وه ی نه متوانی ری پی بگرم فرمیسه که کانم بوو. درکم
 کرد وا خه ریکه ژیان تیم ده په ری پی، ئه و ژیانه ی له کاریکدا وا خه رچی
 ده که م که هیچ هه ز و ئاره زوویه کم بو ی نیه و به و شتانه ده مو بیست
 قه ره بووی ژیان ی خوّم بکه مه وه، ئه و شتانه ی که هیچ گویم پیی نه ده دا.
 بو کال کردنه وه ی ئه و گرفته، پلانیکم دانا که بگه ری مه وه بو کردنی ئه و
 شتانه ی ده مو بیست بیکه م، کاریک که خواست و هه زی خوّم بیست. ئه وه م کرد
 تاکو ته مه نم گه یشته شه س و پییچ سال و خانه نشین بووم. به راستی ئه و
 کاتانه تا بللی به د و پر له پهستی بوون.

" دیار بووه ئه و کاتانه تو ئاوه زیکی ترت هه بووه به به راورد کردن به ئیستا.
 ئه ی چیتر له و شه وه دا رویدا؟" من پرسیارم کرد.
 ئاننا خه نده یه کی کرد و که وته وه لام دانه وه م، " به لی ئه وه ئاوه زیکی تر بوو.
 ئه و ئیواره یه، دوا ی ئه وه ی به بی چاو تروکان سهیری بن میچه که م ده کرد و
 هه ولّم ده دا له و بارودوخه تیگه م که چی منی گه یاندوته ئیستا، بریارمدا
 بچم پیاسه یه ک بکه م. له شاریکی گه و ره ده ژیام، شه قامه کان پر بوون له
 خه لک، سهیری هه ر که سیکم ده کرد گه ر به لامدا ره تباویه، وامده زانی
 ئه وانیش هه مان هه ست و بی تاقه تی منیان هه یه. ئایا به ختیارن؟ ئایا
 ئه وه ده که ن که دلخوازی خو یان بی؟ ئایا هه ست ده که ن ئامانجه کانیان
 به دی هاتووه؟

ئاخريهكهي له بهردهم قاوهخانهيهكي بچووكدا خۆم ديهوه، زۆر به
بهردهميا رۆيشتووم بهلام قهد نهچوومهته ژوورهوه. له بهختي مندا
ناسياويك لهوئ دانيشتبوو. له ههندي بۆنهدا ديتبووم، سهرنجراكيشيهكهي
لهوهدابوو كه ديار بوو زۆر ساده و ساكاربوو. پرسياياري ليكردم كه دانيشم
لهگهليا، زياتر له سئ كاتزمير و خواردنهوهي چهند قاوهيهك
راگۆرپينهوهمان لهمهپر چهند تيئوريكهوه كرد لهسه رزيان. كاتيگ حالتههلي
خۆم بو باس كرد پيكهني و گوتي لهوانهيه كاغز و ماغزى پرپاگهنده و
ههپهنگه زۆر بخوينيتهوه. پيگ وت ليگ تيئاگهم مهبهستت چيه. ئه
دهورهيهي زندهگي بو باس كردم كه من تو زيگ پيش ئيستا بو تو باس كرد،
رۆيشت و قسهيهكي تري پي وتم كه تا هه نوكهش له گويمدا ده زرينگيتهوه.
ئه وشتهي ئه وتي 'ململاني' بوو.

ئه و ململانييهي پيشاني دهدا كه شتيگ به دهستهاتوو له بهرئهوهي ئيمه
وهك خودي خۆمان به دهستهاتوو، نهك كه سيگ پيمان بلي ئه وشته ئاوها
به دهست ديگت.

ئه وشهوه كه چوومه مالهوه، دانيشتم و له مييشكي خۆما رهنگم پي دهدايهوه
چي به دهستهاتوو بو من وه بو. كه وتمه كي شه له گه ل خۆمدا كه له مه و دو
چۆن رۆژركانم به سه ر به رم. پيش ئه وه، پرسيا رم له خۆم ده كرد بو به م
شيوه يه رۆژه كانم به سه ر ده چن. له كو تا ييدا، ئه وه هيله له بير كردنه وه
كه ياندمي به ئيره. "سه رم خواركرده وه بو سه ر ميژه كه، ديتم ئاننا ئامازه
به ئاشنامه كه ده دات.
تو بو لي ره ي؟

"ئه وي دواي ئه وه؟" من پرسيم.

ئاننا دووباره پيكهني و گوتي، "وابزانم كه يسي پيشتر بو روون
كردويته وه جاريگ پرسيا ر ئه وه له خوت بكهي 'من بو لي ره م؟ هه ندي شتي
لاي تو گو ري. به بي چوونه ناو فراواني هكي بي شوماره وه، ده توانم پيت بليم
له وشه وه به دواوه من ئاننا كه ي پيشوتر نه مام.

به هيواشي ده ستي پي كرد، بو من شته كان به خاوي، هه ره هه فته ي كه ميگ،
ده چووه پيشه وه. وازم له سه رزه نشكر دني خۆم هينا كه پيشتر به 'شته كان'
ده مويست دلي خۆم بده مه وه، له ئه وه له وه كه ميگ قورس بوو هه روهك
كاره كه م، به لام دواتر برپايرمدا له بري ئه وه ده بي مامه له له گه ل خۆمدا

بکهم وهک ئهوهی که دهمهویت. بۆ نمونه، جهختم له خۆم دهکردهوه که روژانه کاترمیڕیک تهرخان دهکهم به شتیکهوه که خۆم به راستی ههزم پپی بی. ههندی جار رۆمانم دهخویندهوه چونکه چیژم لی وهردهگرت، ههندی جار دهروپیم بۆ پیاسهیهکی دوور و دریش، یان خۆم به وهرزشهوه خهریک دهکرد. له دوایدا، کاترمیڕیک بوو به دوان، بگره بوو به سیان، له و میانهی ئه و سئ سهعاته دا هه موو ئه و شتانه م ده کرد که ههزم پپی بوو، ده مو یست بیان بکهم. ئه و شتانه ی وه لامی ئه وه ی بۆ به ده ست ده هی نام 'مه به ست له بوونی من لی ره چیه؟' "

سیانزه ~

ئاننا لایهکی له مایک کردهوه و پپی وت، "ئهی له بارهی مردنهوه هیچ باس و خواستان کردووه؟" "له بارهی چیهوه؟" من پرسیم. له پریکدا ههستم به ترسیک کرد. ئاننا خهندهیهکی کرد و ئامازهی به خۆراکنامه که کرد. "پرسیاری دووهم" منیش سهیریکی کرد. "ئایا له مردن دهترسی؟" خهریک بوو به تهواوی دوو پرسیاره که ی ترم له بیر دهچۆوه که له سه ر بهرگی خۆراکنامه که هه بوون. دوا ی ئه م هه موو گفتوگۆیه هه ر لی م تی ک چوو بوو، کامه یه که مه و کامه دووهمه. دلنیا نه بووم له وه ی ئاماده یی ئه وانی ترم تی دا هه یه یان نا. "ئه وه په یوه ندی پیوه هه یه." مایک وتی. دیسانه وه عه قلیان خویندمه وه، هه ر وه ک چۆن من یه که مجار که هاتمه ئیره وتم ئه م قاوه خانه یه بۆ ئه وه نده ره مه کیه! پی م وابی من هه رگیز شتی وام نه گوتوه. پرسیارم له مایک کرد، "مه به ستت له 'په یوه ندی پیوه هه یه' چییه؟"

" ئايا له مردن دهرسى؟ " ئاننا پيى گوتم. " زوربهى خهلك لىي دهرسن. ئينجا له حهقيقه تيشدا، ئهوه ترسيكه له دلى زوربهى زورى خهلكدايه. " ئهز، نازم " من گوتم. " زور شت ههيه له زيانمدا دههوى بيكه، نامهوى بمرم پيش ئهوهى ئهو شتانه ئهجام بدهم. بهلام مردن شتيك نيه كه روزانه بيرم لى كردبيتهوه. "

ئاننا، كه ميک راما و گوتى،

" ئهوه خهلكانهى ئهه پرسيارهيان له خويان نهکردوه و هيچ ههنگاويكيان نههاويشتوه به گهيشتن بهوهى 'مه رام له بوونيان لهه دنيايه چيه' له مردن دهرسن. بهلى، ئهوه كهسانه له مردن دهرسن. "

ئينجا نورهى من بوو رابمىنم، تهماشاي ئاننا و مايكم كرد، وتم

" تو وت زوربهى خهلك روزانه بير له مردن دهكه نهوه؟ من پروا ناكمه و ابىت. به دنيايهوه پيتان دهليم هيچ روزيكم به ههدهر نه داوه لهوه بير له مردن بكه مهوه. "

مايك خهندهى كرد و بيژاي،

" نهخير. مهسه له كه وانيه. ئهوهى ئيمه دهمانهوى روونكردنهوهى له بارهوه بدهين ئاستى ئهه لايه نه شاراو هيهيه كه له دل و ميشكى مروقتا ههيه سه بارهت به مردن و ترسه كاني. خهلكيكي زور خاوهن ريكه بير* (مبدا) نين لهمه ر مردنهوه تا روزانه بيده نه بهرباس و خواس. بهلام له گهل روزانهى زيانى خوياندا ههست بهه لايه نى شاراو هيه دهكهن كه ترس له مردن خوى تييدا مه لاسداوه. ئهه روزه ديته پيشى له مردن نزيك بوونه تهوه و چانسي ئهوه شيان نه بووه ئهه شتانه بكه ن كه دهيانويست له زيانياندا بيكه ن. بويه ده بينى هه ميشه لهه روزانى ئاينده يه دهرسن كه زيانيان به رهه ئاوابوون ده بات چونكه تير به دلى خويان نه زياون بو ئهه شتانهى كه حه زيان پي بووه. لهه كاته زور دهرسن كه روزي دادى بمرن تييدا. "

يهكسه ر بيرم لهوه دهكردهوه كه مايك ئيستا ده يوت، روم تيكرد و پيم گوت

" بهلام مه رج نيه ئهوه وهه اى لى بيت، وانيه؟ ئه گهر كه سانيك پرسياريان له خويان كرد بوچى ليرهن، شتگه ليك هه لده بزيرن كه ده يانه وييت بيكه ن لو به ده سه ينانى تيگه يشتن لهوهى 'مه بهست له بوونيان لهه زينه چيه' و له بنه رته دا له وانه شه كرد بييتيان، ئهه ئيتر بوچى له مردن بترسن؟ تو گهر دهر فه تيكيك بو رى نه كه وتبى بو به ديهياننى ئهه شتانه يا خود نه تتوانى

بیت چنگت له هه موویان گیر کردبی و له وانه شه له رابردوودا هه ندیکیانته
وه چنگ که وتبی، ئیتر کئی ده لئی تو له مردن ده ترسیی؟"
ئاننا خه ندهیه کی کرد، " نه خیر تو ناتوانی. "ئهمه ی به نه رمیه که وه گوت.
له سهر میزه که هه ستایه سهر پئی و گوتی " گه لیک شاد بووم به بینیت و به م
دانیشتنه، جوئن. به داخه وه من ده بی بگه ریمه وه بو لای ئه و هاو ریبیه ی ترم. "
هه ستامه سهر پئی و ته وه قه یه کمان کرد به یه که وه و وتم " هه روه ها منیش.
سو پاس به شداری کردنت و ئه و بیرو بو چوونانه ی خستنه روو له سهر میزه که ی
من. "

ئیتر ئاننا گه راپیه وه بو شوینه که ی پیشووی خو ی. پشته ته قییه کم کرد به
کورسیه که و پالم داپیوه ی. هه ستم کرد زور جیا وازم له پیشووتر. هه ستم کرد
شنگه لیک ی به نرخ فی ر بووم که بو گشت ژیانم به که لک بی.
مایک له سهر میزه که هه لسا و گوتی " جوئن. ئایا تو باشیت. هه ست ده که م
قیچکیک و اوقت ورمابی. "

" ته نها بیر ده که مه وه. " من گوتم. " ئه وه ی تو و ئاننا قسه تان لیکرد له
باره یه وه زور پر مانا بوون. من له وه واقم ورم او وه که به در یژیایی ژیانم نه
گویم لئی بووه و نه بیریشم لیکرد و ته وه. "
" جوئن. هه موو شتی که له کاتی خویدا ده بی. له وانه یه به میشتکدا هاتن
به لام له و کاتانه دا ئاماده یی ئه وه ت تیا نه بووه بیریان لی بکه یته وه. " مایک
بیژیای.

مایک ده سته ی بو قاپه به تاله کان برد و کو یان بکاته وه، " بو من ئه م قاپانه لا
نه ده م که هیچیان تیا نه ماوه. هیشتا قاپی گوشت و سه وزه جنرا وه که وه ک
خوی ماوه، ده ته وئ خوتی پیوه سهر قال بکه ی، وانیه؟ "
" به لئی، زور به له زتن. " خو م له و بیری لیکدانه وه ی شتانه ده رکرد و چیدی با
بیمه وه سهر خواردنه که م، " بی هیچ ئه ملا ولایه ک خواردنه کانت زور به
تامن، من هه ر برسیمه و ناهیلیم بیان به یته وه تا گشتیان ته واو نه که م. "
هه ر ئه وه نده ی مایک میزه که ی به جیه یشت، که تمه و یزه ی هه موو ئه و
شتانه ی ئاننا و مایک و خو م باس و خوا سمان له سهر کرد. ئه وه نده زور بوون
که نه ده کرا ئاوا به په له هه رس بکرین. بیرم له چیرو که که ی ئاننا،
ده رباره ی پرو پاگه نده ی راگه یان دن، ده کرده وه. چه نده پیناسیک هه لده گری بو
سهر که وتنه کانم، به ختیاریه کانم و ئامانجه کانم که پیشتر له لایه ن خه لکی
تره وه بر یاری له سهر ده درا وه ک له وه ی خو م بر یاری له سهر بده م. بو به نده

قورس بوو ئەمە بزانی. بربارمدا ھەر بەرەو پېشەوہ بچم، کۆشش بکەم
لەوہی چیدی دەبئ بە ئاگا بم لە پەيامانەہی لە پشەتەوہ خەلک شت دەدەن
بە گویتدا.

مشتومر سەبارەت بە مردن بە تەواوی جیاواز بوو. دەمزانی ھاتوومەتە نیو
قولایی باسەکەوہ و خواستەم زوو لئی تیبگەم. چیدی ئەوہ کەسە نەمام
بریتی بئت لە تۆپەلئ سوزی بئ ورەہی کە لەمەر مردنەوہ رارابئت.
تەنانەت شتیک نیە کە ھەندی جار بیرم لئ دەکردەوہ. بەلام ریکەبیری
ژیانیک کە بژیم بوئ و ئامانجەکانم بەدی بەئنی، ئەو کاریگەرییەہی دەبئ
ھەر رۆژە چاوی پئدا بخشینمەوہ، زۆر ژیرانە لەگەل مندا دئتەوہ.
" تۆ ناتوانی بترسیت لەوہی چانست نەبووہ شتگەلئیک بکەیت ئەگەر
پئشوہختە ئەنجامت دابن، یان، رۆژانە بیانکەہی، " بە خۆم گوت.
خۆزگە زوتر بیرم لئ بکردانایەتەوہ یان گویم لئیان بوایە. " ھئشتا تئیدا
ماوہ، " خۆم دلئ خۆم دایەوہ. " ھئشتا بەس نیە بو زانین لە بارەہی
مەبدەئەوہ. خالی سەرەکی ئەوہیە ئەو شتگەلانە بکە کە خۆت ھەزت لئیە. "

چوار دە ~

ھەمدیسان تەماشای خۆراکنامەکەم کردەوہ.

تۆ بو لئیرەیت؟

ئایا تۆ لە مردن دەترسیت؟

ئایا مەرامەکانت بەدیھاتوون؟

ئئستا پرسیارەکان ناحەز و غەریب نین لەبەرچاوم وەک یەکەمجار ھاتمە
ئیرە و دئتمن لەسەر بەرگی خۆراکنامەکە. لەوہ زیاتر ئئستا زۆر گرنگن بە
لامەوہ.

ئایا مەرامەکانت بەدیھاتوون؟

" تاكو نه چيټه ئه وديو ده رگاي زانينه وه كه توو بو لييره، و به راستي كاري تيډا نه كه ي و نه چيټه پيشه وه لي، باوه رنا كه م مه رانه كانت بينه دي، " له گه ل خو م ئه دوام .

" به لام كار كردن بو ي ئه وه نده ئاسان نيه، و انيه؟ " كه يسي پرسيا ري كرد . كه سه يرم كرد كه يسي نزيك په رداخه ئاوه كه ي ئه وسه ر ميژه كه بوو . " نا، نا . نه خي ر، ئه وه نده ئاسان نيه، " من گوتم، " بي ر له حا لي خو م ده كه مه وه . ده زانم هه موو روژ ده بي چي بكه م . ئازاره كه ي ده چيژم . چي ده بي گه ر له خو م بپرسم بو من لي ره م، په نجه بخه مه سه ر ئه و شته ي ده مه وي بي كه م، به لام دوايي نازانم چي بكه م بو ئه وه ي ئه و شتانه بكه م، يان، ناتوانم كاري كم ده ست بكه وي تا بتوانم بيان كه م؟ چي بكه م بو پا ره؟ چو ن خو م بزني م و چو ن پله ي خانه نشيني بو خو م مسو گه ر بكه م؟ چ ده بي گه ر من نه توانم باش بم بو هه موو ئه و شته نوييانه ي له وان هيه بينه ري م؟ يان، ئه و شتانه شتگه ليك بن و ببنه جي قوشمهي خه لك ي ري زي لي نه گيري؟ "

كه يسي چاوه رپي كرد تا من ته واو بووم . " جو ن، پي ت وايه كه سيك هه موو ئه و هه نگا وانه بپري ت تا خو ي پيشاندا گوايه ده زان ي بو لي ره يه و ئي تر به وه لام ي راستيه وه دي ته ده ري، ئيدي ئه وه ئه وپه ري خو سيه كه ئه و شته يان دو زي وه ته وه؟ "

بو چر كه يه ك وه ستام و خو م كوتايه ئه وه ي شته كان گرد بكه مه وه تا بز انم وايه . " به دل نيا ييه وه . هيو اخوا زم و اب ي ت، " ئه ز گو تم . " ئه گه ر به راستي حا لي بب ن له وه ي بو هه ن، پي م وايه ئه وه شتي كي زو ر خو شه . "

" پي ت وايه، وه ك يه ك هه ست به خو شي ئه و شتانه ده كه ن كه يارمه تيان ده دات بگه ن به هو كاري هه بوونيان لي ره؟ " كه يسي وتي .

من دووباره سو كه وه ستاني كم كرد . دياره پرسيا ر كردن زو ر ئاسانه . " به دل نيا ييه وه من شتي كم له بي ر كر دو وه، " بي رم كر ده وه . " به دل نيا ييه وه، " من وتم . " بو ده بي و ابن؟ ئه وان ده بي زياتر ئاسو وده و مه ست بن له هه ر كه س و شتي كي تر . "

" ئه ي بو پي ت وايه كه سه كه له وان هيه برو خي؟ " كه يسي گو تي . سه يري كم كرد . پي ش ئه وه ي وه لام بده مه وه، ئه و به رده وام بوو له قسه كاني، " ئايا هيچ كات كه سي كت دي وه به ته واوي شه يدا ي ئه و كار ه بي كه روژانه ده يكا؟ پي ت وايه ئه و هه موو كاته ي خو يان به سه ر به رن له گه ل شتي كدا به ته واوي پي ئاسو وده بب ن؟ "

دیسانہ وہ بیستہیہ کم کرد. "ہموو کہس نا،" من وتم. "بہ لام ہندی کہس
دناسم ریکاوریک بو ئو قالبہ دہبن."

"نایا زور باشن لہوہی دہیکہن؟" کہیسی پرسپاری کرد.
"نا، بہ لئی." کہمیک بہ گالتہوہ وتم. "لہ گہل ئو ہموو کاتہی بوئی
خہرجی دہکهن، دہبی باش بن تییدا. دہتوانن بخویننہوہ، تہ ماشای
تہ لہ فزیون و بہرنامہ کانی دہکهن و گفتوگوئی لہ بارہوہ دہکهن..... بہ
لہ بہرچا و گرتنی ہموو ئو شتانہی دہیکہن، دہکری باش بن لہوہی
دہیکہن."

"ئہی ماندوو نابن تا ئو ہندہی دہیانکهن؟" کہیسی ہر پرسپاری کردہوہ.
"نہ خیر،" من وہ لام دایہوہ. "لہوہ ناچی زور پیانہوہ دیار بیٹ. دہ لئی بہ
زہوقہوہ کارہ کہ دہکهن، و... "وہ ستام بو دوزینہوہی رستہیہ کی تر.
کہیسی خہندہیہ کی کرد و گوتی، "نایا گرتی زوریان دہیتہ ری کاتی
بیانہوئی کار بدوزنہوہ؟"

ہم دیس بیستہیہ کم کرد. "نہ خیر، ئو خہ لکانہی من دہیاناسم نا، پر
زانبارین لہ بارہی کاری خوینہوہ و تا بلئی حہزیان بہ کارہ کہی خوشیانہ،
بہ جوریک کہ خہلک دہچی بولایان بو راویژ و پرس پیکردن."
"لہوہ ئوہچی خہ لکانیکی زور شاد بن،" کہیسی وتی. "لہوہ ناچی زور لہ
کارہ کہیان دووربکہونہوہ و پیویستیان بہ وچانیک بیٹ."
لیگہ رام کہیسی بدوئی. تام لہوہ دہبینم لہو ریگہیہوہ سہیری ستہکان بکہم.
ژیان چون دہبی گہر روژانہ ئو شتہ بکہم کہ خوم خواستہ؟ چ دہبی گہر
کاتہکانی ژیانم لہو شتانہدا بہرمہ سہر کہ خوم شہیدایانم؟ "بہ لام ئہی بو
پارہ چی بکہم؟" پرسپارم کرد.

بہسی لہ بہر ئوہی ئیوہ لہ شتیکیدا باشن و زانباریتان ہہیہ لہ بہرہیہوہ
بہو مانایہ نیہ ئیوہ نابی باجیکی زور نہدہن بوئی. لہوانہیہ ئیوہ بتوانن
ہہردہم کار پہیدا بکہن، بہ لام دہبی باجی شتی تریکی بو بدہن؟ "ہہستم
کرد توژی دابہزیمہ سہر خوم بہم رستہیہی دوایی. "دوای ہموو ئہمانہ،"
من بہردہوام بووم "کی دہزانی چ جورہ شتیکی مہرامی کہسہکان بہ
بایہخہوہ بہ دہستی دیت."

"دیارہ، دہبی وابی،" کہیسی وتی. "با بیر لہ خراپترین سیناریو بکہینہوہ
لہمہر پارہوہ. لہوانہیہ کہسیک روژانہ بژی و ئوہ دہکات کہ مہرامیہتی و
ئوہ دہکاتہ پیناسی 'مہبہست لہ بوونی لہم ژینہ چیہ! بہ لام پارہیہکی

فره‌یان دەست ناکه‌وئیت. ئەمه له‌وانه‌یه بۆیان کاره‌سات بئیت، ئەو حاله‌ته بیهینه پێش چاوی خۆت. ده‌کرئ تۆ رینگه‌یه‌کت دۆزبیتته‌وه بۆ پیاده‌ی مه‌رامه‌کانت و له‌وئوه 'مه‌به‌ست له‌ بوون لێره چیه' ببینی. ده‌کرئ تۆ هه‌موو ژیانته‌ره‌خان بکه‌یت بۆ شتگه‌لیک که‌ خۆت ده‌ته‌وئ بیانکه‌یت، له‌به‌ریه‌وه‌ی تۆ حاله‌ی بووی له‌وه‌ی تۆ بۆچی لێره‌ی، به‌لام "بئسته‌یه‌کی کرد و به‌رده‌وام بۆیه‌وه" له‌وانه‌یه ته‌مه‌نت گه‌بیتته‌ شه‌ست و پینچ ساله‌ی و پارهی پێویستت بۆ خانه‌نشینه‌که‌ت لانه‌دابیتته‌ لاره‌.

"ئه‌ی دوا‌ی ئه‌وه چ ده‌که‌ی؟" به‌ ده‌نگه‌کی ته‌مسلا‌ویه‌وه که‌یسی هه‌ر خۆی پرسیاره‌که‌ی کرد و به‌رده‌وام بوو "شایه‌د تۆ بتوانی هه‌ر به‌رده‌وام به‌ له‌سه‌ر کردنی ئه‌و شتانه‌ی خۆت ده‌ته‌وئ بیانکه‌یت، به‌لام له‌ بنه‌ره‌تا ئه‌وه کاره‌ساتباریه‌که‌ بۆخۆی".

پێکه‌نیم و گوتم، "که‌یسی، تۆ ده‌توانی ببیتته‌ که‌سه‌کی قسه‌ له‌ روو هه‌ر کات بته‌وئ".

خه‌نده‌یه‌کی کرد و گوته‌ی، "من ده‌مه‌وئ ئه‌وه‌ت پێ بلیم ده‌توانم به‌ ته‌واوی له‌ ته‌وه‌ری بیره‌کردنه‌وه‌کانته‌ بده‌م".

"حالیه‌ی بووم، حالیه‌ی بووم" من وتم "ئه‌وه بۆ چیره‌وکی ماسیگره‌که‌ی مایک ده‌گه‌رپیتته‌وه. بۆ چاوه‌رئ ده‌که‌ی له‌وه‌ی چیت ده‌وئ بیکه‌ی، بۆ ئه‌وه ناکه‌ی که‌ ئیسته‌ ده‌توانی بیکه‌ی". "ئه‌وه وایه، به‌لام شتیکی تر" که‌یسی وتی. "باسه‌که‌ی ئانته‌ له‌ بیره‌ له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی بۆ هه‌ندئ خه‌لک یه‌که‌بینه‌ شت و مه‌ک ده‌کرن؟"

هه‌یژام، "بیه‌گومان، له‌ باره‌ی ئه‌وه‌وه قسانمان ده‌کرد که‌ هه‌ندئ خه‌لک چه‌نده‌ پارهی زۆر په‌یدا بکه‌ن ده‌توانن شتی زیاتر به‌سه‌نن. ئومیدی ئه‌و شت کرپانه‌ له‌وه‌دایه‌ به‌لکو حه‌زه‌کانیان دابمرکیتته‌وه پێی، ئه‌مه‌ش له‌وه‌رنه‌جامه‌وه دیت که‌ ئه‌و شتانه‌ ناکه‌ن که‌ ده‌بئ بیکه‌ن رۆژانه‌. قوربه‌سه‌ریه‌که‌ ئه‌وه‌یه که‌ چه‌ند شت و مه‌کی زیاده‌ بکرن ده‌بئ زۆرتر کاربکه‌ن تا پارهی زۆرتری بۆ په‌یدا بکه‌ن. ئه‌گه‌ر ئاگایان له‌ خۆیان نه‌بیت ئه‌وا سه‌ری تیده‌نن".

بئسته‌یه‌کم کرد. هه‌ستم کرد شتیکی ماوه‌ بلیم. سه‌یره‌یکی که‌یسیم کرد، ئه‌ویش هه‌ر تیی ده‌روانیم. گوتم، "بگره‌، به‌ره‌و رووی خراپترین سیناریۆ ده‌بنه‌وه، وانیه‌؟"

که یسی سهری له قاند. ههستم کرد شتیکم له بیر چووبی، " وایزنام له حاله تی سیناریو ره شه کاند، وباشتره که سه کان خویمان به شتگه لیکی تره وه سهرقال بکه ن."

که یسی هه مدیس سهریکی له قانده وه، منیش ههر به رده وام بووم، " هه رچه نده ئه وهش بوخوی سیناریوییه کی ئه سته مه، به لام له راستیدا سیناریوی باشتر هه یه. خه لکیک له وانیه به کرینی شتی گرانبه ها که پاره یه کی زوری دهویت ئامانجه کانیا ن له وه دا ببینه وه و به مهش ده توان وه لامی ئه وه بده نه وه بوچی لی رهن؟"

که یسی دیسانه وه سهری له قانده وه. زانیم هیشتا نه متوانیوه بگه مه ئه و خاله ی که ده بی پی بگه م. دوو سی قوم ئاوم خوارده وه و پالیکم دایه وه به کورسیه که مدا، چاوه ری دی دهر فه تیکم ده کرد که یسی بیته ناوه وه به لام له پریکدا بوم هات، " له وانیه پاره په یوه ندیه کی که می پیوه هه بیته، مه به ستم له وه یه که وتوته سهر که سه که و حاله ته که. له گه رانه وه بو گفتوگو که ی نیوان من و ئاننا، ئه وه مان ده گووت بوچی خه لک کارده کات. گفتوگو مان له به شیک له و راستیه ده کرد که هوکاره له پشت کارکردنی خه لکه وه بو به ده سته یانی ئامانجه کانیا ن."

" ده توانی نمونه یه کم بده یته له و باره یه وه؟" که یسی گوتی. ئه ز گوتم، " باشه، هو ی کارکردنم ئه وه یه تا پاره په یدابکه م. پیویسته پاره ی ئه و شتانه بده مه وه که کریومن. کاتیک بیر له کرینی ئه و شتانه ده که مه وه، له و برپویه دام وه که ئه و خه لکانه خو م دیته پیش چا و که من و ئاننا له باره یه وه ده واین. شتگه لیک هه ن پالم پیوه ده نین هه لییم بو ماوه یه که، شتگه لیک وام لیده که ن هیور ببه مه وه و باشتر هه ست به ده و روبه ره که م بکه م. ئه وه ی سهرسامم ده کات ئه وه یه، چه ندی ترم له و شتانه دهویت تا کو چیتر پیویستیم به "هه له اتن" و "هیور" بوونه وه ی و نه بیته؟ ئه گه ره هه میشه به دوا ی ئه وه وه بوومایه که خو م ده مو یست، له وانه بوو که متر پیویستیم به هه له اتن هه بوایه، بگره له وانه شه ئه وه نده عه ودالی هیور بوونه وه نه بومایه بو خالی کردنه وه ی مه راقه کانم. من نالییم ده چووم له کوخیکدا ده ژیا م، به لام سه یرم له و که سه دیته پیناسه ی خو ی به هه بوونی پاره ی زوره وه ده کات و چه ند ده بی بزین تا کو به ده سته یانی ئامانجی 'مه به ست له بوونیا ن له م ژیا نه چیه!'"

که یسی ئه مجارهش ههر سهری له قاند به لام پرسیا ریکی له گه لدا کرد، وتی

"كهواته تو پيشنيار دهكهيت كه چيدي خهلك به دواي پهيداكردي پارهي زوره وه نه بن؟" به دواي چهند وشهيه كي پر به پيستدا دهگه پام تا وه لامى بدهمه وه، گوتم،

"نه خير، من واناليم. من تهنها دهمه ويئ هوه به خوم بليم، هه گهر تيگه يشتمايه من بو ليهره م، شتگه ليكم ده كردن بيسه لماندايه بووني من ليهره چيه، هه دهم كه متر گويم به پاره دها وهك ئيستا دهيدهم. هه وه كورته ي بيروكه كه ي منه كه دهمه ويئ بيليم."

كه يسي هه لسايه سه ريئ و دوان له قايه به تاله كاني به رده مي هه لگرتم و بيژاي،

"بيروكه يه كي خاسه، جون."

سه يري كه يسيم كرد كاتيک روي خوي وه رگيړا و هه نگاوه كاني به ره و چيشتخانه كه هه لئا، گوتم، "هه شوينه زور سه رنج راکيشه."

پانزه ~

كاتيک كه يسي گه رايه وه، گلاسيكي تري پر ئاوي بو هيئام و له به رده ممددا داينا و به رامبه رم دانيشت. گوتي،

"جون، كاتيک قاوه به تاله كانم برده وه بو چيشتخانه كه، مايك شتيك

وه بييري هيئامه وه له وانه يه تو حزي پي بكه ي. په يوه ندي به و باسه وه هه يه

كه ئيمه پيشتر ليئ ده دواين وهك هه وي خه لك چون كيبركي ده كهن له و

كاتانه ي ده يانه ويئ بگه نه هه و ئاكامه ي 'مه به ست له بوونيان چيه ليهره!'

گوتم "يه عني وهك هه و باسه ي من كردم خه لك چون پاره په يدا ده كهن؟"

كه يسي وتي "هه وه به شيكي تي به لام هيشتا زورتر هه نه."

سه يريكي كه يسيم كرد و وتم "حه ز ده كه م گويم ليئ بيت."

كه يسي ده ستى پيكرد "بو هه ميان پيويستيم پيته له گه لما بير بكه يه وه

له مهر هه و خه لكانه ي تو زيک به ر له ئيستا قسه مان له باره وه ده كردن."

گوتم " تۆمەبەستت لەو کەسانە یە کە من دەیانناسم و تا بۆی شەیدای ئەو شتانەن کە رۆژانە دەیکەن؟ ئەوانە ی کە کاتەکانی خۆیان لەو شتانەدا خەرچ دەکەن کە بە راستی تامی لیدەکەن؟ " ئەوانە ی تۆ دەیانناسیت هیچ تیبینیەکت لەبارەیانەو هەیه؟ " کە یسی وتی .

" بەلێ . ئافەرەتیک لەو کەسانە خەریکی فرۆشتنی ... " لە گێرانەو هە ی نمونە کەم دابووم کە یسی قسە کە ی پێ بریم " جۆن . لە راستیدا ، فراوانتر لەو هە بیربکەرەو هە کە چیان دەکرد رۆژانە . چ تیبینیەکی گشتیت کرد لە بارەیانەو هە ؟ "

پشتم دایەو هە بە کورسیە کەمدا و تۆزیک چاوم لیکنا . لە مێشکما کە وتمە وینەگرتنی ئەو خەلکانە . ئینجا دوام " جا ، هەر وە ک چۆن ئاماژەم پێدا ، هەموویان وادیارن بەختیار و دلشادبن . لەو دەوچێ ئەو هە ی دەیکەن زۆر بە کە یف بن پێی . هەروەها زۆر باوەر بەخۆن بێ ئەو هە ی لاف و گەزاف لیدەن . زۆرتر ئەو هە وایان لیدەکات کە ئەو هە ی خۆیان دەیانەو ییت ئاوها بۆیان دیتەپێش . ئەمە یە لەوانە یە تۆزیک سەیر بێت ، بەلام ئەو هە سیفەتی هەمیشە بێیانە کە هەموویان هەردەم شادن . یە کبێنە شتی باش دیتە پێیان ، ئەو هە ی ئەوان چاوەرپێی ناکەن . "

" دەتوانی نمونە کەم بە ییتی لەو بارە یەو هە ؟ " کە یسی گۆتی .

یە کسەر وە لام دایەو هە ، " بۆ نا ، نمونە ی ئافەرەتیکت بۆ باس دەکەم کە تۆزیک غەریب دیتە پێش چاوم دوا ی ئەو هە ی لە گەل ئاننا گفتوگۆم کرد . ئەو خانمە لە بواری پەخش و پرۆپاگەندە کاری دەکرد . هەولیدا بزنیکی گەورە بکاتەو هە کە زۆر شت و بواری لە خۆی دەگرت وە ک : ژمیاری ، مامەلە ی بازرگانی رەسمی ، بەلیندەریتی و قەرز وەرگرتن لە حکومەت بۆ خانووبەرە و ئیش و کاری تر ، لە نیویدا پرس و راویژی یاسایی لەو بوارانەدا . پێش ئەو زۆر کەسانی تر خۆیان لە قەرە ی ئەو بزنیە دابوو بەلام تیبیدا سەرنە کەوتبوون چونکە ئەو هە ژمیاریەکی گەورە ی دەویست .

بریاریدا کە دە یەو ییت ئەو کارە بخاتە سەرپێ . دوا ی دوو هەفتە لە کەرەسە ی پرۆپاگەندە و نمایشکردن بۆی ، لەلایەن هاوڕێیەکی دیرینی خۆیەو هە ، کە لە پەیمانگە بە یە کەو هە قوتابی بوون ، تەلەفۆنیکی بۆ کرا . لە میژ بوو لە گەل ئەو هاوڕێیەیدا یە کترینان نەدیوو . هەر ئەو نەدە ی بە یە ک گە یستن یە کسەر کەوتنە باسکردنی پرۆژە کە ، خانمە کە پێی گوت کە ئەم

چهنده شهيدايه گهر ئەم بزئسه سهر بگرئيت. لەم بيئە و بەر دەي قسه و
باسه ياندا هاوړپيگه ي براده رپيگي خو ي هات به بيردا كه لهو بواره دا
كار ده كات.

دواي چهن دان ته له فون كردن له گه ل يه كديدا، ههر سيكيان يه كتر بيان ديت و
له سهر خواني شيوان كه وتنه ئاخاوتن. دواي چهنده ههفته يه كه له پرس و
راويز، خانمه كه پر وژه كه ي كه وتنه سهر پي و سهر ي گرت.

مه به ستم لەم نموونه يه ئەوه يه كه چون شتيك لهو بر وايه دا نه بوون پي
بگن كه چي پي گه يشتن و زوريش پي دلشادن."
"جون. بو ئاوها بير ده كه يته وه؟" كه يسي پرس ياري كرد.

دوو سي قومه ئاوم خوار ده وه و كه وتنه وه لام دانه وه، "به شيك له
بير كردنه وه كه ئەوه يه چ خوشبه ختبه كي به ريكه وت بوو، به لام شتي گالته
ئوه يه كه تو پرس يارت لي كردم له باره ي ئەو خه لاكنه وه شت بليم كه زور
خوشحالن به وه ي ده يكن. كاته كان ي خويان له شتگه ليكدا خه رج ده كهن،
ئوه ونده ي من لي بزانم، ئەوه يان بو دسته بهر ده كات كه ده يانگه يني
به وه ي 'مه به ست له بوونيان لي ره چيه'. ئەو جوړه شتانه ده لي هه ميشه
ديته ري ئەو كه سانه."

كه يسي خه نده يه كي كرد و ته ماشايه كي كردم، "ئايا ته نها بو ئەو خه لكانه
شتي وها ديته پيش؟ ئەي ئەو جوړه شتانه هيج ده ميك نه هاتوته ري تو؟"
هه مديس پشتم دايه وه به كورسيه كه دا و رووم له نه خش و نيگاري ناو
قاوه خانه كه كرد و گوتم، "با، بو نا. به ديار ي كراوي شتيكم ناياته وه ياد له
ئيستنه دا، به لام ئەو جوړه شتانه هاتوونه ريم به تايبه ت لهو كاتانه ي
پيوستيم پي بووه."

كه يسي گوتي، "هه ولده، گهر بتواني يه كيك لهو شتانه بيته وه بيرت ئەوا
من دلنيام ده تواني له باره يانه وه بدوي و به راورديشي بكه ي له گه ل ئەوي
ئواندا."

گوتم، "وهك ئەو كاتانه ده لييت كه ده مه وي شتيك بكه م، ئەو شته ي خوم
هه زم پيه." كاتيك ئەدوام له ناوه وه توشي په شوكي هاتبووم ههر وهك
كه ميك بهر له ئيستا توشي هاتم كاتيك هه ندي شتي گرنگ له باره ي
خومه وه فير بووم.

لهم گفتوگوئییهی نیو دلی خۆمدا بووم، که یسی دهستی به قسان کرد " جۆن . ناتوانم راشکاوانه قسه ت له گه لدا بکه م، به لام لی ره، له م قاوه خانه یه، تیبینیه کی گشتیم له سه ر خه لک په یدا کردوو. ئه وانه ی ده زانن 'مه به ست له بوونیا ن لی ره چیه'، هه ر شتی ک له ده ستیا ن بی ت ده یکه ن تا کو وه چنگی به یینن، ئه وانه زۆر به ختیا ر دیا رن. له نا کاودا، هه ندی شت به ریکه وت رووی داوه بویا ن ته نها له و کاتا نه ی لایا ن وا بووه پیویستی ا ن پی بووه . پرسیا رم له زۆر به یان کردوو له م باره یه وه، له گه ل ئه وه ی پی دا گیریا ن له وه ده کرد که ئه وه بوونی هه یه، ئه و ریکه وت و شته نا کاوانه، به لام بی ر و رای جیا وازی ا ن له باره ی هۆی روودا نه که ی هه بوو. بی پیچ و په نا پی ت بلیم، زۆر به یان هه له یانی ئه و مه سه له یه یان زۆر بو گرنگ نیه و ته نها وه ک به شی ک له کاره که یان سه یری ده که ن. ده زانن له و کاتا نه دا کارا ده بی ت بویا ن که گه یشتن به 'مه به ست له بوونیا ن لی ره چیه'. "

" غه ربیه. " من گوتم. " له شتی کی شارا وه ده چی. "

که یسی که وته روون کردنه وه و گو تی " هه ندی خه لک وا ده لین. هه ندی کی تر وه ک به شی ک له شته سروشتیه کانی ئه م گه ردوونه ی تی ده گه ن، یا ن، به کارا ترین کاری دا ده نین. له گه ل ئه مه شدا هه ندی ک هه ر وه ک به ختی کی باش ته ماشای ده که ن. به لام هه موویا ن کوکن له سه ر ئه وه ی که ئه و شته هه یه و هۆکار یکی شه بو ئه نجا مدانی کاره کانیان. "

" ئه ی که یسی، تو چۆن بی ری لی ده که یته وه؟ " من پرسیا رم کرد. ئه مجاره یان که یسی بیسته یه کی کرد بو ما وه یه ک و وتی، " راستگو یانه، من نا زانم. له وان هیه هه موو ئه و شتا نه بی ت یا ن هه ر یه کیکیان بی ت. ئایا قه د گو ی ت له تیئوری "توان" یا ن "جا" ی بی رکاری بووه؟ "

" زۆر دلنیا نیم گویم لی بووبی، ده توانی رو شنایی بخه یته سه ر؟ " من به که یسیم وت.

که یسی بیژای " بیگومان. هه ر زۆر ئاسانه. نموونه یه ک بو ده لیم. تیئوری "توان" یا ن "جا" ی بی رکاری ئه وه یه ئه گه ر تو شتی ک به که سی ک بلی و بتوانی وا له و که سه بکه ی به که سانی تری بلی، و ئه و که سانه ش به خه لکانی تری بلین و ئه وانیش به خه لکانی تری بلین، به در یژایی زه مه ن، په یامه که ت ده گاته ریژه یه کی زۆر له خه لک که تو پی شتر به یه ک که ست وتبوو. "

"ئەمە لە نامەى رستەيى دەچيىت، ھەر كەس دەينيرىت بۆ كەسيكى تر پاش خويندنەوھى. كاتىك بينيرىت بۆ دەكەس و ئەو دەيەش بينيرن بۆ دەى تر، ئيتر ئاواھا بەو شيوھىيە بەردەھام دەبيت "ئەز وتم. كەيسى وەلامى دامەوھ، "ھەر ريك وايە ھەمان راستەپيە. ھەرچوئى بيت، لە جياتى نامە رستەيىيەكە، تۆ لە خەلكى دەگەينى كە دەتەويىت مينەى ' مەبەست لە بوون ليىرە چيە' بكەى تا پيى دەگەى. ئەگەر تۆ بە دە كەس بليى و ئەوانيش ھەر يەك لە جيى خويەوھ بە دەوروبەريان رابگينن، ئەوا بە تىپەربوونى كات، ئاپۆرەيەك لە خەلك بە شاراوھيى يارمەتيت دەدەن بى ئەوھى تۆ بيانناسى و بيانينى يان بە خۆت بزانى."

بۆ نەختىك بيرم ليكردەوھ ئينجا گۆتم "باشە بۆ يارمەتيم دەدەن كە من نايان ناسم و نەمبينون؟ مەبەستەكەم ئەوھىيە من كەس لەوانە ناسم كە نامە رستەيىيەكەم بۆ بگينن. چى شتىك پال بە خەلكى ترەوھ دەنيىت تا لە بارەى ئەو شتەوھ بدويىن كە من بە تەمام بيكەم؟"

كەيسى تەماشايەكى منى كرد و ھيچى نەبيىزا. لە فيكەكەى خۆم تىگەيشتم كە دەبى خۆم وەلامى پرسىارەكەى خۆم بدەمەوھ. بيرم لە بيىنە و بەردەى تىئۆرە بيركارىيەكە دەكردەوھ كە ئىستا كەيسى بۆى شەرح كردم، بەلام حەلەكەيىم ھەر دەست نەكەوت. بە كەيسيم گوت

"بە تەواوى تى نەگەيشتم كەيسى، دەتوانى كەميكى تر لەسەرى برۆى؟"

كەيسى وتى، "جۆن. لە سەرەتاي ئەم گفتوگۆيەى ئىستامانەوھ باسى ھەندى كەست كرد. ئەو كەسانەى كاردەكەن تا بگەن بە مەرامى 'مەبەست لە بوونيان چيە ليىرە'، ھەست بە چى دەكەى گەر تۆش بتوانى ئاويىتەيان بيت؟"

"ھەست بە مەزنيىتى دەكەم. تۆ ناتوانى يارمەتيان بەدەيت، بەلام گەر توانيت فرىاي بەشداری كردن لە شەيدايى و پەرۆشيان بكەويت لەوھى دەيكەن ئەوا ھەست دەكەى دەتوانى يارمەتيان بەدەيت." من وام گوت و كەميكىش راوہستام تا بزاتم كەيسى چ دەليىت. ئەو فزەى لى نەھات و خۆم بەردەووام بووم.

"تكاىە بەسيەتى كەيسى. تۆ دەتەوئ پيم بليى ئەوھ وەلامەكەيە؟ دەى باشە چۆن چۆنى دەسەپى بەسەر مەسەلەى پەيامەكەى نامە رستەيىيەكە؟"

"جۆن. نوكە تۆ گوتت شەيدايى و پەرۆشيان وات لى دەكات يارمەتيان بەدەيت. گەر ناتوانى ئەو يارمەتيە پيشكەش بكەى، خۆ خەلكى تر ھەن دەتوانن ئەو يارمەتيە بەدەن، دەتوانى پەيوەنديان پيوە بكەى؟"

گوتم، " به دُنیا یه وه. ئه وه ده گه رپته وه بو پهرؤشی و شهیدایی ئه وان. ئه وان كه وو.. كه " بیسته یه كم كرد و به دواى وشه یه كى راست و گونجاودا ده گه رام.

" كه وتونه ته سه رپیى خویان؟ " كه یسی بوى ته واو ده كردم.

" به لئى شتیكى له و بابه ته. ئه وان كه وتونه ته سه رپیى خویان، ئه ركى تو ته نها یارمه تی پیشكه ش كردنه. "

دیسانه وه كه یسی پرسىارى لیكردم " ئه ی ئاگاییان بده یتى له وه ی خه لكانى تر هه ن ئاماده ییان تیدایه یارمه تی پیشكه ش بكه ن، چو ن له باره یانه وه ده دویت؟ "

خه نده یه كم كرد، نیوه یه كى بو خو م و نیوه كه ی تری بو كه یسی، گوتم " له گه ل یه كیكدا ده دویم كه هه مان شهیدایی و پهرؤشی هه بی هه ر وه ك ئه وان له زارى خویانه وه پییان گوتووم. ئاوها ده گیری ئه وه به دیار چیرو كه كه وه ده مینیتته وه كه غه رق بووه تیدا یان پیویستی پییه تی بیزانیت. "

" پیده چیت ئه وه وه لامه كه بیت. " كه یسی گوتی. له گه ل گوتنه كه یدا هه ستایه سه ریى و ئه و یه ك دوو قاپه به تاله ی له سه ر میزه كه مابویه وه خه رىكى كو كردنه وه یان بوو " جو ن، ئیستا به دل می. " دواى ئه وه ی قاپه كانی خسته سه ر ده سته كانی و گوتیه وه " له وه ده چی تو زور برسیت بیت. " " ئه وه خواردنه. زور باشه بو به رده وامى ژیان. " من وه لامم دایه وه. چاویكم خشانده به لای ژوورى چیشتخانه كه دا و ما یكم دیت. ما یك ده هات و ده چوو، له م ده ست بو ئه و ده ست شتی ده كرده ئه مه وه و شتی له وه ده رده هینا. پیش ئه وه ی كه یسی بروا پیم گوت " كه یسی، با وه رنا كه م پارچه یه كى تر له و هه لوای شلیك و ریواسه مابیت. وانیه؟ " ده ستی كرد به پیکه نین. " سه ریكى چیشتخانه كه ده ده م و بزانه شتیكت بو ناكه م. "

دوای چهند خوله کییک، مایک گه یشته لای میزه کهم و به له میکی پر له کییک –
 حه لوای له سهر دهستی بوو، له وه ده چوو بو چوار کهس ئاماده کرابی. گوتی "
 نه وه به له میک له کییک-حه لوای شلیک و ریواس."

گوتم " مایک نه وه زوره زوره و له و بروایه دانیم بتوانم هه مووی بخوم."
 " به سه بر بکه وه سه ری، هیچ په له ی لئ مه که." له گهل نه م قسه یه دا مایک
 ده سته یه کی تر له کلینس و چنگالیکی خاوینی تری له سهر میزه که دانا و
 گوتی " گفتوگویی که تان چون بوو له گهل که یسی دا؟"

له م سته دا پر چنگالیکی زیاتر له کییک حه لواکه م خستبووه ناو ده م مه وه و
 خه ریکی خواردنی بووم. به شیوازیکی دوور له فه ره ه نگیانه به په نجه کانی
 چنگاله که ی ده ستم یارمه تی ده م ددا تا چی زووتره کییک-حه لواکه م قوت
 بده م، نه وه بوو له گهل هه ندی قومه ئاودا ئاودیو بوون و ئینجا وه لامی مایکم
 دایه وه، " تا بلیی به سوود بوون. ئیمه له باره ی نه وه خه لکانه وه ده دواین که
 دیار بوو وه لامی پرسیاره که یان وه رگرتبووه." له گهل نه م قسه یه مده ده ستم بوو
 پرسیاره که ی نیو خوراکنامه که دریز کرد.

له چرکه یه دا وشه کانی نیو ئاشنامه که خویان برد بو لای پرسیار (بوچی
 من لیږه م؟) پاشان خویان گواسته وه بو لای پرسیاره که ی تر (تو بوچی
 لیږه ی؟) نه م جاره سه غله ت نه بووم به بینیان وه ک یه که م جار دیتمن.
 " ئا نه مه، نه مه یان" من گوتم. " نه وه خه لکانه چهند سیفه تیکی هاوبه شیان
 دیاره ده زانن که ده زانن بوچی لیږه ن، تیگه یشتوونه له وه ی که چ شتگه لیک
 بکه ن تاکو هوکاری نه وه مه به سته به ده ست به یینن، هه روه ها تا بلیی
 باوه ریان به خویان هه یه و ده توانن نه و شتانه به ده ست به یینن که
 ده یانگه ی نیته نه و هوکاره. له و ده مه یشی ده یانه ویت نه وه بکه ن رووداویک
 دیته رییان چاکتر ده توانن به ره و به دیه یینانی نه و خه ونه بچن. که یسی بو ی
 هه ندیک له و تیئورییه ی بو روون کردمه وه که چون چونی خه لک ده بن به
 پلیکان بو نه و په یزه یه."

مایک بزیه کی گرت و گوتی " چهند تیږامانیک هه یه له و باره یه وه. ریشه ی
 نه و باسه بو فه یله سوفه دیږینه کان ده گه ریته وه."

قسه که م پی بری و گوتم " مایک، من له یه ک شت سه رم سوږماوه. بوچی
 هه موو کهس ناگه ریته به دوای 'مه به ست له بوونی لیږه چیه؟' نه و شته

چیه وایان لیډه کای نه که ونه ویزه ی؟ پیښ ئه وهی جه نابت ده ست پی بکه ی، ده زانم ده بی پرسیار له باره ی خو مه وه بکه م و کاریشم له و کیلگه یه دا ده کرد که تو هاتی. به س من حه زم پییه شتی بک بز انم ئایا هیچ گریمان ه یه کی گه وره تر یان فراوانتر ه یه گه ر ته نها بو خودی خو م بویت. "

مایک قوم یکی له کوپه قاوه که ی ده ستیدا که تا ئه وه نده ی لای من بوو هه ر به ده ستییه وه گر تبووی. له کورسیه که ی به رام به رم لیی دانیش ت و گوتی "

بیگومان، هه ر یه ک له ئیمه گریمان ه یه کی بو خودی خو ی ه یه. ئه و هو کارانه ش هه ر که سه و ده بی له گه ل خویدا بیکاته گفتوگو له و کاتانه ی به ته نها له گه ل حاله ته کانی خو یاندا ده دوین. به له بهر چا و گرتنی ئه وه ی هه ندئ شت هه ن گه وره ترن و سیبه ری زورتر داگیر ده کهن. "

" نمونه یه کم له و باره یه وه بده ری؟ "

" ئه .. بو خه لکانیک ئاسانتره وه ک ئه و نه بوونی ئاوه زه ی که هیچ وه خت خاوه ن ده سته که لایه کی هزری نه بوونه بو ده ست راگه یشتن به 'مه به ست له بوونیان لیړه چیه'. خه لکانی تر هه ن تیډه گهن له و ده سکه لا هزریه به لام زور سوور نین له وه ی بز انن 'مه به ست له بوونیان لیړه چیه'. خه لکانی تریش هه ن، به هو ی چو نیتی گه وره بوونیان، شوینه که یان یان له وه یه به هو ی باوه ری ئاینییه وه بی ت، باوه ری ان به وه نیه سو راغی ئه و گریمانانه بکه ونه چونه پییان وایه ئه وان ئه و حقه یان نیه ئه و مینه یه بکه ن تا بز انن 'مه به ست له بوونیان لم دنیا یه چیه! "

" ته نانه ت ئه و که سانه شی هه ستیان بو ئه وه ه یه 'مه به ست له بوونیان لیړه چیه' و پییان وایه مافی ئه وه شیان ه یه حاسلی بکه ن، به لام هه ندئ جار ده زانن زانینی به ده ست که وتنی ئه و شته ئه وه نده ئاسان نیه وه ک وایان داده نا، ئیتر خو پرسکیانه ئه وه ده کهن روژانه که ده بی بیکهن. "

" ئه وه بو هه ندئ له و خه لکانه دروسته که پیشتتر تو و ئاننا باس و خواستان له باره وه کرد. زوریک له خه لک که ده ژین یان هیز په ی داده کهن بو ئه وه ی قه ناعه ت به خه لکی بکه ن به و شته ی دروستیان کردووه یان ئه و شته ی ده یفروشن ئه وه جوړیکه له گه یشتن به و رازه. بیهینه بهرچاوی خو ت، ململانی بو ئه وان ئه وه یه، تا خه لک درکیان پی بکات، که هه ر یه که یان خاوه ن پله یه که له و گه یشتنه به و مه به سته. ئه و که سانه ی له هه ول و

تهقلا دان تا قهناعهت به خه لکی بکهن، ئەوا خۆیان هیزیان له دهست داوه. ئەو جوړه کهسانه توانای خۆیان له دهستداوه له بهرامبه رئهوانی تردا و دهیان هویت لهو ریگهیهوه سه رنجراکیشی بو خۆیان پهیدا بکه نهوه.

بیستهیه کم کرد و گوتم،

"ئهو قسانه ده مباته وه نیو گفتوگو یه ک که ئەمشه و من له گهل که یسی دا هه مبوو. یارمه تی دام تی بگه م له وهی که سی ک له باره ی 'مه به ست له بوونی لی ره چیه' وه ده زانی، گه یشتوونه به مه رامی خۆیان و ده توان هه ر شتی ک بکه ن گه ر خۆیان بیان هویت، پیویستیان به راز و خواسی که سی تر نیه بو هه لسان به و کارانه."

"ئهو راسته. له سه روو ئەمه شه وه که س ناتوانی ئاراسته یان قهناعه تیان پی بکا له وهی ئەمه و ئەوه یان پی بکه ن. هه ر یه ک چاره نووسی له دهستی خۆیدایه تی." مایک گو تی.

پالم دایه وه که و تمه بیر لیکردنه وهی ئەم قسه یه. ئەم قسانه ی مایک ره نگدانه وهی هه بوو بو بیر کردنه وه لهو قسه و باسانه ی ئەمشه و له گهل که یسی و ئاننادا هه مبوو.

گوتم "ئهو ی تو رووناکی ده خه ته سه ر زور جیاوازه له و په یام و راسپاردانه ی روژانه ده یبینم یا گویم لی ده بییت. ئیستا تی ده گه م له وهی بوچی قورسه بو خه لک له مانای بوونیان له م ژیا نه تی بگه ن و زه حمه ته یشه بو یان خۆیان چاره نووسی خۆیان له ته ویلیان بدن و لیگه ری با بزین وه ک چو ن هاتووین."

"به دلنیا ییه وه، به لام ئەوه ئەسته م نیه. هه ر بو دروستی ئەم حه قیقه ته، دوو هه فته له مه و پی ش یه ک دوو میوانمان هه بوو لی ره، هه ر وه ک جه نابت، چی روکیکی خۆشیان بو که یسی و بو من گیرایه وه له مه رئه وه وهی که چو ن فی ر بوون خۆیان چاره نووسی خۆیان دیاری بکه ن. گه ر حه ز ده که ی ئەوا بو تی باس ده که م."

"بی شک، حه ز ده که م. به وینه ی کابرای ماسیگره که ی زور تی دایه؟"

ئىمە دەتوانىن جلهوى ھەر خولهكك له خولهكهكانى ژيانى خويمان بگريين.
من ئەو شتەم له بىرى خۆم بردهوه و ئىدى گشت كاتى خۆم دادەنيم بۆ
ريكخستنى ھەموو ئەو جوړه كارتىكردنانهى تر، ھەر وهك چۆن پيشتەر ھەموو
كاتەكانم والا كرددبوو بۆ ئەو شتانهى گشت گيانميان له بى ئارامى دا
داناوو.

ھەر وهك چۆن بەس خۆم زانيم توپهكەم بۆ كوئ وهشاندوو و چۆتە كوئو،
ئاوھاش ھەر تەنھا خۆت دەزانى و ھەر خۆت بەرپرسى لەوھى مەبەست له
بوونت چيه لەم ژيانە. ھەرگيز رى به خەلكى مەدە سوكانت بۆ بگرن به
دەستەو و ئاراستەى چارەنوست بۆ ديارى بكەن. چوست و چالاک به لەو
رييازەى ھەلى دەبژيرى. تەنھا له توپى گۆلفەكه بوەشینه با توپهكه برؤا."
مايك چيروكهكهى تەواو كرد و سەيرىكى منى كرد " ديت، ماسيگرهكهى تيا
نەبوو."

" راستە، ماسيگرهكهى تيدا نەبوو، بەلام ئەميش بوخوى چيروككى گەلىك
گرنگ بوو. شەيداي ئەو پەيامەم لەم چيروكهوه خوى دەھاوژيت." من گوتم.

" ئى، كابرا له دەستى ھات و ئەوھى ويستى ئەنجامى دا. كابرا گووتبووى
ئەو راسپاردەيەى له خەوما ديتم ژيانمى گۆرى. له پنتەكهوه، دركى بەوھ
كرد بوو كه چيدى ئەو خوى و بەس بەرپرسە له ديارى كردنى چارەنووسى
خوى. ئيستا، گەر بچەقى له ھەر شتيكدا و دلنيا نەبى لەوھى چ دەكا، ھەر
ئەوھ بە بىر خوى دەھينيتهوه كه له توپهكه بوەشيني و تا توپهكه بجولئ.
گووتبووى لەو شەوھدا گوئ بيستى ھەندى وشە بوو، لەوانە كه چيدى
نەترسى له ھەر شتيك بيهويت بيكات" مايك قسەكانى تەواوكرد.

~ ھەقدە ~

سه‌ریکی کاتژمییره ده‌ستییه‌که‌ی خوّم کرد. کات پینج و چاره‌کی به‌یانی بوو. "باوهر ناکه‌م، خو کاتی ئه‌وه هاتوو هه‌مدیس نانی به‌یانی بخومه‌وه." "مایک خه‌نده‌یه‌کی کرد، "یه‌که‌م شت تو ده‌بی کی‌ک حه‌لواکه‌ت ته‌واو بکه‌ی." "ئه‌رکیک ئه‌وه‌نده ئاسان نیه به‌لام هه‌ر ته‌واوی ده‌که‌م." ده‌ستم بو چنگاله‌که برد. کاتی له خواردنی کی‌ک حه‌لواکه‌دا بووم سه‌یریکی مایکم کرد و گوتم "شتیک هه‌یه من هیشتا لیی حالی نه‌بووم به ته‌واوی. له‌گه‌ل هه‌ردووکتاندا، تو و که‌یسی، قسه‌م له‌باره‌وه کردوو به‌لام هیشتا وه‌لامیکی پر به دلم وهرنه‌گرته‌وه."

هه‌مدیس مایک خه‌نده‌یه‌کی کرد، "جوّن. ئه‌گه‌ر له باره‌ی کی‌ک حه‌لواکه‌وه‌یه ئه‌وا نه‌یینه و ببوره گه‌ر نه‌توانم پیت بلیم چوّن دروست ده‌کری. ئه‌مه ته‌نها شتی‌که که ئیمه ناتوانین لی‌ره له باره‌یه‌وه زابیری بده‌ین." "بزه‌یه‌کم گرت، "گله‌ییت لی ناکه‌م. به‌ختت هه‌یه که من وه‌لام له‌سه‌ر شتیکی تر ده‌ویت. ئیمه دواین له‌مه‌ر ئه‌و خه‌لکانه‌ی له خو‌یان ده‌پرسن، "بوچی من لی‌ره‌م؟" و من و که‌یسی گف‌توگوشمان له‌مه‌ر لی بوونه‌وه‌ی لق و پوپه‌کانی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه کرد. هه‌روه‌ها ئه‌و خه‌لکانه‌ چ بکه‌ن کاتی‌ک وه‌لامه‌که‌یان چنگ که‌وت. ئه‌وه‌ی که هیشتا من نایزانم ئه‌وه‌یه....."

مایک پیی بریم "چوّن به‌ره‌و رووی دوزینه‌وه‌ی وه‌لامه‌که ده‌چی؟" "هه‌لته‌ینا. من گوتم."

"بو ئه‌مه‌یان واباشتره بانگی که‌یسیش بکه‌م به‌لکو هه‌ردووکمان پی‌که‌وه بتوانین وه‌لامیکی باشت بده‌ینه‌وه." مایک می‌زه‌که‌ی به‌جی‌هیشت و چوو هه‌وسه‌ری قاوه‌خانه‌که، ئه‌و جی‌گه‌یه‌ی که‌یسی له‌گه‌ل دوانه‌که‌ی تر، ئاننا و هاوری‌که‌ی، دانیشتبوو. تو بلیی ته‌ته‌له و بی‌زه‌ی هه‌مان ئه‌و بابته‌ بکه‌ن که من ده‌مه‌وی له باره‌یه‌وه بزانه‌م.

تو‌زی‌ک دوای ئه‌وه که‌یسی له شوینه‌که‌ی خو‌ی هه‌ستا و له‌گه‌ل مایک دا هه‌نگاوه‌کانیان به‌ره‌و رووی من هه‌لنا.

"کی‌ک حه‌لواکه چوّن بوو؟" هه‌ر که گه‌یشته لای می‌زه‌که‌ی من که‌یسی ئه‌و پرسیاره‌ی کرد.

"زور به‌له‌زه‌ت بوو. مر بووم پیی "من به بزیه‌که‌وه گوتم. "که‌یسی، جوّن پرسیاره‌ی کرد چوّن چو‌نی که‌سیک بگه‌رئ به دوای وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌دا." مایک وتی له‌گه‌ل وتنه‌که‌یدا په‌نجه‌نوما‌ی خسته‌سه‌ر پرسیاره‌که "تو بو لی‌ره‌ی؟" له پشتی خو‌راکنا‌مه‌که ئه‌مه گو‌را و بوو به "من

بۆ ليرهم؟" پيم و ابى ههردووكم له ههولدا دهبين تا وهلامى ئهم
پرسيارهت بۆ بدهينهوه.

"بهو پهپرى خوئشاليهوه،" كهيسى ئهمهى گوت و لهگهڵ مايك دا بهرهو
رووم دانىشتن.

كهيسى رووى له من كرد و زور به قورسيهوه لى پرسيم "جۆن. تو سندوقى
پۆستهت ههيه؟"

"بى گومان ههمه."

"كاتيك مانگ به پرى دهردهكهويت و دواتر له كهوت روژى يهكهميدا
دهكهويت، دواى ئهوهى پرسيارهكهت كردووه، پرياسكهيهك دهگاته بهردهم
مالهكهت و دهكريته ناو سندوقى پۆستهكهتهوه. لهو پرياسكهيهدا بهلگهنامه
ههيه كه به مۆميكهوه گرى دراوه و پهياميكى شاراوهى تىدايه له لايهن ئه
كهسانهوه كه وهلامهكه دهزانن. پهيامهكه دهتوانى بهكجار له ژياندا
بخويندريتهوه ئهويش لهبهر رووناكى مۆمهكه. ههروهها له كهوتهمين
روژيشدا دهتوانى بخويندريتهوه."

خهريكى ئاوخواردنهوه بووم لهو ساتهدا بهلام لى راوهستا بووم و گويم
راديى بووه قسهكانى كهيسى بزانه چ دهليت.

"كاتيك پرياسكهكه دهكهيتهوه، بۆت دهردهكهويت كه ئهوه دانه
دروستهكهيه، لهبهرئهوهى به تال تالى رهنكاورهنگ له شيوهى قرديلهبيدا
پيچراوتهوه و له..."

لهم پنتهدا ههستم كرد ميژهكه دهجولى. ههه به راستى دهلهرزيت. پشتم
قايم كرد له كورسيهكهم و گوتم "ئهوه چى روو دهوات، كهيسى؟" به
سهساميهوه سهبرى كهيسيم كرد "ميژهكه..."

كهيسى ههه بهردهوام بوو وهك ئهوهى نهزانيت ميژهكه دهههزيت، "له
سهرووى دهسته چهپى پرياسكهكهوه به چهند قولفهيهكى گهورهش گرى
ليدراوه."

سهبرىكى مايكم كرد. ههستم به سووكه شهرمىك كرد به هوى ئهه حالتهه
توشم هات. ميژهكه دهههزا و وامدهزانى دنيا ئاخردهبيت، تومهس هوكارهكه
مايك بوو. لهو كاتهى كهيسى قسهكانى دهكرد مايك دهستى گرتبوو به
دهميهوه، له پرمهپرمى پيكهنينى خويدا كه ههموو جهستهه دهجولا
لهگهيدا به تاييهت كه ههردوو قولى لهسهه ميژهكه دانابوو ميژهكه
دهلهرزى.

دهستم کرد به پېخه نین. که یسی ته ماشایه کی مایکی کرد و مسته کولیه کی
 نهرمی کیشا به شانیدا و به خنده وه پئی گوت "تو هاوکاریکی باش نیت."
 "داوای لی بوردن ده کهم." مایک پئی گوت. "تو چیرۆکه که هینده به تام و
 له زه ته وه ده گپریته وه ههر ده لئی پوسته که گه یشتوو و وا ئیسته
 له بهرده مماندایه، بویه نه متوانی خوم بگرم."
 "دهی باشه." که یسی گوتی. "که میک روشتنتر و ئاوه لاتر قسه بکه م له وانیه
 باشتر بیت بو وه لامی پرسیاره کهت، جون."
 "ئا، ئا، که میک." مایک گوتی. "زیاتر سه لیه ترانه بیگپره وه. به تال تالی
 رهنگالهی له شیوهی قردیلهدا، له" مایک به شوخیه که وه لاسایی
 که یسی کرده وه و ئیتر ههر سیکمان دامانه قاقای پیکه نین.
 "به راستی تو چیرۆکه وانیکه گه لیک باشی." من گوتم. "به لام من هیشتا
 ههر وه لامه که مم چنگ نه کهوت."
 "بو ئه وهی نه ختی تر به ختیاربین." که یسی گوتی. "ویستم ئاماره به
 خالیک بدهم. هه ندی خه لک، پرسیاره که ده کهن و چه زیش ده کهن وه لامه که ی
 بزانه به لام بو ئه مه چاوه رپی که سانی تر ده کهن ئه وه به پرسیاریتی له
 ئه ستو بگریت و وه لامه که یان بو به نییت."
 "وهک ئه وه پریاسکه یه ی له سه ری حه وته مین روژه که دا گه یشت.. من به
 خنده یه که وه وتم.
 که یسی یه که سه ر قسه که ی له ده م وه رگرتمه وه "به لی، له سه ری حه وته مین
 دا. ئه سلی مه سه له ئه وه یه که ئیمه ئیراده ی ئه وه مان هه یه له وه ی چ بکه یین
 بو ئه وه ی وه لامه که بزانه ی، وه بشزانه ی چوون خومان ده گرین له وه ی که
 وه لامه که مان دو زیه وه."
 "که واته تو ده ته وی بلی." من دهستم پیکرد. "هاویشتنی یه که م هه نگاو
 لاوازترت ده کا گهر بی توو بینیت و ههر چاوه رپی بیت له ده ورره. گهر
 که سانیک بیانه ویته وه لامی ئه وه بازنه که ئایا بو له م ژیانهدان ئه وا ده بی
 خویان هه ول بدن له ده ستگیرکردنی وه لامه که."
 "ههر ریک وایه." مایک وتی. "وه خه لکی ئه وه ده کات به ریگه ی جودا
 جودا. خه لکانیک، کات له بیکردنه وه و قول تیروانین دا خه رج ده کهن تا
 بزانه بو لی رهن. هه ندیک هه ن گوئ له موسیقا دلخوازه کانی خویان ده گرن تا
 بزانه میشکیان به ره و کو بیان ده بات. خه لکیکی زور کاتی خویان به ته نیا
 ده به نه سه ر له نیو که ش و هه وایه کی سروشتیدا و هه ندیکی تر ئاخاوتن

له گه ل هاوړې و خه لکانی غه ریبدا ده کات تا وه لآمه که بزانیټ. هه ندیک
خه لک له ریگه ی خویندنه وه ی چیروک و کتیبه جوړاوجوره کانی تره وه
ده گه پښ بؤ ده ست که وتنی وه لآمه که."
"چ پښنیاریکت هه یه له وه ی کام له و ریگیانه باشتربنیانه؟" من پرسیارم
کرد.

که یسی لای لیکردمه وه و گوتی "نوه که وتوتته سهر که سه که خوی، جون.
کللی شته که نوه یه که نیمه خومان بریار ده دین له وه ی وه لآمه که مان
ده بی چی بیت. نوه یه کیکه له و هوپانه ی که خه لکیکی زور کاته کانی
خویان له مینه ی نوه شته دا ته رخا ن ده کن."
"له وه تیگه ی شتم." من وتم. "به لآم زور زه حمه ته بوت کاتیک ده وره درابی
به و هه موو زانست و زانیارییه ی ده وره برت."
"راسته." مایک وه لآمی دایه وه. "کاتیک خه لک هه ولده دن ته نیا ببنه وه و
له که شیک ی نارامدا له شته کان تیپرابمین، مانای نوه یه ده یانه ویت رابکن
له و قه ره باله غیانه ی ده وره بر تا بتوانن ته ندروستتر چر ببنه وه له
بیرکردنه وه."

"نوه هه موو کاره که یه؟" من پرسیارم کرد.
"نا، هه ر هه مووی نیه." که یسی وه لآمی دایه وه. "جون. له یادته باسی
نوه مان کرد که چند سوودمه نده کاتیک ناگاداری ئایدیا و فهره ننگ و
که لتوور و گه شه ی خه لکانی تر بیت و ..."
"بی گومان." من وتم. "کاتی گفتوگوی نوه مان ده کرد که چون چونی
که سیک ده توانی له ریگه ی چند شتیکی جیاوازه وه بگات به مه راقی زانیی
'مه به ست له بوونی لیړه چیه'."

"هه ر ریگ وایه." که یسی قسه که ی له دم وه رگرتمه وه. "هه مان ئایدیا
به سهر نوه خه لکانه دا ده چه سپی که ده یانه وی حالی ببن له 'مه به ست له
بوونیان لیړه چیه'. هه ندی که س له ریی نوه زمونی نوئ و وه رگرتنی ئایدیا ی
تازه وه دوزیانه وه، به مسوگه رییه وه نوه ئایدیا یه زرنکاوه ته وه له میشکیاندا.
هه ندیکی تر له ریی نوه زمونی فیزیایی و په رچه کرداره کانیه وه. خه لکان
هه بوون، موچرکیک به گیانیاندا هاتووه له ته وقی سه ریانه وه تا بنه پپیان.
هه شبوونه، له خوشیدا گریاون کاتی توانیویانه نوه شته تی په پښن. بؤ
هه ندیکی تر، هه ستی زانین سه راپای جهسته یانی گرتوتته وه. نوه مانه هه موو
ده توانن ببنه کللی بؤ یارمه تیدانی نوه خه لکانه ی به دوه ای ناسنامه ی

مرۆبی خوڤاندا دهگهړین لهوهی وهلامی 'مه بهست له بوونیان لیږه چیه' وهر بگر نه وه.

به خهندهیه کهوه سهیری که یسیم کرد و گوتم، "ده زانم له باره ی چیه وه ده دویت. نه وه پیشتتر له مندا رویداوه لهو کاته ی شتیکم خویندوته وه یان گوئ بیستی شتیکم بووم و یه کسه ر ههستم کردووه نه و شته بو من ده سته دات. وه کو حه قیقه تیکیش ده بی بیلیم نه مشه و زوریک لهو چرکه و خوله کانه م توش هاتن."

که یسی خهنده که ی بو کردمه وه، "واته وه لامی پرسیاره که تمان دایه وه، جوئن؟"

"پیام وایه، نه گه ر به دروستی لیت تیگه یشتیم. تاقه وه لامیک به تنها ناتوانی بو هه موان وه ک یه ک شت بی، به لام خو خستنه کونجیکه وه بو رامن له پرسیاره که یه کیکه له ریگه کان. گرتنه بهری ریگه ی جودا جودا له نه زمونه کان و فیروون له ئایدیا کانه وه و خو بینین گرتن له په رچه کرداره کانی که سه کان پیده چی هه ندی ری و شوینی تر بیت بو به کار هیان."

"چاکت پیکا، جوئن. مایک گوتی.

که یسی له سه ر میزه که مان هه سنا و وتی، "من ده چم بزانه میوانه کانی تر هیچیان گه ره ک نیه. چ شتیکی تر هه یه باسی لیوه بکه یین، جوئن؟" له وه ناچی. زور سوپاست ده که م، که یسی.

به خهندهیه کهوه سه یریکی کردم و گوتی "به وپه ری خوشحالیه وه، جوئن."

هه ژده ~

که یسی له لای ئیمه رویشت. مایک پرسیار ی لی کردم "جوئن. به ته مای کوئ بووی بروی وا لیږه گیرسایت ه وه؟"

ده ستم به قسان کرد "ویستم پشویه ک وهر بگرم. هه ستم کرد پیویستیم به وه یه له هه موو شتیکم دوور بکه ومه وه بو ماوه یه ک. به نیازی نه وه ی

دەرفەتتیک هەبێ بۆ بێرکردنەوه، لە هەمان کاتدا نەمدەزانی لە بارە ی چی بێرکەمەوه. بەهەر حال، لە دوایین... " لەم کاتەدا سەیری کاتر میڕەکە ی دەستم کرد " لە دوایین هەشت سەعاتی رابردوودا، چەند بێرۆکە یەکی گرنگم وەچنگ کەوت تا بتوانم بیریان پێ بکەمەوه. "

بێستە یەکم کرد و گوتم " مایک، قەیناکە گەر پرسیاریکی شەخسیت لێ بکەم. "

" بەو پەری سەنگ فراوانیەوه نەخێر قەیناکە، پرسیارە کەت چیە؟ "

تەماشایەکم کرد " چ شتیک وای لێکردیت ئەم پرسیارانە لە خۆراکنامە کەدا دا بنییت؟ "

پالێکی لێدایەوه و سیمای پڕ بوو لە خەندە " تۆ چ دەبینی لە زەینی خۆتدا بۆ ئەم خالە؟ "

" تۆ، هەلسۆکەوتت، شوینە کەت. زۆر دُنیا نیم بەلام هەست دەکەم تۆ ریک ئەوه دەکە ی کە دەتەوێ ببیت، ئەوه ی خۆت گەرەکتە. وای دادەنیم کە تۆ ئەو پرسیارانەت بە 'هۆ' وە یە و ئەم جیگە یەش ئاکامە کە یەتی. "

مایک دووبارە خەندە ی کردەوه. مژیک ی دا لە کۆپە گەورە کە ی دەستی و دەستی پیکرد " چەند سالیک بەر لە ئیستا لە ژیانیک ی پڕ لە سەرقالیدا دەژیام. شەوانە دەچووم بۆ قوتابخانە بە لکو خویندە کەم تەواو بکەم، تەواوی رۆژە کە کارم دەکرد، کاتەکانی ترم هەموو بە راهینان و هەولدان ی وەرزشی دەبردەسەر بە لکو بجم بە وەرزشەوان. بۆ ماوه ی دوو ساڵ و نیو، دەتوانم بلیم هەر خولەکیکی رۆژانەم، لە قالب درابوو وەک خشتەکی قوتابی. "

کە خویندەم تەواو کرد، وازم لە کارە کەم هینا و هاوینە کەیم دانا بۆ پالدانەوه بە هیوای دەست بە کارکردنی ئیشی تازه کە لە سەرەتای مانگی سەپتەمبەر دەستی پێدەکرد. من و هاوڕیەکم بپارماندا سەفەر ی بکەین بۆ کۆستاریکا بە بۆنە ی تەواوکردنی خویندە کەمانەوه. من و ئەو بە یە کەوه قوتابخانەمان تەواوکرد. "

چەن حەوتۆ یە کمان لە گەران لەو ولاتەدا بر دەسەر، پیا سەکردن بە ناو دارستانی ئاورینگ باریندا، سەبیرکردنی دەشت و دەر و ئاشنا بوون بە کەلتووری نوێ. رۆژیکیان کە لەسەر کۆتەرە داریک دانیشتبووین، مانگۆ* ی تازه ی لە دارەبوومان دەخوارد (مانگۆ ناوی میوه یەکی زەردی سوورباوه لە

كيشوهرى ئەمريكا، بە تايبەت لە ولاتانى ئەمريكاي لاتين هەيه) و تەماشاي تەوژمى شەپۆلەكانمان دەکرد كە چۆن دژ بە كەنار خۆيان دەهاژوو. دوا نيوەرپۆكەي كە پلەي گەرما خۆي لە دەوروبەري چل پلە دەدا بە ياري ئاوەخليسكينه ي كەناردەرياوە كاتمان بەسەربرد لەگەل روانين لە ئاسمانى شين و پاشان گورپيني بۆ پەمەيي و پرتەقالى، دواتریش رەنگى سوور چونكە لەو كاتەدا خۆر بەرەو ئاوا بوون دەچوو.

"ديارە، ديمەنى ئاوها گەلەك قەشەنگە." من وتم.

"بەلئى، زۆر قەشەنگ بوو. لە يادمە لەو دەمەي سەيرى ئەو ديمەنەم دەکرد ئەو تەمەنى دوو سال و نيوەم دەهاتەو بەير كە هەر خولەكئىكى بەرنامەريژى كرابوو، ئەو ديمەنە هەموو رۆژى خۆي نەمايش دەكاتەو. بەهەشت تەنەچەند كاتزميريك بوون، فرۆكەكەمان هەلسايەو و دووركەوتينەو لە ريگاوبانە سروشتيە قوراوى و خولايەكان، بە جوريك نەمزاني ئايا ئەو رۆژانە هەبوون يان نا. دركم بەو كەرد، نەك هەر ئەو رۆژانەي بۆ دوو سال و نيو يەكبينە سەرقال بووم تئيدا هەبوون، بگرە خۆر هەميشە لەوييە و شەپۆلەكانيش هەر تەوژم دەدەن بەرەو كەنار، ئەم بزواتە بۆ مليونان بگرە بليونان سالە هەر وايە.

كاتيك بەهوى ئەو شتانەو هەستىك سەراپاي لەش و گيانمى داپۆشى، زانيم كە من زۆر چكۆلەم. گرفتەكان و بئى تاقەتيةكان و دژواريهكان كە لە ئيسته و بۆ داهاوتو هەم بوون بۆم دەركەوت زۆر گرنگ نين. زانيم ئەوئەي لە ژياندا كەردوومن يا نەمكردوون، ئەو بپرارانەي داومن راستن يان هەلە، يان لە نيوەنددان، هەموو ئەم شتانە لە ناو دەچن كاتيك ژيانم كۆتايى بييت. لەبەرامبەر ئەو ديمەنە شوخ و رەهايەدا ليى دانيشتم و ئەو دەم زانيم ژيانم هيندە بچووكە هەر بە چاو نابينرئ لە ئاست گەرەيي ديمەنيكى ئاوهاو. ئينجا پەلاماردرام بە چەند بيروكەيهك: من بۆ لييرەم؟ ئەگەر هەموو ئەو شتانەي كە وامدەزاني گرنگن كەچي

و هاش دەرنەچوون، بۆچي؟ مەبەست لە بوونم لييرە چيه؟ من چي ئەكەم لييرە؟

كاتيك ئەو پرسيارە هاتە ميشكەمەو، بەرەو پيرى شتيكى لەو جورە چووم كە كەيسى بۆي روون كەرديتەو. هەميشە لە هزر و خەيالمدابوون تاكو وەلامەكەم دەستگير كەوت.

ههستم پئی نه کرد که بۆ ئاوها خوّم له سهر کورسیه که قایم کردوو، به لام تا
ئهوهندهی مایک قسهی ده کرد ده مویست به ره و رووی ههر به شیک له
قسهکانی برۆم که ده یکردن. " گه له ک سوپاس، مایک. ئه وه چیرۆکیکی مهزن
بوو."

" جۆن. خودی ژیان چیرۆکیکی مهزنه. سه رسورمانه کهی له وه دایه خه لک
نازانن که نووسه ره کهی خو یانن و بهس، هه رچهنده ناتوانن یان نه زانن
بینووسنه وه."

مایک له سه ر کورسیه کهی هاستایه سه ر پا. " من ده بی بچمه وه بۆ ناو
چیشته خانه که و هه ندی پاکی بکه مه وه. هه یچ شتیکی تر هه یه بیدهینه
به رباس و خواس، جۆن."

" نه خیر، سوپاس. نه ختیکی تر ده کهومه ری. قسه له باره ی چیتروه بکهین،
من به ته وای گوم بوو بووم کاتیکی ئیرم پهیدا کرد. به راستی نازانم ئیستا
به چ ئاراسته یه کدا برۆم و ملی چ رییه ک بگرمه بهر."
مایک هه مدیس خهنده یه کی کرد " ئه وه په یه وهسته به وهی ده ته وئ به ره و
کوئ برۆی."

مایک ویستی شتیکی تر بلئ، به لام بیسته یه کی لی کرد نه وه ک ناحه ز بیست.
کاتیکی دهستی به قسان کرده وه به روونی شتیکی تری گوت " ئه گه ره له سه ر
هه مان ریگه کهی خو ت به رده وام بیت، ئه وا دوا ی چه ند میلیک چوار رییه ک
دیته به رده مت. به دهستی راستدا پیچ بکه ره وه، ئیدی ده تگه ییته سه ر
گه وره ری. به نزیخانه یه کیش هه ره له وه سه ر سووچه ی ئه ودیوه وه دایه،
دلنایم بایی ئه وهنده به نزینت پییه تا ده گه یته ئه وئ."

نه مزانی ئه و چۆن ده زانیت من نه خته ته به نزینیکی له ماشینه کهمدا ماوه تا
به نزیخانه که ده مبات، به لام زۆر گویم پئی نه دا دیاره ئه و راستی کرد که
ده توانم تا ئه و سه ر پیی برۆم.

" مایک، زۆر سوپاست ده کهم. تو شوینیکی گه لیکی تایبهت و ده گمه نت هه یه
لیره."

دهستی گرتم و به توندی گوشتی " به خیر هاتی سه رجاوم، جۆن. سه فه ریکی
خوشت هه بی. " له گه ل گوتنی ئه مه دا رووی وه رگیرا به ولادا و
هه نگاوه کانیشی هه لئا به ره و ژووره کهی خو ی.

سەبىرىكى خۇراكنامەكەم كرده وه .

تۆ بۆ لېرەي؟

له مردن دەترسیت؟

ئایا مەرامەكانت بەدیھاتوون؟

پرسىيارگەلىكى ئىجگار قول بوون . ئەگەر كەسىك ھەر رۆژى دواى ئەوه
پرسىيارى لىم بگردايە له سەريان، ھەندى شتم پى رادەگەياند له
بارەوھىيان . ئەمىستاكە، له كاتىكدا كە پشتى ئاشنامەكە دەخوئىنمەوه، لەو
باوھەردا نىم بتوانم چىدى رووى خۇمىيان لى وەرگىرم .
كەيسى ھاتە لای مېزەكە و پسولەى خەرجى خواردنەكەى خستە سەر
مېزەكە و لەگەلېشىدا دەفرىكى باغەيى بچوكى قەپاتكراوى لەبەردەمدا
دانا و گوتى " ئەمە دوايىن پارچە ھەلوا كىكى شلك و رىواسە كە مايك بە
دىارى بۆى داناويت . ئەمەش لە لايەن منەوه " ئەوهى كەيسى خۇراكنامەيەك
بوو دايە دەستم . لە پەراوئىزى خوارەوهى بەرگى يەكەمىدا نوسرابوو ()
قاوھخانەكەى دوورە رى) لەگەلېدا كەيسى راسپاردەيەكى خۆى بۆ نووسى
بووم كە ھەر لەوئىدا دووجارانم خوئىندەوه . " ئەمە شتگەلىكى بچوكن وەك
يادگارى لە لات بمىن . " كەيسى بە خەندەكەى خۆيەوه ئەمەى گوت .
" زۆر سوپاس، كەيسى . سوپاس بۆ ھەموو شتىك . "
" شاينى نى، جۆن . ئىمە بۆ ئەوه لېرەين، ئەوه ئەركى سەرشانمانە . "
برېك پارەم لەسەر مېزەكە بەجىھىشت . خۇراكنامەكە و دەفرە باغەيى
گچكەكەم ھەلگرت و لە قاوھخانەكە ھاتمە دەر بە ھىواى دەستپىكردنى
رۆژىكى نوئ .

خۆر تازە ھەلھاتبوو، تیشکەکانی خۆی بەسەر تەوای دار و درەختەکانی ئەو ناویدا پەخش کردبوو. ھەوای ئەو زەردەپەرە ھەم پاشماوەی ھیمنی شەوئەکی بەرشنە دەدا و ھەم پەيامی رۆژیکى نوێی دەدا بەو ناویدا بلاودەکردهو.

ھەستم کرد تازە بوومەتەو و ژینم سەر لە نوێ دەستی پیکردۆتەو. ئەو شتانەى لە دەستە راستمدا بوون گواستمنەو بو دەستە چەم تا دەرگای ئۆتۆمبیلەکەم بکەمەو.

"من بو لیڕەم؟" بە خۆم گوت. "من بو لیڕەم؟" بە راستی، رۆژیکى تا بلیی تازەییە.

پاشکۆ ~

دوای بەسەربردنی ئەو شەوئەم لە قاوێخانەکە، شتگەلیک لای من گۆران. ئەو شتانە لە تریشقە لیڤانی ئاسمانەو نەھاتوون و خۆیان تەنھا خۆیان نوینەرایەتی خۆیان بکەن، بەلکو لە ئاکامی بزوت و چوست و چالاکیەکی یەک لە دوای یەکەو کارکردیان لەسەر ژیانى من دانا.

بە وینەى ئاننا، بە ھیواشی دەستم پیکرد. قاوێخانەکەم بە سەرسامیەو بەجیھێشت، "من بو لیڕەم؟" بە درێزایی کاتەکەم تی راما بووم لەو پرسیارە. ھەموو وەلامەکەم لە ھەفتەییەکدا چنگ نەکەوت. فیڕ بووم چۆن 'مەبەست لە بوونم لیڕە چیە' بدۆزمەو. ئەمە چەندا سەفەری تر لەسەر کەوت تا بیرم لیکردهو، ئەو کات گەرمامەو بەسەر ھەموو ئەو شتانەدا کە ئەنجام دا بوون. وەک ھەر شتیکی تری بە نرخ، ئەو شایستەى ئەو بوو زانینی بو پەیدا بکەى و چەندان ھول و کۆششى دەویتی تا روو لەسەر وەلامەکە ھەلەمالریت.

ئەو تیکەلەییەکە لە چەند رەوت و ریازییک کە لە کەیسى و ئانناو فیڕ بووم و ئامادەیان کردم چۆن مینەیان بکەم. سەرەتا، لە تەرخانکردنی کاتیکی کەمەو دەستم پیکرد لەو شتانەى کە خۆم حەزم پیی بوو کە زۆر لە

شیوازی به کارهینانه که ی ئاننا ده چوو. دواتر هه و لم دها سوود لهو
 دهره تانه وهر بگرم که که یسی قسه ی له باره وه کرد و شتی نوئ تر له
 گه رانه کانمه وه فیبرم. ئەمه پالی پیوه نام له جیهانی ئەسته مه کاندا بگه پریم
 به دواى " من بو لیبره م؟" به لام ئەوه نده به سه ره تایی نه هاته پیش چاو وهک
 ئەو سه ره تاییه ی من سه فه ره که م لیوه ده ست پیکرد .
 له دوماهیا، 'مه به ست له بوونم لیبره چیه' و ئەو ریگایانه ی ده مو یست لییه وه
 به ده ستی به ییم بوم رو شن بوونه وه، سه ختترین زورانبازی لی خواستم تا
 حاسلم کرد. کاتیگ له به رده م دوو هه لبرژاردندا ده بیت، هه لبرژاردنی ئەوه ی
 تو ده ته وئ بزانی مه به ست له بوونی تو له م دنیا یه دا چیه، ئەوی دیان
 ئەوه یه ته نها بزئی و ته واو هه قت به سه ر هیه چه وه نه بی، تو پی ت وایه
 بریاره که له وانیه ئاسان بی ت.
 به لام نه خیر هه رگیز وانیه .
 له گه ل به سه ر چوونی کاتدا، بوم ده رکه وت که ئیره ته نها جیگه و دواترین
 مه نزله تا خه لکی بنه و بارگه ی کاروانه کانی خو یانی لی بخه ن. هه ول بده ن
 به ورد و درشتی له که له به ری دیواریکه وه ته ماشای ژیانیا ن بکه ن، به لام
 له به ره ره هویه ک بی، ده رگا که ناکه نه وه تا بچه ناو حه وشه که یه وه .
 له بنه ره تدا، ئەمه کو مه لی خه م و حه سه رته ی بو من هانی، به لام وه ک مایک
 گو تی، و باوه پریشم به قسه که ی هی نا، هه لبرژاردنی ئەم بابته ته وای له خه لک
 کردوو له زوربه ی کاته کاندا جیا وازبن له ژیا ن و بوونه که ی. هه ندیک
 ده ستی پی ده که ن کاتیگ مندالن، هه ندیکی تر دواتر، هه شه هه رگیز به لایدا
 ناچی ت. ئەمه به تو پزی نابئ و بریاری ئەم له جیا تی ئەو نیه به لکو بریاری
 هه رکه سه له ده ستی خو یدا یه تی .
 بو من، ئەو زانا یریه ی که وه رم گرت " نابئ له وه سل بکه یته وه که دهره فت
 بو نه هاتوته ری له وه ی بته وئ کاریگ ئەنجام بده ی یا خود هاتوته ری ت و
 پیشوه خته کردووته و ده ترسی له وه ی بیکه یته وه یا ن پیویستیت پی نیه"
 وزه ی دامئ ده رگا که بکه مه وه. ئەمه بو ته و ته زایه کی فه لسه فیانه که
 هه رده م له گه لیا ده ژیم .
 له و ساته وه روژی له ژیا ن نه گوزه راوه بی ئەوه ی بیر له قا وه خانه که
 نه که مه وه. که یسی و چیرۆکه کانی هه رده م له یادمن، چیرۆکی کیسه لی
 سه وزی ده ریایی، کردنه وه ی سندوقی پو سته که و ئەو کاغه زه ره نگاله ییه
 پرو پاگه ندانه ی که زور پیویست نین. چیرۆکی شه پوله هاتوو ه کان هه رده م

زىندوون له زهينمدا و تين و وزه م پى ده به خشن. ههست به بوونى به هيڙى شه پوله روښتووه كان ده كه م. ههروه ها بير له چيروكه كه م ماىك ده كه مه وه كاتىك له كو ستارىكا بووه و له قه راغ ده رىا دانىشتووه، روانىن له ده كه مه نترىن دىمه ن، لابر دنى هه سره ته كان و نائاراميه كان، لىكدانه وهى هه لبه ز و دابه زه كان. له گه ل ئه وه شدا ئىمه ده توانىن ئه و شته گرنگ و پر بايه خانه ببىنن كه دوزىومانه ته وه.

ئه گه ر هه ر په شىمانيه كم هه بى له وهى نه متوانى بى گوڤان له ژيانمدا دروست بكه م، ئه وه يه مه گه ر نه توانم به زوىى به جىيان بىنم. له و باوه رهدام شه وى پىش چوونم بو قاوه خانه كه من ئه م ئاماده بىيه م تىدا نه بوو. نووكه، چه ندان به دوا دا گه رانم كردووه له من بو لىره م، بو ئه وه ده ژىم كه ئه و مه به سته به ده ست به يىنم. به هىچ كلو جىك جارىكى تر ناچمه وه ئه و دىو ده رگا كه وه.

نوسه ر ئه م پرسىاره له خو ينه ر ده كا (وه رگىر)....

پرسىارىك بو گف تو گو:

پىش خو يندنه وهى ئه م په رتوكه چو ن وه لامى ئه م سى پرسىاره ت ده دا يه وه:

تو بو لىره يت؟

ئايا تو له مردن ده ترسىت؟

ئايا مه رامه كانت به دىهاتوون؟

دوای خویندنه وهی ئەم پەرتوکه ئایا هەمان وەلامت دەدایه وه؟ ئەگەرنا، بۆ؟

لەسەر دوابەرگی ئەم کتیبە لەسەری سەرەوه نوسراوه
(خویندنه وهی ئەم کتیبە دەتوانی ژیانەت بگۆری)

ئەم بڕگانەش، هەندیکیان لەسەر ناوه وهی بەرگی یەكەم و دوهم یاخود
لاپەرەکانی ئەمدیوئەدیوی سەرەتا و کۆتایی کتیبەکه نوسراون، داگرتنیان
لەگەڵ کتیبەکه دا بەرەمه که به پیزتر و دەولەمه ندرتەر دهکات:

{ پێده چێ، ئەو قاوه خانەیه شوینیکی زۆر تاییبەت بووبیت که خەلکانیکی
ئاوها سروش پێدەری لێیه، دەزانن تۆ بەرەو کوێ دەپۆی و ئاراستەیه کی
نویت پێ نیشان دەدەن که هەموو ژیانەت بگۆری. سەفەری ئاوها بەرەو
میوانداریه کت دەبات که ژیانەت بە تەواوی و بۆ هەتا هەتایی بگۆریت.
بیگومان، گۆرینیک بەرەو باشتر. }

{ لەوانەیه وهک "جۆن" تۆش بکه ویتە ناوه پراستی ریگه یه که وه و وازانت به
تەواوی بزر بووی، بەلام له ناو دلی خۆتدا دەزانی ئاراستەیه کی نویتەر دیتە
بەردەم ریگه ی ژیانەت. تۆ تەنها لەوه دلیا نیت له کوێ بپروانی. بۆ "جۆن"
سێ پرسیار وای لیکرد یارمەتی بدات له سەرکه وتنی سەفەرەکه ی: تۆ بۆ
لێره ی؟ ئایا له مردن دەترسیت؟ ئایا رازەکانت هاتونەته دی؟ }

{ لەوانەیه "جۆن" زۆر ئەم هۆنراوه یه ی "دانتي" شاعیری ئیتالی به دل بیت
که ده لیت:

له ناوه پراستی ریگه ی ژیاندا
خۆم له شوینیکی تاریکدا بینیه وه
که نەمدەزانی ریگه ی راست له کوپوه یه {